سُنج گھر دی مَیں دھلیز اُتے باہ اکثر روندا ڈٹھائے
جھڑا رکھ کے موم دے پر ارشد رکھے سُورج نال شنائیاں

جَگراتے

طارق محمد ارشد ھاشمی

بسم اللہ الرحمن الرحیم

انتخاب

جگراتے

شاعر: طارق محمد ارشد ہاشمی

(ایکس۔اے۔ای۔او (PEP)

پروف ریڈنگ :اعزاز شاہ

انتساب

مرحومہ بیوی صفیہ بی بی

تے

مرحوم ماء پیو دے ناں

ارشد ہاشمی صاحب بہت سادہ فقیر منش انسان ہیں ۔ارشد ہاشمی کا شمار ضلع میانوالی کے نامور شاعروں میں ہوتا ہے۔ان کا کلام پاکستان کے نامور گلوکاروں نے گایا جن میں ایک نام عطاء اللہ خان عیسیٰ خیلوی کا ہے، اِن کا گیت (ڈسو دلبر کوں تیں باہجوں) عطاء اللہ خان عیسیٰ خیلوی کوخود بھی بہت پسند تھا اور پاکستان میں پسند کیا گیا اور آج تک سدا بہار گیت چل رہا ہے ان کی کتاب میں ڈوھڑے اور گیت بہت معیاری ہیں۔

میں امید کرتا ہوں کہ آپ سب کو ان کا کلام بہت پسند آئے گا۔اللہ پاک ارشدؔ ہاشمی کو بہت رنگ لگائے اور اللہ پاک ان کو صحتِ کاملہ عطا فرمائے۔آمین

ڈائریکٹر اختر ہاشمی کندیاں

عیسیٰ خیل ،تلوک چند محروم ،جگن ناتھ آزاد ،عتیل عیسیٰ خیلوی تے عطاء اللہ عیسیٰ خیلوی دا آبائی قصبہ ہے تے انہائیں دی نسبت دی وجہ توں پورے پاکستان دے وچ مشہور ہے۔ارشدؔ ہاشمی دی اسے شہر دا ہک فقیر منش واسی ہے۔انہاں دا پورا ناں طارق محمد ارشدؔ ہے (قریشی) ہاشمی فیملی نال تعلق رکھدے ہن۔نامور ماہرِ تعلیم ھن تے بہترین منتظم ہن۔نالے قرآن پاک دے حافظ وی ہن۔انہاں دے کلام اچ انتہائی سادگی دے ایہہ جئیں تاثیر ہے کہ اس حوالے نال اپنی الگ پہچان رکھدے ہن انہاں دی شاعری اس خالص علاقے دے ادبی ذائقے کوں ظاہر کردی ہے۔عیسیٰ خیل دی ادبی سرگرمیاں دے روحِ رواں ھن۔میکوں پک ہے جو انہاں دی شاعری ہر پڑھن آلے کوں پسند آسی۔

ضیاء الحق ملک

صدر حلقۂ ارباب ذوق عیسیٰ خیل

طارق محمد ارشدؔ دا تعلق میڈے شہار عیسی خیل دے نال ہے۔

جڈاں میں ارشدؔ دا گیت (ڈسو دلبر کوں تیں باجھوں رہا سر کا رئیں تھیندا، گایا میکوں اس شاعر دی شاعری دی مٹھاس تے روانی دا احساس تھیا۔۔اے گیت میکوں آپ وی بہوں پسند ہائی تے ول لوکاں دی داد تے فرمائیشاں ڈیکھ کے میڈی خوشی ہور وی ودھ گئی جو میں ھک اے جئیں شاعر دا کلام گایائے جیڑا سوہنڑیں سوہنڑیں لفظاں تے مصرعاں نال اپڑیں شعراں دی ترتیب تے بندش کوں ھور خوبصورت تے من موہنڑاں بنڑا گھندا ائے۔میں طارق محمد اشدؔ اوندی کتاب ،جگراتے، دی اشاعت تے دلوں درگاہوں۔مبارکباد ڈیندااں تے ایں کتاب دی کامیابی واسطے دعا کریندااں۔۔

عطاءاللہ خان عیسی خیلوی

دل آ بیبا

ڈسو دلبر کوں تیں باہجوں ریہا سرکار نی تھیندا
ہجر دی ماری توں گھر دا کوئی کم کار نی تھیندا
پئی آٹا ملیندی کوں اے گھتڑاں لوونڑ بھل ویندائے
تے دانڑیں صاف کردی کوں کڈھن چھنڈکونڑ بھل ویندائے
پچایا میں توں درداں دا چناں تڑفار نی تھیندا
ہجر دی ماری توں گھر دا کوئی کم کار نی تھیندا
بوہاری گھر دی راہ وینديم جڈاں تیڈی ہے یاد آندی
میں جگ دے سامنڑیں ہسدی تے چھپ چھپ کے ہاں کرلاندی
نبھایا میں توں ہنڑ قسمیں ایہا کردار نی تھیندا
ہجر دی ماری توں گھر دا کوئی کم کار نی تھیندا
دھوئیں دے پچ میں نت رووواں تے نت چولا پسی ویندائے
تیڈی یاداں چ انج کھوندی کہ ڈدھ کڑھ کڑھ وٹی ویندائے
سنبھالا میں اکلی توں تیڈا گھربار نی تھیندا
ہجر دی ماری توں گھر دا کوئی کم کار نی تھیندا
ڈیواں کوٹھانج میں چوپے بھلا دلدار کیں کیتے
تے وڈلے نال منجھیاں دی کڈھاں میں دھارکیں کیتے

کیسے کم لئی تیڈے باجھوں اے دل دلدار نی تھیندا
ہجر دی ماری توں گھر دا کوئی کم کار نی تھیندا
میں اتھ راہواں تو اتھ راہویں انجیں سانول نہ تڑپا تو
میں کلڑی لگڑی روندی ہاں خدا دے ناں تے ول آ تو
میں توں نت قسمیں جذباں دا سنڑاں ڈسکار نی تھیندا
ہجر دی ماری توں گھر دا کوئی کم کار نی تھیندا
حمیلاں لونگ گانی تے میں پاواں ہار کیں کیتے
چھکاں اکھیاں دے وچ قاتل کجل دی دھار کیں کیتے
اے لوکاں کوں ڈکھاونڑ لئی میں توں سنگھار نی تھیندا
ہجر دی ماری توں گھر دا کوئی کم کار نی تھیندا
کیہڑی سوچاں چ گم سم ہیں ایہا نت پچھدی سس راہندی
تو گند کر کے ہیں سٹ گھتدی جیہڑے کم کوں ہیں ہتھ لاندی
بہانہ میں تو اس کیتے نواں ہروار نی تھیندا
ہجر دی ماری توں گھر دا کوئی کم کار نی تھیندا
صبح تے شام ڈینہہ راتیں میکوں تڑپائی رکھدا ہے
ہجر ہر دم گلے وچ میڈا ساہ اٹکائی رکھدا ہے
بھلا اے تیر کیوں ارشد کلیجوں پار نی تھیندا

ملاقات

فسانہ محبت دا لوکو غضب ہے   سنڑا نواں تہاکوں بڑا ہی عجب ہے
میڈی آرزواں دا محور ہائی جیہڑا   میڈی ساری خوشیاں دا مرکز ہائی جیہڑا
نظر بھر کے اوسوہنڑاں تکیا نئی تھیندا   حسن سانبھ کے اس توں رکھیا نئی تھیندا
تے مخمور نین ہس شراباں دے پیالے   تے زہریلے ناگ ہس حسیں وال کالے
سرو وانگوں سوہنڑاں تے پتلا حسیں ہا   زمانے دے وچ بے مثل نازنیں ہا
اوہائی پانڑیں پیندا تاں سنگ چوں ڈسیندا   تے ہتھ لائیاں قسمیں ہائی میلا تھیندا
اودا حسن چن تے ستاراں توں ودھ ہا   تے قدرت دے سارے نظاراں توں ودھ ہا
انجیں خون گالاں چوں چھل کارے پاوے   جیویں ڈدھ تے ماکھی کوئی چا ملاوے
اوہدے ڈند چنبیلی تے موتیے دے پھل ہن   تے غزلاں دے مطلعے اودے مکھدے بل ہن
لکھیڑیں جنیں ہک او صورت ہا یارو   کوئی سنگ مرمر دی مورت ہا یارو
مخاطب کوں بالکل چا خاموش کردا   نظر بھر کے تکداتاں مدہوش کردا
فرشتاں چ اس دا ذکر کرداہائی   مصور وی اس تے فخر کردا ہائی

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

جدائی دے غم توں بڑا دل ہا سنگدا   اودے باجھ میڈے توں پانڑیں نئی لنگھدا
ہکا لحظہ میں توں جدا نئی او تھیندا   ذرا دور میں توں رہا نئی او تھیندا
محبتاں دی مضبوط گنڈھ تھی گئے ساں   تے رل کے ڈوہیں گھیو تے کھنڈ تھی گئے ساں
مرن تائیں نہ بھلسن او سنگین لمحے   وصل تے وفاواں دے رنگین لمحے
ادا نال گل باہواں پاندا ہا صدقے   شرم نال اکھیاں او چاندا ہا صدقے
گھڑی وچ او ناراض ہو پوندا ہائی   نکی جیڈی گل توں او رو پوندا ہائی

او آہدا ہائی بھنساں میں فرسودہ رساں   میں تیڈا ہاں تیڈا او کھاندا ہا قسماں
زمانے دے حالات پلٹا جو کھایا   میڈا یار بیلی جدا کر ڈکھایا
ویندی واری آکھا ہسی پھیرا پاساں   بہاراں جو ولیاں تاں میں ول کے آساں
اکھاں وچ میں برساتاں دا عادی تھیئاں   اسے ڈینہہ توں جگراتاں دا عادی تھیئاں
اوہدی یاد دے وچ تڑپدا میں ریہاں   اوہدی دید کیتے ترسدا میں ریہاں
میں راتاں ہزاراں اڈیکاں چ کٹیاں   تے دہلیز تے کڈھ کے اکھیاں چا رکھیاں
تمنا میڈی ہر سواہ تھی گئی ہا   میڈی ساری زندگی تباہ تھی گئی ہا
قسم رب دی دل کوں نہ خس چین آیا   نہ ولیاں بہاراں نہ او ول کے آیا
تے دل غم دے پنجرے چ محبوس تھی گے   جڈاں اس دے آون توں مایوس تھی گے
تاں وت یارو بالکل عجب بات تھی گئی   کہ بس وچ اچانک ملاقات تھی گئی
اوں کوں ڈیکھ کے قسمیں شل تھی گیا ہم   میں پتھر دی بالکل مثل تھی گیا ہم
اوہدے چہرے وچ میڈی دنیا سما گئی   میڈی روح چھکی کے تے اکھیاں چ آ گئی
زمانے کوں خود تے میں کیویں ہساواں   تے بے درد دی گل میں کیویں سنڑاواں
تے دل جیویں آرے چ کوئی چیر دا رہ   او انجان اکھیاں میکوں ڈیکھدا رہ
اسے ڈینہہ توں ول کے تے ہس میں نہ سکیا   تے دل تے کے گزری ہا ڈس میں نہ سکیا
قسم رب دی ارشد جی ساہ سک گیا ہا   اسے موڑ تے بس وقت رک گیا ہا
کرن وت امیداں دی کجھ میں تے چھائی   جڈاں اس دی اکھیاں چ شناسائی آئی
تے وت ول کے میں ڈائیں اشارہ کریندائے   بڑا خوش تھیاں کول اپڑیں سڈیندائے
جڈاں کول ویندا میکوں آکھدا ہے   انجیں لگدائے تیکوں کتھائیں میں ڈٹھا ہے

تیڈی قسمیں کمی ہم پئی

رونقاں جھمیلاں چوں زندگی دے میلاں چوں
وقت کجھ کڈھیں ہا تو میکوں مل ونجیں ہا تو
تیڈی قسمیں کمی ہم پئی
تے زندگی بہوں ڈکھی ہم پئی

تیڈے کیتے میں زندگی دے سجنڑ ساہ رہن رکھ چھوڑین
تے ہر خواہش دے سورج کوں میں لا کے گہن رکھ چھوڑین
کڈاں ولسیں وطن تے تو سنہڑا اتنا گھل میکوں
کہ تیڈے انتظاراں وچ میں کڈھ کے نین رکھ چھوڑین
ہجر دی پتدی بھاہ دے وچ تے ساڑدے صحرا دے وچ
خوشی دا ہک وی رکھ کوئی نہیں سجن تیں باجھ سکھ کوئی نہیں
تیڈی قسمیں کمی ہم پئی
تے زندگی بہوں ڈکھی ہم پئی

میکوں ہر دم روائی رکھدائیں انہالاں تے سیالاں وچ
تو ہر دم چھایا راہندا ہیں میڈے خواباں خیالاں وچ

غم دنیا دے وچ کھو کے ہمی تیڈی قسم سانول
ذرا کو دیر بھل ویندا اں میں تیکوں اپنڑیں بالاں وچ
تے فوراً وت تو یاد آندائیں تے آکے میکوں تڑپاندائیں
انجیں سانول نہ تڑپا تو خدا دے ناں تے ول آ تو

تیڈی قسمیں کی ہم پئی
تے زندگی بہوں ڈکھی ہم پئی

جیہڑے کٹھیاں گزارے سے او ساون بھل گیائیں ظالم
تو وسدے مینہہ دے وچ رل کے اودھاون بھل گیائیں ظالم
میڈے توں روز رسدا ہائیں میں تیکوں نت مناں داہم
ہکے واری جو میں رسیاں مناون بھل گیائیں ظالم
توں خیریں صلے کول ہائیں توں جگ توں سوہنڑاں ڈھول ہائیں
خبر نم کیوں خفا تھی گیں جڈن دا تو جدا تھی گیں

تیڈی قسمیں کی ہم پئی
تے زندگی بہوں ڈکھی ہم پئی

تیکوں جوڑاں میں ہتھ سانول میڈی رکھ چا تو پت سانول
انجیں غیراں چ رہ رہ کے روا نہ میکوں رت سانول
تیڈے رستاں چ بت بنڑ کے تیڈی تانگاں چ سک ویندا اں

سراپا انتظار ہاں میں پچھاں ول کے پرت سانول
ستاراں چ تو قمر وچ تو چمن دے ہر شجر وچ تو
بہاراں چ میکوں یاد آندائیں تے رم جھم وچ تو تڑپاندائیں
تیڈی قسمیں کمی ہم پئی
تے زندگی بہوں ڈکھی ہم پئی

وصل دے ویلے یاد آندیم تو میڈے کول راہنداہائیں
تیڈے توں میں جو رسد اہم تو گل لا کے مناندا ہائیں
کنجیں سانول بھلاواں میں نظر بھر کے جو تکدا ہم
شرم تو چہرہ گھبرا کے تو ہتھاں وچ لکاندا ہائیں
گئے لنگھ سکھ دے سب ویلے سمے مک گئے او البیلے
اے بے تعبیر خواب ہن پئے میڈے کیتے سراب ہن پئے
تیڈی قسمیں کمی ہم پئی
تے زندگی بہوں ڈکھی ہم پئی

سبھے ارمان سجرے چن میڈے ہونٹاں دی آہ بنڑ گئے
نویں سدراں دے پھل جذبے سبھے سڑ کے سواہ بنڑ گئے
تیڈے نال پیار پایا ہم کہ ارشدؔ جی سکوں ملسی
اے زندگی بنڑ گئی اے سکی جہنم میڈے ساہ بنڑ گئے

بھانویں دل شوہدا روندا ہے جگر چوں خون چوہندا ہے
تو ول کے وت وی نی آیا توپونجھن رت وی نی آیا
تیڈی قسمیں کمی ہم پئی
تے زندگی بہوں ڈکھی ہم پئی

قطعے

کل سنڑیام غیر دی محفل وچ میڈے بارے دلبر آکھائے
بھانویں اوں کوں وصل دا جام ڈیواں بھانویں میں فرقت دی زہر ڈیواں
ارشدؔ دے ہتھ دیاں لیکاں تے ہکا میڈا قسمیں قبضہ ہے
میڈی بند مٹھی دا جگنو ہے بھانویں چھوڑ ڈیواں بھانویں مار ڈیواں

بھلا کوئی نپ کے ہس سگدائے ڈسا بجلی دی تاراں کوں
کہ اس توں وی بڑا اوکھائے جدا کرڑاں پیاراں کوں
تیڈا اے کیہ جاں آرڈر ہے پچھانواں ہجر کوں ہس کے
کتھائیں تکیائی کیں ہاراں وچ پروتا ہے چا خاراں کوں

عشق

اتھے ہر کوئی آبلہ پا ہوندائے
آعشق ڈسائیں کیا ہوندائے

کوئی جسم دی کھل لواھندا ہے
کوئی تاج محل بنڑواندا ہے
کچے گھڑے تے سجن ترینداہے
اتھے پٹ دا ماس کھویندا ہے
کوئی اٹیاں دے بھا وک ویندائے
کوئی ہیر سیالنڑ لکھ ویندائے
انڑ ڈیکھی سجن سزا ہوندائے
آعشق ڈسائیں کیا ہوندائے

☆☆☆☆☆

کوئی بنڑدائے افلاطون اتھے
کوئی بنڑویندائے مجنون اتھے
درِخیبر پٹ کےواہ ڈیندائے
کوئی سُک دریا چلواڈیندائے
کوئی صحرا خون پلاندا ہے
کوئی ہتھ وچ بال کوہاندا ہے
اے سرتا پیر رضا ہوندائے
آ عشق ڈسائیں کیا ہوندائے

☆☆☆☆☆

کوئی ہتھ بغل وچ بلدا ہے
کوئی دشمن دے گھر پلدا ہے
کوئی مچھلی دے وچ راہندا ہے
کوئی من تے سلویٰ کھاندا ہے
اتھے آرے ہیٹھ چریندا ہے
کیں کوں جنت نکالا ڈھیندا ہے

جو چا ہوے او واہ واہ ہوندائے　　آ عشق ڈسائیں کیا ہوندائے

☆☆☆☆☆

کیندے گل وچ اوجھری پائی ویندی　　کیں کوں سولی سجن چڑھائی ویندی
کوئی داتا بنڑ کے سج ویندائے　　کوئی ہو ہو کر کے لڈ ویندائے
کوئی چولا چا کپواندا ہے　　کوئی ونج کے جیل وساندا ہے
اوہا ول کے مصر دا شاہ ہوندائے　　آ عشق ڈسائیں کیا ہوندائے

☆☆☆☆☆

کوئی عرش تے سڈ بلویندا ہے　　کوئی بھا دے وچ سٹویندا ہے
کیں کوں بیڑی تے چڑھواندا ہے　　کیں کوں پانی توں ترساندا ہے
ڈکھ چنڑ چنڑ ساہونڑاں پوندا ہے　　غاراں وچ راہونڑاں پوندا ہے
اے کنڈیاں بھریا راہ ہوندائے　　آ عشق ڈسائیں کیا ہوندائے

☆☆☆☆☆

کوئی سورج کوں ولوا ڈیندائے　　کوئی مُرداں کوں بُلوا ڈیندائے
ذبح کردائے چا کوئی بال اپڑاں　　کوئی ونڈ ڈیندائے سب مال اپڑاں
کوئی طور تے جتیاں لاہ چڑھدائے　　کوئی عرش تے جتیاں پا چڑھدائے
جنجیں اس دا چن منشا ہوندائے　　آ عشق ڈسائیں کیا ہوندائے

☆☆☆☆☆

اے بھائی توں بھائی مروا ڈیندائے   چوکھٹ تبدیل کراڈیندائے

تیں تکیا ہجر یعقوب ہوسی   تیں سنڑیا صبر ایوب ہوسی

جاں ڈیونڑ تے آندائے رج ڈیندائے   کھریاں نال چشمے کڈھ ڈیندائے

اے زہر بڑا مٹھڑا ہوندائے   آعشق ڈسائیں کیا ہوندائے

☆☆☆☆☆☆

کوئی کھوہ دے وچ لڑکی ویندائے   کوئی مادھو لال سڈی ویندائے

کوئی شاہی کوں ٹھکرا ڈیندائے   اے کیں کوں ادھم بنڑاڈیندائے

جیہڑا اس کوں گولنڑ کنڑ ویندائے   شہباز قلندر بنڑ ویندائے

رحمت دی یار گھٹا ہوندائے   آعشق ڈسائیں کیاہوندائے

☆☆☆☆☆☆

جڈاں عشق آزماوݨ تے آندا ہے   زخماں وچ کیڑے پاندا ہے

گھروں بے گھر اے کر ڈیندا ہے   اکا شہر بدر کر ڈیندا ہے

یوسف جیں سوہنڑیں رل ویندین   مجذوب تے کملے ہل ویندین

بنڑ صمد تے بے پرواہ ہوندائے   آعشق ڈسائیں کیا ہوندائے

☆☆☆☆☆☆

اے وچھڑ کے آدم رِت روندائے   قوسین دے وانگوں وی ہوندائے

طٰہٰ یٰسین سڈواندا ہے   ہر کیں کوں سمجھ نی آندا ہے

عید

وت عید شوال دی آگئی ہے
ہک سال مزید لنگھا گئی ہے

رو میاں دا تنہائیاں دا تیں ہجر توں دور جدایاں دا
ہر لحظہ رو رو لنگھیا ہے ہکا تیکوں رب کنڑ منگیا ہے
میں رو رو واسطے پائے ہن رحمت دے در کھڑکائے ہن
اجے ہجر عذاب لنگھاونڑیں ہن اجے درد مزید پچاونڑیں ہن
اجے اکھیاں تسیاں راہونڑاں ہے اجے خوشیاں نسیاں راہونڑاں ہے
اجے قسمت ساڈی چپ ہے پئی اجے زندگی ساڈی ڈکھ ہے پئی

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

کیوں چن کوٹھے تے چڑھ ڈیکھاں کنجیں درداں دا میں ہڑ ڈیکھاں
بالفرض او نظر جو آ ویندائے ہر پاسے دھماں پا ڈیندائے
کوئی جوڑا زور دا کھل پوندائے جیھی پا بے ساختہ مل پوندائے
نویں سر توں زخم چھلی ویسن میڈے سارے درد پٹی ویسن
کنجیں ضبط کریاں تے رکساں کنجیں چیخاں دا میں گل گھٹساں

اسے واسطے کمرے چ بند تھی کے — گھر والاں دا پابند تھی کے
ہنجو پلکاں دے وچ چنڑ گھنساں — ٹی وی تے خبراں سنڑ گھنساں

دل غم توں پھٹسی قسم ہے پئی — خوش ڈسڑاں اس ڈینھ رسم ہے پئی
اسے کانڑ مبارکاں ڈیساں میں — آئے گئے کوں چھیاں پیساں میں
لوکاں رت پیساں کھاساں میں — نویں کپڑیں یار وٹاساں میں
بھانویں اندروں دل ویران ہوسی — میڈے ہونٹاں تے مسکان ہوسی
بھانویں درداں دی بھرمار ہوسی — نہ چہرے توں اظہار ہوسی
بھانویں سڑ کے جگر سواہ تھی سی — نہ راز تیڈا افشا تھیسی
لوکاں وچ ہسدا راہساں میں — لک چھپ کے نیر وہاساں میں

بھانویں ہجر دا پندھ زیادہ ہے — ساڈا رابطہ یار ہوا دا ہے
ہک عید تے تحفہ ڈے ڈیویں — ساڈے ناں دا بوسہ ڈے ڈیویں
ساکوں آپ ہوا پہنچا ویسی — خوشبو ہر طرف کھنڈا ڈیسی
ساہ بسمل زخماں چ گھت ویسی — رکھ زخماں تے کجھ ہتھ ویسی
لا درداں وچ کجھ سندھ ویسی — گھٹ ہجراں دا کجھ پندھ ویسی
کجھ دل ساڈا پرچا ویسی — کجھ حوصلہ یار ودھا ویسی
کجھ رٹھرا وقت منی پوسی — کجھ ساڈی عید وی تھی پوسی

تانگ

ہک واری سوہنڑاں آ ونج تیڈی ہے تانگ راہندی

جندڑی نہ ڈھول ساہندی

ساون تے عیداں رل کے میکوں سجن ستاون

چیتر بہار دے وچ اکھیاں اے رت رؤاون

ہنڑ سجنڑاں پھیرا پا ونج تیڈی ہے تانگ راہندی

جندڑی نہ ڈھول ساہندی

ٹھہریں ذرا وے راہیا ہک تحفہ لیندا جاویں

سدراں دا خون میڈا سجنڑاں کوں ونج ڈکھاویں

ہجرے چ اوں کوں آکھیں جگرے چوں رت ہے واہندی

جندڑی نہ ڈھول ساہندی

راہواں تے بیٹھے راہندے رکھ کے ملنڑ دی آس اے

ہر پاسے نین لبھدے دیداں دے چن پیاسے

ہنڑ سجناں پھیرا پا ونج تیڈی ہے تانگ راہندی

جندڑی نہ ڈھول ساہندی

آدھا ہائی دل میں آساں ہس کوڑا لارا لایا
موسم ہزار آئے میڈا چمن نہ دل کے آیا
گل کوڑ ہے کہ خود کوں تاریخ ہے ڈراہندی
جندڑی نہ ڈھول ساہندی

سجنڑاں اے چمن تے تارے تیڈی یاد نے ڈواندے
پھل جاں وی کھڑدے سوہنڑاں ڈکھ پیار دے ودھاندے
رت اے بہار والی ڈکھ نال گھن کے آندی
جندڑی نہ ڈھول ساہندی

کپ کے میں آپڑاں گلماں کملا سجنڑ سڈاواں
دل کردائے گھن کے ماچس دنیا کوں بھا چالاواں
ناں رب دائی مکھ ڈِکھا ونج ہجرے دی پیڑ کھاندی
جندڑی نہ ڈھول ساہندی

پچھدے می سارے سنگتی کے تھی گیا ہئی بھیڑا
کنجیں آکھاں کر گیا ہے سدراں دا سنج اوویہڑا
سوچا وی نئی میں انج وی الفت ہے رت رواندی
جندڑی نہ ڈھول ساہندی

میڈے دل دی سجناں دنیا تیڈے باجھ ہے اندھاری
انجیں لٹ گیا ہاں ارشد سمداں نہ رات ساری
بے درد کوں ڈساؤہا اے گل نہ اوں کوں ٹھاندی
جندڑی نہ ڈھول ساہندی

ڈوہڑے

میڈے اجڑن تے پیا خوش تھیندا ائے اوسوہنڑاں انج سنگدل ہے
میڈے سب جذبے بے اثر تھئے بے رحم پتھر دی سل ہے
چھک دولت دی میں توں کھس کھڑیا آدھاوت وی ہاں منزل ہے
میڈی چپ توں ارشد یار آدھین اج اجڑی ہوئی محفل ہے

ہک غیر دے عارضی خلق پچھے میڈا سارا امن تباہ کیتائی
میڈی غربت ڈیکھ کے چن ماہی میڈی الفت کوں رسوا کیتائی
میڈی لاش تے غیر ہسا بیٹھائیں حق پیار دا خوب ادا کیتائی
بھوں مخلص ہائیں تو ارشد دا بیٹھا سوچدا ہاں اے کیا کیتائی

جے دل کملا اے بال ہوندا کیں گل تے تاں ٹھگیج پوندا
نی جانڑدا اپڑیں قسمت کوں ہے گل گل تے ولیچ پوندا
کدی ارشد پھیرا تو پاندوں سنجاں گھر میڈا سبرتج پوندا
ہکا تو میڈا بنڑوینددوں چن توڑے غم جگ دا پلیچ پوندا

اجڑا پجڑا

ہک اجڑا میں تکیائے یارو ٹھنڈیاں آہواں بھردا
اپڑیں نال ویراناں دے وچ آپ ہے گلاں کردا
سر وچ دھوڑ تے میلے کپڑے رت دے نیر وہاندا
کیس رس گئے دیاں تانگاں ہس جیہڑا راہواں تے ونج باہندا
جوش جنوں وچ کپڑے کپ کے کندھاں کوں گل لاندا
خبرے راتیں اٹھ اٹھ کے کیوں حال دہائیاں پاندا
ناں چا باہوے کوئی الفت دا ڈھائیں مار کے روندا
لگدائے رشتاں لٹیا ہس جیہڑا گل گل تے روپوندا
اجڑا پجڑا ڈیکھ کے لوکی اس تے ہاسے لاندے
پیار دے نال الاون کیتے لگدے ہس گھبراندے
پتھر کھاندائے طعنے ساہندائے منہ ہوں اف نی کردا
ارشدؔ وانگوں درد مصائب چپ کر کے ہے جردا

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

☆☆☆☆☆☆☆☆

☆☆☆☆☆☆

سنہڑا

ساکوں ملڑاں ہئی تاں اج مل ونج ایہا کوئی دالدارکوں ونج آکھے

اساں کل توڑیں چن نئیں تگڑاں کوئی ساڈے یارکوں ونج آکھے

اساں وقت نزع تے چن ماہی تیڈی دید تائیں ساہ روک رکھین

اساں ملک الموت دے سانول جی تیڈی آمد تائیں راہ روک رکھین

نئیں خفگی ڈھکدی اس ویلے کوئی اس منٹھارکوں ونج آکھے

اساں کل توڑیں چن نئیں تگڑاں کوئی ساڈے یارکوں ونج آکھے

ساری عمراں چن تڑفاندا رہیں ساڈا ہجر بیچ جگر جلاندا رہیں

ساکوں چن ماہی ہک بوسے کنڑ ڈینہہ عید تے وی ترساندا رہیں

ہنڑ ساں تے کرم کماویں چا کوئی چن سرکارکوں ونج آکھے

اساں کل توڑیں چن نئیں تگڑاں کوئی ساڈے یارکوں ونج آکھے

حق بنڑدائے درداں ماریاں دا جناں زخماں بیچ عمر لنگھا چھوڑی

تیڈی یاداں دے وچ رورو کے جناں اصلوں دید پھٹا چھوڑی

ہنڑ ہتھ رکھ ونج انہاں اکھیاں تے کوئی مٹھڑے یارکوں ونج آکھے

اساں کل توڑیں چن نئیں تگڑاں کوئی ساڈے یارکوں ونج آکھے

میڈی چوڑیاں آنڑ کے آپ بھنیں نالے مہندیاں لاویں تلیاں کوں
میڈے چم کے کفن تے گھت چھوڑیں چند موتیے دیاں کلیاں کوں
ہرحسرت پوری تھی ویسم کوئی چاہنجے یارکوں ونج آکھے
اساں کل توڑیں چن نئیں تگڑاں کوئی ساڈے یارکوں ونج آکھے
میکوں سامی چ آپ لہاویں تو پووے میت تے ہوردانہ سایہ
میں بجن امانت تیڈی ہاں کیں غیر نی میکوں ہتھ لایا
میں آکھساں ہر کے جت گئی ہاں کوئی اس سردارکوں ونج آکھے
اساں کل توڑیں چن نئیں تگڑاں کوئی ساڈے یارکوں ونج آکھے
نہ چاہندی میڈی تربت تے تو حافظ ڈھیر بلاہ چھوڑیں
میڈی چن ارواح دے کیتے تو ہکا آنسوفقط وہا چھوڑیں
میڈی ارشدؔ بخشش تھی ویسی کوئی وچھڑے پیارکوں ونج آکھے
اساں کل توڑیں چن نئیں تگڑاں کوئی ساڈے یارکوں ونج آکھے

ڈوہڑہ

نہ بھلساں مردے دم تائیں تیڈے ہجر دی ظالم سٹ کوں
نی زخم جگر دا ٹھیک ہوندا لکھ ملماں لاؤ پھٹ کوں
تند تند اڑوا کے روند ا ہیں ہنڑ ارشدؔ پیار دے پٹ کوں
ودا کملا چانن لبھدا ہیں ڈیوے دی ساڑ کے وٹ کوں

کڈاں تانئیں روسیں ڈس کملا تو چم چم کے رمالاں کوں

بڑی حسرت ہے چن دلبر میڈی ہک گال من گھندا

ولا ڈیندا او اپڑیں نال گزرے سال من گھندا

شروع توں پیار دی بازی ولا ول کے شروع کردے

ہجر پھٹ جیہڑے لائے ہن ڈوہیں رل کے رفو کردے

ڈیہاڑے سوہنڑیں بچپن دے خدا کردا کہ ول آندے

کہ تو تے میں ولا ول کے ہکے گھر دے وچ راہندے

تے دھاگے بنھ کے ککڑاں کوں اڈاندے یار روزانہ

بنڑا کے ریہڑے ٹائراں دے بھجاندے یار روزانہ

تے چاہواں نال ریت اچ میں بڑاندا جو اگر قسمیں

نکی جئیں گل توں کاوڑ کے توں بھن سٹدی او گھر قسمیں

اِسے گل تے میں تیڈے توں بہوں ناراض تھی پوندا

پیتہ نی ول کیا تھیندا کہ میں جھٹ وچ منی پوندا

میڈا گڈا بنڑیں بنرا تیڈی گڑیا دلہن بنڑدی

تیڈی سکھیاں میڈے سنگتی جورلدے سوہنڑی جنج بنڑدی

بنڑا کے چھالکاں سجڑاں تے نت پئے کھیڈ دے رل کے
پروں بھج بھج کے آندے تے گھڑپے ماردے ول کے
لہا کے چولے مینہہ دے وچ اساں دھاندے تے خوش تھیندے
اکٹھے تھی کے گلیاں وچ چا ڈنڈ پاندے تے خوش تھیندے

تے کاغذ کپ کے کاپی چوں بنڑاندے بیڑیاں ول کے
ولا بارش دے پانڑیں وچ تراندے بیڑیاں رل کے
ساڈی زندگی جو ہک واری پچھوں تے ول جلے سانول
تاں صابن گھت کے بوتل وچ بنڑاندے بلبلے سانول

تیڈی گڈیاں بنڑانونڑ لئی پٹولے گولدے ڈوہیں
ڈوپہراں ویلے چھپ چھپ کے تے چھلیاں توڑدے ڈوہیں
بڑی ضد کر کے ما پیو توں اساں ہر گال منواندے
اڈاونڑ کیتے چن سانول غبارانچ گیس بھرواندے

غلیلاں گھن کے کھیتاں چوں اڈاندے رل کے کاں ڈوہیں
تے چاقو نال ٹاہلی دے چا منڈھ تے کھٹدے ناں ڈوہیں
گھڑی پل دے وچے لڑدے گھڑی پل وچ وسر ویندا
انا ہیں معصوم گلاں وچ ساڈا بچپن گزر ویندا

کراں کیویں جوانی دا ولا کے تذکرہ توبہ
کہ ہوندا ہے ہراک جذبہ بڑا ہی سر پھرا توبہ
میڈا تکڑاں اوتیڈے ڈائیں تیڈا گلنار تھی ونجڑاں
تے تیڈا او شرم کولوں سرخ انگار تھی ونجڑاں

اوہا منظر سجن دلبر ہکے واری ولا ڈیندوں
توڑے ول ساری عمراں لئی چاہجرے دی سزا ڈیندوں
بھلا بھل سگداں الفت دا میں او اظہار چن دلبر
تیڈا او کمبھدیاں بلیاں کرن اقرار چن دلبر

بہاراں دے میڈے گھر ڈائیں تے موسم سارے پلٹی گئے
میڈے دل دے سبھے منظر اچانک ول حسیں تھی گئے
ڈوانداے یاد ول ول کے اے سنجڑاں گھر میڈے مولا

ولا ڈے یا بھلا ڈے او سبھے منظر میڈے مولا

دبے پیراں دے نال آ کے ولا اکھیاں تے ہتھ رکھدی
تے کمرے دی صفائی کرداں کتاباں وچ چا خط رکھدی
بڑا ول ول کے آندا ہے تے میکوں یاد عیداں تے
ہکے گھر دے وچ راہ کے او گھلڑیں کارڈ عیداں تے

تے ساراں توں چھپا کے میں تیڈے والا نچ چا پھل لاندا
پراندے ہار تے کانٹے تیڈے کیتے میں گھن آندا
تے پھل کڈھدی رمالاں تے میڈے کیتے والا کے تو
چنگی چوکھی جو شئے پکدی تاں گھن آندی چھپا کے تو

بڑا تھیندا اہے دل سانول رٹھا ویلا مناڈ یکھوں
جیہڑے رل کے تکے ہاسے او ہا سپنے والا ڈیکھوں

دریا دے کنارے تے اساڈا سوہنڑاں گھر ہوسی
لے راہسوں ڈوہیں سانول اتھے کیندا نہ ڈر ہوسی
ڈرائنگ روم وی ہوسی تے ڈوں بیڈروم وی پاسوں
اساں ویہڑے دے کونے وچ سوئمنگ پول بنڑواسوں
تے کمراں دے اگوں چھوٹی جئیں ہک گیلری ہوسی
تے متروکہ شیئاں رکھن لئی ہک پڑچھتی ہوسی
اساڈے چھوٹے جئیں گھر دی نرالی سوہنڑی شان ہوسی
تے گیٹ اچ وڑدے ہوئیاں ای بڑا سر سبز لان ہوسی

تے ہک پاسے عمارت دے بنڑاسوں سیڑھیاں چھت لئی
تے لکھواسوں بوہے تے فضل ربی یار برکت لئی
اساڈے چھوٹے جئیں گھر وچ نہ کیں شے دی کمی ہوسی
خلوص ہوسی وفا ہوسی نالے سچی خوشی ہوسی

چنبیلی رات دی رانی تے رنگ رنگ دے گلاب ہوسن
رلے راہسوں ڈوہیں سانول تے پورے ساڈے خواب ہوسن
تے ڈیگر ویلے لان اچ ونج کے ڈوہیں کرسیاں پاسوں
گلاں الفت دیاں کرسوں تے چاہ دی چسکیاں لاسوں

ساڈی زندگی دا ہر لحظہ سجنڑ بنڑ بنڑ کے عید آندا
اگر اے کاش ساڈے وچ نہ ایویں عزرائیل آندا

بھلا گلیاں دے ککھاں رت میں کیوں سڑکاں تے رل ویندا
تیڈی دنیا چ میں ارشدؔ بھلا کیوں کملا ہل ویندا
میں روندا راہنداں ہر ویلے تیڈی مرقد کوں گل لا کے
جتھے پینگھاں جھٹیندے ساں اسے برگد کوں گل لا کے

تیڈی تصویر تے ونگاں تے خط کڈھ کڈھ کے روندا ہاں
تے ساون دی پھواراں وچ میں پینگھاں اڈ کے روندا ہاں
تیڈے باہجوں میڈا گھر قسمیں قبرستان تھی گیا ہے
پتن کھنڈرات بنڑ گئے ہن شہر سنسان تھی گیا ہے

میں ڈوہڑے گیت تے نظماں ڈسا کیں کوں سنڑا ساں ہنڑ
تے والانچ پھیر کے انگلاں بھلا کیں کوں سماساں ہنڑ
تے کنگھیاں ڈے کے کھڈاں وچ چار کھسی کونڑ والاں کوں
میڈے کوٹھے چوں ڈس سانول لہاسی کونڑ جالاں کوں

بھلا ہنڑ کونڑ ضد کر کے ہچھے کپڑے پواسم ڈس
میں رس پوساں تاں کونڑ ارشد بھلا رورومناسم ڈس
جیہڑے چمکا کے رکھدی ہائیں او برتن گندے تھی گئے ہن
میں کیں کوں آکھاں دروازاں دے پردے میلے تھی گئے ہن

تے کیندے کیتے گھن آساں نواں جوڑا میں پہلی تے
تے کیندے ہتھ تے رکھساں ڈس بجن تنخواہ میں پہلی تے
جڈاں کوئی کیں کوں گل لاسی ڈسا سانول میں کے کرساں
تیڈا اے ہار کانٹے تے میں گاہنی ڈس کڈے کرساں

وچھڑے ڈینہہ دا ہجر ظالم دالا میکوں توں پھٹ گئی ہیں
اسے ڈینہہ دا تو جگراتاں داعادی کر کے سٹ گئی ہیں
جڈاں پھل کھڑدے ہن سانول تیکوں سڈ سڈ کے روندا ہاں
لوکی ڈسدیم بہاراں وچ میں باہواں اڈ کے روندا ہاں

تیڈے ہتھ دی لگی ہوئی چنبیلی پھل پئی چاندی ہے
تے میڈے گھر دی ہر ہک شئے تیڈا راہ ڈیدھی راہندی ہے
تے غم دی مالا ڈے کے کیوں ڈوپہراں سنج تو کر گئی ہیں
میڈی خوشیاں میڈے ہاسے بھلا کیوں منجھ تو کر گئی ہیں

میڈے توں سنگتی پچھدے ہن خلاوانج تکدا کے راہندا ئیں
تے سارا سارا ڈینہہ آخر توں ڈس ارشدؔ کتھے راہندا ئیں
ریہا کراپڑیں گھر دے وچ سنبھال اپڑیں تو بالاں کوں
کڈاں تئیں روسیں چم چم کے ڈسا کملار مالاں کوں

جڈاں ویلا گزرا یاد آسس ہنجوآں دے ہار پروسی
میڈے وانگوں جگ توں چھپ چھپ کے اووی ارشدؔ رورو پوسی
سک رکھ کے میڈے ملڑیں دی او وی راہ تے آنڑ کھلوسی
اس بانہہ تے سمن دے عادی حری وی پئی اوکھی نبھدی ہوسی

نہ مر سگسی نہ جی سگسی

تڑپسی روسی کرلاسی نہ کیں توں راضی تھی سگسی

تیڈے باجھوں اے دل کملا نہ مر سگسی نہ جی سگسی

میں کے کرساں جو دل کافر تیڈے کیتے مچل ویسی
کڈے ویساں جڈاں ہر پاسوں چھابدلاں دی چھل ویسی
ہجر دا ادھ ٹھکا نیزہ نہ ول دل چوں پٹی سگسی
تیڈے باجھوں اے دل کملا نہ مر سگسی نہ جی سگسی

کسے محفل دے وچ ہرگز نہ اتھرو چن وہا سکساں
تے اکھیاں دے وچ آئے ہنجو پچھوں تیئں نہ ولا سکساں
بھرم اس دم رکھن کیتے ڈسائی ونج کے کری سگسی
تیڈے باجھوں اے دل کملا نہ مر سگسی نہ جی سگسی

ڈسانت سجرے پھل چن کے تے کیں کوں ہار پاساں میں
بھلا ڈینہہ عید دا سانول کنجیں تنہا لنگھاساں میں
محرم ورگیاں عیداں تے گل کیں کوں لوی سگسی
تیڈے باجھوں اے دل کملا نہ مر سگسی نہ جی سگسی

سجن کیں کوں پواساں میں جیہڑی چنری رنگا آندیم
کڈے کرساں تیڈے کیتے جیہڑی مندری بنڑا آندیم
تیڈی شئے قسمیں چن ڈھولا نہ کیں کوں وی ڈوی سگسی
تیڈے باجھوں اے دل کملا نہ مرسگسی نہ جی سگسی
نہ تنہا چین مل سکسم نہ محفل وچ میں باہ سکساں
تیڈی سنسان راہواں تے میں باہون توں نہ راہ سکساں
جیہڑے پھٹ ڈونگھے لائے نی نہ مرداں توڑیں سی سگسی
تیڈے باجھوں اے دل کملا نہ مرسگسی نہ جی سگسی
سیالے وچ ادھی راتیں کھڑکسی درتاں رو پوساں
کتھائیں کوئی پردیسی جو ولسی گھرتاں روپوساں
اے واہندی تارہنجواں دی نہ اکھیاں توں ڈکی سگسی
تیڈے باجھوں اے دل کملا نہ مرسگسی نہ جی سگسی
انجیں لٹیائی نہ ول کیں تے سجن اعتبار کرسکساں
تیڈے توں بعد سوں تیڈی نہ کیں نال پیار کرسکساں
انجیں پھاتائی اے دل پنچھی نہ ول کیں کنڑ پھسی سگسی
تیڈے باجھوں اے دل کملا نہ مرسگسی نہ جی سگسی

نہ چن وچ نور تیں جاں ہے نہ ٹردائے مور تیں ورگا
تو لاثانی ہیں دنیا وچ نہ کوئی ہور تیں ورگا
حسن دی کوئی شہزادی نہ تیڈے رت لبھی سگسی
تیڈے باہجوں اے دل کملا نہ مر سگسی نہ جی سگسی

میڈی خوشیاں دے چن ماہی محل سارے تو ڈھے گیا ہیں
درد اتھرو ہجر ہاواں تے ہوکے ہاڑے ڈے گیا ہیں
تیڈی اے قیمتی دولت نہ عمراں تائیں لٹی سگسی
تیڈے باہجوں اے دل کملا نہ مر سگسی نہ جی سگسی

کنجیں آکھاں میں اے ظالم تو قسماں ساریاں بھل گیں
لوکی نن دشمنی بھلدے تو سنگدل یاریاں بھل گیں
تیڈی سنگت قسم رب دی نہ ساڈے توں بھلی سگسی
تیڈے باہجوں اے دل کملا نہ مر سگسی نہ جی سگسی

کنجیں پیواں میکوں سانول تو وچ جام وسبو ڈسدائیں
کنجیں تیکوں بھلاواں میں میکوں ہر پاسے تو ڈسدائیں
تیڈی اکھیاں دے پیماناں توں ہٹ کے گھٹ نہ پی سگسی
تیڈے باہجوں اے دل کملا نہ مر سگسی نہ جی سگسی

میں سنڑیاں ہے بڑا خوش ہیں سجن میں توں خفا تھی کے
میں ہردم روندا راہنداہاں تیڈے کولوں جدا تھی کے
میڈی خوشیاں دا رکھ قسمیں نہ ول کے ساوا تھی سگسی
تیڈے باہجوں اے دل کملا نہ مر سگسی نہ جی سگسی

ساکوں محروم کردا پئیں رخ ماہتاب ڈیکھن کنڑ
ترس ویساں عمر ساری تھہاڈے خواب ڈیکھن کنڑ
تیڈے ہجرے چ روندی ہوئی نہ اکھ قطرک نٹی سگسی
تیڈے باہجوں اے دل کملا نہ مر سگسی نہ جی سگسی

میکوں گل لا کے بوسے دا ارادہ کریں مر پوساں
میڈے کولوں توں راہون دا چا وعدہ کریں مر پوساں
انجیں تاں کملے ارشد توں نہ جند تیڈی چھٹی سگسی
تیڈے باہجوں اے دل کملا نہ مر سگسی نہ جی سگسی

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

نہ سیچل آسی پلکاں تے سمجھا ڈیساں اکھیاں کوں
ذاہ بھرم رکھن دی آندی ہے میڈا چن سانول ڈکھیاں کوں
ساہ ساہ نال سانبھ رکھیساں میں تیڈے چن ارشد درداں کوں
میڈا وعدہ ہے ٹھیک نہ تھیونڑ ڈیساں تیڈے لائے اوئے میں زخماں کوں

چور وے

قاتل اکھیاں والا سانول میڈے دل دا چور وے

سارا پاکستان پھراں نہیں لبھیا تیں جیاں ہور وے

پکے قول قرار تو ڈیسیں تاں اعتبار کریساں

عشق دا پیچہ ہک وعدے تے نال مٹھل دے لیساں

اسماناں تے چاڑھ کے گڈی کپسیں تاں نہیں ڈور وے

سارا پاکستان پھراں نہیں لبھیا تیں جیاں ہور وے

☆☆☆☆☆☆☆☆

مسیں ہکا رات تو ٹکدائیں اووی منتاں کر کے

چنتاں وات پئی لنگھدی ہے عمراں رات ڈیہاں مرمر کے

میں مجبور محبتاں دا تے تو سانول منہ زور وے

سارا پاکستان پھراں نہیں لبھیا تیں جیاں ہور وے

☆☆☆☆☆☆☆☆

سونا چاندی ہیرے موتی نالے گھر میں واراں

تیں توں سورج دھپ تے چانن یار قمر میں واراں

موراں کوں بھل ویندیاں پہلاں ڈیکھ کے تیڈی ٹور وے

سارا پاکستان پھراں نہیں لبھیا تیں جیاں ہور وے

لال گلابی لاچہ بنھ کے پھلاں دے رت کھلیا کر
بھیڑا کملا دل آہدا ہے روز اساکوں ملیا کر
ارشؔد دی اس عرضی اتے کجھ تاں کریں ہا غور وے
سارا پاکستان پھراں نہیں لبھیا تیں جیاں ہور وے

☆☆☆☆☆☆☆☆

ڈوہڑے

بھانویں ہجر کوں صدیاں بیت گیئن بھانویں سجن جوانی رہی نی
تیڈے یار تصور وچ راہنداں سوں رب دی اکھ جھمکائی نی
تیڈے درد مسلسل چوبھدے ہن کڈھی قطرک ارشؔد ساہی نی
تیڈے ہجر اچ روانداں ہر ویلے ایہا عادت اج تائیں گئی نی

اس ہجر عذاب توں بعد اگر تیڈے سجن وصال دا ڈینہہ ہوسی
تیڈی راہ وچ باہساں صدیاں تائیں بھانویں ہک ہک سال دا ڈینہہ ہوسی
توڑے ہک ہک ساہ ہک چیخ ہوسی ہر ڈینہہ جنجال دا ڈینہہ ہوسی
جس ڈینہہ تو ملسیں ارشؔد کوں اوہا عید دے نال دا ڈینہہ ہوسی

دوہڑے

جڈاں سجن بنیرے تے باہ کے کوئی کاں کُرکاندائے رو پوندا
میڈے آنڈھ گوانڈھ اچ جیندی گھر مہمان جو آندائے رو پوندا
میڈے سنج گھر داجڈاں ارشدؔ کوئی آ درکھڑکاندائے رو پوندا
اگے ساون خوشیاں آنڑدا ہائی ہنڑ مینہ جولاہندائے رو پوندا

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

جیں کوں لبھدا ہائیں اوہا مل گئے نی ایہا یار مبارک ہووی
پرے بھالا میں جئیں مفلس کوں زردار مبارک ہووی
دولت دیاں تانڑیاں رج رج کے سرکار مبارک ہووی
کہڑا فرق ہے ارشدؔ رل ویسی نویں یار مبارک ہووی

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

سچی ٹیک ہوندی دم اپڑیں دی کڈاں بنڑدا کوئی رکھوالا
جڈاں وقت زوال دا آپووے ہر سنگتی لنگھدائے پاہلا
جیڈا راٹھ ہووے نی بنڑ سگدا مفلس دا پالنڑ والا
ارشدؔ جی اپڑیں بلدی دا ایہا مسمیں سیک نہ شالا

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

کھڈوڑاں

نہ خود ول کے آیوں نہ قاصد بھجوئی
چنگا عہد سجڑاں وفا کر چھڑوئی

بھاویں عرصہ گزرائے میں تانگا نچ راہنداں
اجے توڑیں سجڑاں بوہا مل کے باہنداں
نہ بھیجائی سنیاء نہ خط کوئی گھتوئی
چنگا عہد سجڑاں وفا کر چھڑوئی

تو رسیا ہیں ایویں بہاراں دی رسیاں
تے کنڈھ کر کے ٹر پیاں چن میں توں خوشیاں
میکوں یار درداں دا تحفہ بھجوئی
چنگا عہد سجڑاں وفا کر چھڑوئی

تیڈی اکھ دی مستی تے پھل ہن مہکدے
تیکوں ڈیکھ کے ہن پرندے چہکدے
فضا شہر دی ساری سنج کر ستوئی
چنگا عہد سجڑاں وفا کر چھڑوئی

تو اپڑاں میکوں چھوڑ ویسیں
میکوں کیا پتہ ہائی توایویں کریسیں
بنڑا کے کھڈوڑاں چناں بھن سٹوئی
چنگا عہد سجڑاں وفا کر چھڑوئی

میڈے پیار تے جہڑے ہن سڑ دے رہندے
میکوں ڈیکھ کے اج مذاقاں کریندے
میکوں کل زمانے دا ہاسہ بنڑوئی
چنگا عہد سجڑاں وفا کر چھڑوئی

رسالاں کتاباں تے غزلانج لبھداں
تیکوں ڈھول جانی میں شعرانج لبھداں
لوکی آدھے ارشدؔ کوں شاعر بنڑوئی
چنگا عہد سجڑاں وفا کر چھڑوئی

ڈوہڑہ

ونج قاصد لبھ ویراناں وچ اوں کوں بھاندیاں سنجیاں جھائیں
اگے ارشدؔ درد رسیدہ ہئی کجھ پیار دے نال الائیں
ڈسیں اوں کوں سجڑاں سٹ گھتیائی تیڈا کوئی نی راہ گیا سائیں
لاوارث ہوگیائیں دنیا تے رو لمیاں کر کے باہنیں

بس تو تے میں

کیں لگی جئیں جھاتے چن سانول ہک میں ہوندا ہک تو ہوندا
یا گھر دے نکے جئیں لان دے وچ میں پھل تے تو خشبو ہوندا
تو نکی نکی گل توں بھڑ ویندا نالے میں توں موڑ بنڑا گھندا
ہتھ جوڑ کے زاریاں کر کر کے میں تیکوں یار منا گھندا
ویندا زخماں لئی بنڑ مرہم تو میڈے درداں دا دارو ہوندا
یا گھر دے نکے جئیں لان دے وچ میں پھل تے تو خشبو ہوندا
تیکوں کول بلاہ کے چن اپڑیں ہکا ترتر ڈیکھدا راہندا میں
تیڈی دید عبادت بنڑ ویندی نہ اکھ قطرک جھمکاندا میں
ہک بئے دے وچ تھی گم ویندے ڈوں بت تے بس ہک روح ہوندا
یا گھر دے نکے جئیں لان دے وچ میں پھل تے تو خشبو ہوندا
ساڈے پیار پریت دی دنیا وچ نہ غیر کوئی سندھ لا سکدا
لکھ سونے دا کوئی بنڑ ویندا نہ یار جدائیاں پا سکدا
میں ہر جھا تیڈی کنڈھ بھردا میڈا تو سانول بازو ہوندا
یا گھر دے نکے جئیں لان دے وچ میں پھل تے تو خشبو ہوندا

تیڈے ہتھ وچ پا کے ہتھ اپڑاں میں ساری عمر لنگھا ڈیندا
کیندی نظر نہ پوندی تیں چن تے انجیں جگ توں یار لکا لیندا
تیڈا حسن ڈسیندا ہر جھا تے تیڈا جلوہ چن ہر سو ہوندا
یا گھر دے نکے جئیں لان دے وچ میں پھل تے توخشبو ہوندا
چناں ٹپ ٹپ لاہندیاں کنڑیاں وچ اساں رل کے دھاندے ڈوہیں سانول
کوئی اوکھا وقت جو آ پوندا اساں رل مل ساہندے ڈوہیں سانول
ہوندا جگرے تے نہ ہتھ ارشدؔ نہ اکھ دے وچ آنسو ہوندا
یا گھر دے نکے جئیں لان دے وچ میں پھل تے توخشبو ہوندا

ڈوہڑے

جڈاں غرضاں مکدیاں ہر سنگتی سکروڑ دے وانگوں سٹ ویندا ئے
جیہڑا حلف وفا دے نت چاندا ئے اوہا ارشدؔ ظلم تے ڈٹ ویندا ئے
اللہ وقت زوال دا نہ آئڑیں ہر لگدا کولوں ہٹ ویندا ئے
جڈاں رکھ سک ویندا ئے ارشدؔ جی جیڈا قیمتی ہووے کٹ ویندا ئے

تیڈا چھونی بھریا ارشدؔ تے تاں توظلم مزید ودھا سکدا ئیں
خوشیاں دیاں پکیاں فصلاں تے تیڈا دل جو ہے ہل واہ سکدا ئیں
تیڈا ہتھ جوروکاں تاں آکھیں میڈی پڑ دے وچ کنڈھ لا سکدا ئیں
تیڈا سجن مفاد عزیز ہمی ہتھ غیر دی مندری پا سکدا ئیں

کیشے گھول پلائی ہئی

تیکوں ڈیکھ کے ماہی ٹھرداں　　تو نہ ہوویں تاں مرداں
اکا جندڑی آنڑ پھسائی ہئی　　ڈس کیشے گھول پلائی ہئی

نت عید مناوَں ہا ڈھولا　　نالے کھیڈوں کھاوَں ہا ڈھولا
ایہا دل وچ حسرت ہے پئی　　ہکے گھر وچ راہوں ہا ڈھولا
میں توں قسم چوا گھن ماہیا　　ساری دنیا آنڑ بھلائی ہئی
ڈس کیشے گھول پلائی ہئی

نم بھاندے چن تے تارے　　میکوں بھل گئے رشتے سارے
دل آہدائے کردا راہواں　　ہکا تیں چن دا دیدا راے
تیڈے ہجرے وچ سڑ ویساں　　کوئی ایہہ جئیں بھا بھڑکائی ہئی
ڈس کیشے گھول پلائی ہئی

تیڈے باہجوں راہ نہ سگدا　　اکا ہجر پچا نہ سگدا
انجیں لگ گئیاں ہن پابندیاں　　تیڈا ناں وی چا نہ سگدا
ہر ویلے چمدا راہنداں　　جیہڑی مندری یار پوائی ہئی
ڈس کیشے گھول پلائی ہئی

تیڈی یاداں دے وچ راہنداۓ تیڈے ناں داورد کماندائے

چوی گھنٹے قسمیں ارشدؔ گلاں تیڈیاں کرداراہندائے

ہس ہوش حواس وی پھٹ گئے کوئی چیز تاں یار سنگھائی ہئی

ڈس کیشے گھول پلائی ہئی

قطعے

انجیں تاں نی رٹھاویندا کہ وت ول کے منی پوسی

ہمیشہ دے وچھوڑے ہنڑ تیڈی تقدیر بنڑ گئے ہن

تیڈی اکھیانچ برساتاں دے موسم دائمی وس پئے

خزاں دے سبھے صحرا تیڈی جاگیر بنڑ گئے ہن

جیہڑا ہس ہس ملدائیں ہر کیں کوں ایہا گال پسند نی میکوں

کوئی ہور تکے تیڈا چن ماہی ہک وال پسند نی میکوں

تیڈے باجھوں بھانویں ارشدؔ جی میں سردی وچ مرونجاں

کوئی ہوے دسمبر وچ میں تے گھتے شال پسند نی میکوں

رس نہ تو سانول

میکوں ہجرے دے وس پا کے رس نہ تو سانول
میڈے دل دا درد ودھا کے رس نہ تو سانول

تیڈے باجھوں چن میڈا جیوڑاں فضول ہے
پیار والی عرضی کوں کرچا قبول اے
انجیں پیار دے نال الا کے رس نہ تو سانول
میڈے دل دا درد ودھا کے رس نہ تو سانول

سوچاں دیاں باریاں نی بند میں توں ہونڑیاں
یاداں دیاں دھپاں ہر ویلے میں تے پونڑیاں
میکوں رت دے نیر رؤا کے رس نہ تو سانول
میڈے دل دا درد ودھا کے رس نہ تو سانول

تیڈے نال بیتا ہویا ویلا تڑپاوے گا
پنچھیاں دا جوڑا جڈاں کٹھا رل باہوے گا
چس پیار دی میکوں پا کے رس نہ تو سانول
میڈے دل دا درد ودھا کے رس نہ تو سانول

منداں بہاراں وچ پھل کھل جانڑ گے

تیڈے نال بیتے ہوئے ویلے تاں نہیں آنڑ گے

میڈا امن سکون ونجا کے رس نہ تو سانول

میڈے دل دا درد ودھا کے رس نہ تو سانول

ونجڑاں ضروری ہیئی تاں ہکا گل منیں ہا

سندھ دیاں پتڑاں کوں نال گھدی ونجیں ہا

تڑپا سم کلیاں پا کے رس نہ تو سانول

میڈے دل دا درد ودھا کے رس نہ تو سانول

کیندے میں سہارے اتے زندگی بتاواں گا

عید دے ڈیہاڑے چن کیں کوں گل لاواں گا

آدھا ارشدؔ ہئی کرلا کے رس نہ تو سانول

میڈے دل دا درد ودھا کے رس نہ تو سانول

ڈوہڑہ

میڈے ناں دے سامڑیں ہجر لکھاس جڈاں سنگدل سکھیا لکھڑاں

میڈے سارے لگدے مر گئے ہن ہکا ارشدؔ اسدیاں نکھڑاں

چنہد ڈینہہ تاں نن جو ٹپ ویسن اس درد نی اصلوں مٹڑاں

او ہجر پسند گل پا گیا ہئی ساری عمر دا رووڑاں پٹڑاں

تھک گئی آں

اکھیں نال میں کملے ڈھولے کوں سمجھا سمجھا کے تھک گئی آں
نی بجھدا چوڑیاں ول ول کے چھنڑکا چھنڑکا کے تھک گئی آں
انہاں قاتل اکھیاں چ کجلے دی میں دھار چھکی متاں سمجھ ونجیں
اوہدے مونڈھے دی ریشمی دھوتی میں کئی وار چھکی متاں سمجھ ونجیں
اوہدے دل دے بند دروازے کوں کھڑکا کھڑکا کے تھک گئی آں
نی بجھدا چوڑیاں ول ول کے چھنڑکا چھنڑکا کے..........
بچھے گھیو دی چوری کٹ کٹ کے اس سنگدل کوں کھلواندی رہی
اوہدے والانچ انگلیاں پھیر کے میں ادھی رات تائیں سمواندی رہی
میں لسی تے پیڑے مکھڑاں دے بجھوا بجھوا کے تھک گئی آں
نی بجھدا چوڑیاں ول ول کے چھنڑکا چھنڑکا کے..........
لائی سرخی پوڈر تے مہندی نالے سوئیاں لائیاں والاں تے
گل پا زنجیری سونے دی نالے لالی لائی گالاں تے
نی اکھ وی چاندا لنگھ ویندائے بجھوا بجھوا کے تھک گئی آں
نی بجھدا چوڑیاں ول ول کے چھنڑکا چھنڑکا کے..........
کل رات دا سانول نی تکیا میں کملاں وانگوں بھوندی رہی
لکھ جھاتیاں پائیاں جیتاں چوں نالے ارشد بک بک روندی رہی
گڑ ڈے ڈے چھوٹے بالاں کوں پچھوا پچھوا کے تھک گئی آں
نی بجھدا چوڑیاں ول ول کے چھنڑکا چھنڑکا کے تھک گئی آں

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

دیدار چاہندے ہاں

گھڑی گھڑی اساں دیدار چاہندے ہاں
تھوڑا جیاں تیڈے کولوں پیار چاہندے ہاں
کیویں ڈساں کیہڑے کیہڑے غم پئے ساہندے ہاں
اسے دی امید اتے راہواں مل باہندے ہاں
نکی نکی چن تکرار چاہندے ہاں
تھوڑا جیاں تیڈے کولوں پیار چاہندے ہاں

☆☆☆☆☆☆☆

ڈیکھدا میں راہواں تیکوں سامنے بلاہ کے
بھل ونجاں غم سارے تیکوں گل لا کے
وت وت ایہا سرکار چاہندے ہاں
تھوڑا جیاں تیڈے کولوں پیار چاہندے ہاں

☆☆☆☆☆☆☆

اللہ جانڑیں چن ماہی ساکوں کیوں رواندا ہے
سنڑیا ہے غیراں دیاں محفلاں سجاندا ہے
خس خس دل دا قرار چاہندے ہاں
تھوڑا جیاں تیڈے کولوں پیار چاہندے ہاں

☆☆☆☆☆☆☆

چناں تیڈے پیار دی جو آس لائی بیٹھے ہاں
کہیڑی اساں ڈھولنڑاں خدائی منگ بیٹھے ہاں
رت رت اکھاں دا خمار چاہندے ہاں

تھوڑا جیاں تیڈے کولوں پیار چاہندے ہاں

☆☆☆☆

جیہڑے ویلے دل کرے مل ونجیں آ کے
دل نال ارشدؔ دل او ملا کے
کدی کدی چناں انکار چاہندے ہاں
تھوڑا جیاں تیڈے کولوں پیار چاہندے ہاں

☆☆☆☆

ڈوہڑہ

میڈے خواب بھیانک تعبیراں چ پیانت بدلا میں راضی ہائیں
تو ارشدؔ جتنائی پھر سگدائیں کر ظلم جفا میں راضی ہائیں
میں تے ہر ویلے بے تکیاں دی پیا بھا بھڑکا میں راضی ہائیں
میکوں پھٹ لا بے شک چنڑ چنڑ کے پر کولوں راہ میں راضی ہائیں

☆☆☆☆☆☆☆

کاش اللہ سائیں میڈی سنڑ گھندا تیڈے کولوں راہن تے ہاں تھیندا ئے
سر سبز پلاٹ اچ چند گھڑیاں نت نالے باہن تے ہاں تھیندا ئے
ہک بئے دے پیار اچ ارشدؔ جی وت قسماں کھاونڑ تے ہاں تھیندا ئے
کیڈا کملا ہاں میں جن ماہی تیڈے وال کھنڈاونڑ تے ہاں تھیندا ئے

☆☆☆☆☆☆☆

کلیاں رتاں

رتاں آ گئی آں ہن من بھانوڑیاں
اساں کلیاں یار نبھانوڑیاں
راتیں چھت تے ٹپ ٹپ کنڑیاں دی
آندی یاد ہے بیتیاں گھڑیاں دی
تھیاں اوکھیاں سجن پچانوڑیاں
اساں کلیاں یار نبھانوڑیاں

☆☆☆☆☆☆☆

چن کوئل پئی کرلاندی ہے.
تیڈے ہجر دے درد ودھاندی ہے
اکھاں روندیاں ہن مر جانوڑیاں
اساں کلیاں یار نبھانوڑیاں

☆☆☆☆☆☆☆

تیڈے ہجر اچ مینڈھیاں کھل گئی آں
سبھے سرخیاں کجلے بھل گئی آں
اساں کیں کوں سجن ڈکھانوڑیاں
اساں کلیاں یار نبھا نوڑیاں

☆☆☆☆☆☆☆

جڈاں چن بدلی وچ آندا ہے
میکوں تیڈی یاد ڈواندا ہے

ناے وسدیاں غم دیاں ساونڑیاں
اساں کلیاں یار نبھانوڑیاں

☆☆☆☆☆☆☆

دل تیڈے پیار دا عادی ہے
تیڈے باجھ سجن بربادی ہے
غم بھلدیاں قسماں کھانوڑیاں
اساں کلیاں یار نبھانوڑیاں

☆☆☆☆☆☆☆

آئیاں گھڑیاں قول قرار دیاں
پیاں کڑیاں تانڑیاں چاڑھدیاں
گل کیں دے باہواں پانوڑیاں
اساں کلیاں یار نبھانوڑیاں

☆☆☆☆☆☆☆

کیوں دل ارشدؔ گھبراندا ہے
ڈینہہ سوچاں وچ لنگھ جاندا ہے
راتاں رو رو سجن لنگھانوڑیاں
اساں کلیاں یار نبھانوڑیاں

ڈوہڑہ

تیں توں وکھ ہو کے میڈی نبھدی پئی کرلا کرلا کرلا کے
میڈے بسمل دل کوں مار گھتائی ترسا ترسا ترسا کے
ہن تھک گیا ہاں بھا ہجرے دی مسما مسما مسما کے
ہوندا ارشدؔ ظلم ہے جند کڈھڑاں تڑپا تڑپا تڑپا کے

ساکوں یاد کریسیں تو

ساڈیاں تانگاں وچ بوہے کھول رکھیسیں تو
ہک ڈینہہ چن سانول ساکوں یاد کریسیں تو

جاں وی کریسیں ہار سنگھار اے .... یاد آسی تیکوں ساڈا پیار اے
ساڈیاں گلیاں دے مڑ پھیرے پیسیں تو
ہک ڈینہہ چن سانول ساکوں یاد کریسیں تو

پنزیباں چھنڑکاسی کوئی .... جاں وی چوڑیاں پا سی کوئی
اکھیاں دے اتھرو ڈس کنجیں یار رکیسیں تو
ہک ڈینہہ چن سانول ساکوں یاد کریسیں تو

کجلا پاسیں یاد اسائیں .... سرخی لاسیں یاد اسائیں
عید تے چن ماہیا کنجیں مہندیاں لیسیں تو
ہک ڈینہہ چن سانول ساکوں یاد کریسیں تو

رل پکھیاں دا جوڑا باہسی .... تیکوں ارشدؔ خون رواسی
کیں کوں ڈس سانول وت گل نال لیسیں تو
ہک ڈینہہ چن سانول ساکوں یاد کریسیں تو

ڈوہڑہ

پیا زخماں لا تو زخم نویں لاواں میں مرہم تو تاں آکھیں
ودا غیراں عید منا سجڑاں تھیوے اکھ جو نم تو تاں آکھیں
تیڈے در توں ہٹ کے ہور کڈاہیں اٹھے یار قدم تو تاں آکھیں
نت ارشدؔ میں توں رسیا رہ تھیواں میں برہم تو تاں آکھیں

کوڑا ملکاں دا

دل لا کے دغا کمایائی واہ ڈکھیاں دا درد ونڈایائی
تے کوڑا ملکاں دا

آدہا ہانویں تیڈے باجھوں لنگھسی نہ پل وے
تیڈے کولوں چھیتی چناں آنوڑاں میں دل وے
ونج سنگدل غیر وسایائی
تے کوڑا ملکاں دا

کیتے ہوئے وعدے سارے بھل گیائیں ہانڑیاں
یاد کر چن ماہی قسماں پرانڑیاں
میڈا پیار چا دل توں بھلایائی
تے کوڑا ملکاں دا

چراں تائیں تیڈیاں میں آساں چناں رکھیاں
تیڈے باجھوں ڈکھ ملے مار مار بکیاں
میکوں در در یار رلایائی
تے کوڑا ملکاں دا

درد جدائی والا گیتانج سمو کے

کردا ہاں یاد تیکوں چناں رو رو کے

کجھ ایہو جئیاں درد ودھایائی

تے کوڑ املکاں دا

تیڈے نال بیتے ویلے کنجیں بھل جاواں میں

چانڑیاں راتاں وچ ڈس کتھے جاواں میں

بہوں ارشدؔ کوں تڑپایائی

تے کوڑ املکاں دا

ڈوہڑے

جیہڑا پیار توں پیارا لگدا ہم اوہا کر گیا ہم رسوا اے

ہر موڑ تے ظلم دی بارش تھئی نم کیتا کیکھ شکوہ اے

کل حال سنڑانواں نہ پھردا بس ڈو حرفی قصہ اے

انجیں ودھ ودھ ارشدؔ وار کیتس روپئی ہے مقتل گاہ اے

آ چن ماہی ہنڑ پھیرا پا پھل آساں دے کملا گئے

راتیں گھر ڈائیں ولدے پنچھی چن میکوں تیڈی یاد ڈوا گئے

بے رخیاں دی کجھ بھیڑ تھئی کجھ موسم درد ودھا گئے

کیہڑا مانڑ محبتاں دا ارشدؔ واہ سنگتی درد ونڈا گئے

کھڑ کھڑ ہسدی ودی

ماہی خواب وچ آیا میکوں آ کے گل لا یا
تے میں کھڑ کھڑ ہسدی ودی
تے سکھیاں کوں ڈسدی ودی

میکوں ڈیندا ہے ماہی رمال اے میڈا اسجنڑ کوں کتنا خیال اے
میں لوکاں توں لکاواں نالے سینے نال لاواں
اتے ڈر ڈر رکھدی ودی

میکوں ڈیندا ہے ماہی پھل وے نالے آدھا ہے نال میڈے جل وے
گل کیتی ہس چنگی بھاویں غیراں دا ہے سنگی
تے میں وت وت پھسدی ودی

میکوں ڈیندا ہے ماہی کانٹے میں چم کے لاندی ہاں ہاں تے
میڈا دل بہوں ڈرے نالے دھک دھک کرے
تے میں چوری چوری رکھدی ودی

میکوں ڈیندا ہے ماہی گانی نالے لگدا ہے بہوں ارمانی
آکھے وت نہ میں ویساں تیڈے نال نبھیساں
تے میں خوشی خوشی نسدی ودی

میکوں ڈیندا ہے ڈھولا چھاپ اے میں پائی تے خوش تھیا آپ اے
میں اکھیاں چراواں نالے بھوں شرمانواں
اتے کجھ کجھ چھپدی ودی

میکوں ڈیندا ہے ماہی چوڑیاں نالے کھاندا ہے قسماں کوڑیاں
میکوں ملا ہے صنم مٹ گیا میڈا غم
اتے ہس ہس ٹپدی ودی

میکوں ڈیندا ہے ماہی کوکا وتا رسا ہائی یار چروکا
گیا خود او منی آئی خوشی دی گھڑی
اتے ناں اوہدا جپدی ودی

میکوں ڈیندا ہے ماہی جھمکے ٹھنڈ پوندی ہے ڈاہڈی چمکے
رتاں پیار دیاں آیاں تھیاں ختم جدایاں
اتے خوشی کولوں پھٹدی ودی

میکوں ڈیندا ہے ماہی گھڑیاں میں ارشد متھے سڑیاں
کر بیٹھی ہاں خفا رس سجنڑ گیا
اتے ہنڑ میں ترسدی ودی
سکھیاں کوں ڈسدی ودی

نشیلے نین

نشیلے نین بہوں سوہنڑین میکوں کر گئے تباہ قسمیں
او ساڈا بھانویں نی بنڑدا لکس نہ تڑی وا قسمیں

اوسوہنڑاں ہےاوچا نجھاہےاومیڈے دل دا رانجھا ہے
اوہدی کھاکھاں دے ٹوہےلوکوپئےکردے فنا قسمیں
نشیلے نین بہوں سوہنڑین میکوں کر گئے تباہ قسمیں
او ساڈا بھانویں نی بنڑدا لکس نہ تڑی واقسمیں

جڈاں بلیاں کھلیندا ہے او سجرے پھل کریندا ہے
کھنڈاوے زلف مونڈھے تے تاں چھاویندی گھٹاقسمیں
نشیلے نین بہوں سوہنڑین میکوں کر گئے تباہ قسمیں
اوساڈا بھانویں نی بنڑدا لکس نہ تڑی وا قسمیں

اوہدا مکھڑا ہے من موہنڑاں تے چن کولوں وی بہوں سوہنڑاں
او ہسدا سوہنڑاں بہوں لگدائے راہوے ہسدا اسدا قسمیں
نشیلے نین بہوں سوہنڑین میکوں کر گئے تباہ قسمیں
او ساڈا بھانویں نی بنڑدا لکس نہ تڑی وا قسمیں

جڈاں پنز یباں چھنڑ کاوے تے موراں کوں وی شرماوے
کجل دی دھار جاں چھلکدا ئے ڈیندا دنیا ہلا قسمیں
نشیلے نین بہوں سوہنڑین میکوں کر گئے تباہ قسمیں
او ساڈا بھانویں نی بنڑدا لکس نہ تتڑی وا قسمیں
میں صدقے کرڈیواں دل کوں اوہدے رخسار دے تل تے
تے لٹ کے گھن ویندی ارشد اوہدی ہر اک ادا قسمیں
نشیلے نین بہوں سوہنڑین میکوں کر گئے تباہ قسمیں
او ساڈا بھانویں نی بنڑدا لکس نہ تتڑی وا قسمیں

ڈوہڑے

تیکوں رب کوں سونفام چن ماہی ساڈی خیر ہے یار نبھا گھنسوں
مڑ اساں کیہڑا اصدیاں جیوڑاں ہے ڈو چار ڈیہاڑ ٹپا گھنسوں
اساں رو پوسوں تنہائیاں وچ محفل توں زخم چھپا گھنسوں
میڈی طاقت کولوں ودھ ارشد جیہڑا ابھار چواسیں چا گھنسوں
ہائے انج وی کوئی مجبور ہوندا ئے ہتھیں اپڑیں ٹور ناں پوندائے
جس سنگتی وچ جند ہوندی ہے اوہا سنگتی چھوڑ ناں پوندائے
لہو جگر دا ہجر دے وچ ارشد نبو وانگ نچوڑ ناں پوندائے
واہ رب سائیں پیار بنڑایا ہئی بیڑا تار کے بوڑ ناں پوندائے

کرلا کرلا کے روسیں

گل عشق دی مالا پاندا پیں کرلا کرلا کے روسیں
مزے وصل دے تک گھن چاندا پیں کرلا کرلا کے روسیں

ایدی ہر تعبیر تباہی ہے اس پیار دے خواب توں بچ ونجیں ہا
آغاز ہوی اجے سفراں دا پردرد عذاب توں بچ ونجیں ہا
کنڈے اپڑیں کیتے لاندا پیں کرلا کرلا کے روسیں
مزے وصل دے تک گھن چاندا پیں کرلا کرلا کے روسیں

☆☆☆☆☆

ہوی ہجر دا تپدا تھل ایویں جیویں رقص کریوے بھا تے
تو اپڑیں لیکھ اج لکھدا پیں ساری عمراں دے جگراتے
جیہڑا بانہہ تے سجن سماندا پیں کرلا کرلا کے روسیں
مزے وصل دے تک گھن چاندا پیں کرلا کرلا کے روسیں

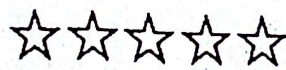
☆☆☆☆☆

اے شوق ہوی زرداراں دا مفلس دا اس تے حق کوئی ناں
اس دور دے وچ وک ویندیاں ہن کسے ہیر دا قسمیں پک کوئی ناں
گھر ریت دا سجن بنڑاندا پیں کرلا کرلا کے روسیں
مزے وصل دے تک گھن چاندا پیں کرلا کرلا کے روسیں

اے عشق سمندر بہوں ڈونگھائے اتھے تارے سارے بڈ ویندے
اتھے سوہنڑیں دانہ چک کے تے پکھوآں دے وانگوں اڈ ویندے
پھل صحرا دے وچ لاندا پیں کر لا کر لا کے روسیں
مزے وصل دے تک گھن چاندا پیں کرلا کرلا کے روسیں

بھانویں جگر دا خون پلا سانول اس دوردی ظالم سسی کوں
اکا پیار وفا نی ڈک سگدا اس زر دی بکھی تسی کوں
غربت توں نظر چراندا پیں کرلا کرلا کے روسیں
مزے وصل دے تک گھن چاندا پیں کرلا کرلا کے روسیں

سنج سڑکاں تے چن رل ونجڑائی کدی وسداہائیں بھل ونجڑائی
خودغرضیاں دے سیلاب دے وچ کچی کندھ دے وانگوں جل ونجڑائی
ہتھ اپڑیں آپ کپاندا پیں کرلا کرلا کے روسیں
مزے وصل دے تک گھن چاندا پیں کرلا کرلا کے روسیں

تنہائیاں دے اس سفر دے وچ چن آ بلے جگر تے تھیندے ہن
ڈینہہ رات قصائیاں ہتھ چڑھ کے نت پئے جذبات کوہیندے ہن
خوشیاں کوں داتے لاندا پئیں کرلا کرلا کے روسیں
مزے وصل دے تک گھن چاندا پئیں کرلا کرلا کے روسیں

اس ہرجائی کوں ارشدؔ جی کچی تند دے نال بنیہندا پئیں
جس ٹینڑ کوں دیمک کھا گئی ہے اسے شاخ تے پینگھ اڈیندا پئیں
ہنڑ تانڑیاں یار مچاندا پئیں کرلا کرلا کے روسیں
مزے وصل دے تک گھن چاندا پئیں کرلا کرلا کے روسیں

ڈوہڑہ

میں قسمت بد کوں کیا آکھاں چڑھی پینگھ الاہریوں ٹٹ گئی
میں توں ظالم ہے منہ موڑ گیا پئے خوشیاں تے اج لٹ گئی
حالات دی گردش بدل گئی میکوں وچ درداں دے سٹ گئی
مقتل دی بھیڑ ڈساندی ہم ہے ارشدؔ دی اج کھٹ گئی

سجناں کوں منع کرو

میڈا اول ول دل تڑپاوے نہ چین بدلی وچ آوے

تے زلفاں کوں منع کرو

چوری چوری سوہنڑیاں نہ انجیں ساکوں تک وے
تیڈے کولوں پیاروالا پوندا پیا شک وے
دل شک دے وچ نہ راہوے

تے اکھیاں کوں منع کرو

نماں نماں ہس کے تے جڈاں شرماندا ہے
لکھاں تے ہزاراں دے اودل لے جاندا ہے
نہ غیرانج باہ شرما وے

تے سجناں کوں منع کرو

لنگھیاں تے گزریاں بہوں تڑپاندیاں
گلاں تیں چن دیاں میکوں یاد آندیاں
میڈا چین امن لٹ جاوے

تے یاداں کوں منع کرو

غیراں دیاں چن ماہی چوٹاں نیں کراڑیاں
حال میڈا تک کے تے ماردے نیں تاڑیاں
اکھ ہر ویلے بھر بھر آوے
تے ہنجوآں کوں منع کرو

تیڈے اس پیار چناں بڑے ڈکھ لائے ہم
پھلاں دے بلیکھے اتے کنڈے گل پائے ہم
دل ہجرے چ جل جل جاوے
تے سوچاں کوں منع کرو

پیار دے سہارے اتے زندگی گزارداں
سجناں توں دکھ ہوکے کم دانہ کارداں
نہ ارشدؔ کوں ٹھکرا وے
تے سجناں کوں منع کرو

دوہڑہ

تیں توں وکھ رہون دی سوچ وی چن اکا ارشدؔ پھرنی سکدا
لکھ زوروی لاواں تاں دل کملا دم ہوردا بھرنی سکدا
کیہڑا اپھڑکن ہونداۓ پھاتھی داتیں توں ڈوجھی کرنی سکدا
تیڈے حکم بغیر تاں جیون کجا اے کملا مرنی سکدا

سندھ دے کنارے

ماہی سندھ دے کنارے
ڈوہیں باہ کے سجن پیارے

گلاں پیار دیاں کرسوں
تیں دلدار دیاں کرسوں

اکا بھل کے ڈکھڑے سارے

وے ماہی سندھ دے کنارے

تیڈیاں زلفاں مکھ تے ڈھا کے شام کریساں ڈھولا

جھلمل جھلمل جگنوآں وانگوں آپ تکیساں ڈھولا

وے تیڈی اکھیاں دے ستارے

وے ماہی سندھ دے کنارے

ڈیکھ کے سانول کیوں تھی ویندین سارے لوک دیوانے

رل کے سوچسوں تلواراں ہن یا کہ ہن مئے خانے

وے تیڈے نیناں دے چن بارے

وے ماہی سندھ دے کنارے

تیڈیاں بلیاں کوں غزلاں دے مطلعے آکھدا راہساں

تیڈے گال ہن سیب قندھاری ہر کیں کوں سمجھاساں

وے سب توں سوہنڑاں میڈا یارا ے

تیڈے نک دا کوکا جانی ست رنگیاں رشنائیاں

کیڈی اچڑی جاہ تے ارشدؔ تیں ونج اکھیاں لائیاں

وے میکوں آہدا ئے سارا شہرا ے

وے ماہی سندھ دے کنارے

ڈوہڑے

نت عہد کریندا اں بھل ویساں نت اپڑاں عہد بھلا باہنداں

نت سوچداں زخم چھپا گھنساں نت اپڑاں حال سنڑا باہنداں

نت من گھنداں اج ول آسی نت نویاں چوٹاں کھا باہنداں

نت آکھداں ارشدؔ نہ روساں نت چولا یار پسا باہنداں

پئے رج رج کھیڈ وڈھول سجن اساں یار بچاوئنڑاں کوئی نہیں

اے ول ول یار ترٹ سکدا ئے دل وانگ کھڈاوئنڑاں کوئی نہیں

مجبور ہاں حسن پرستی توں اے راز لکاوئنڑاں کوئی نہیں

میں توں قسم چوا گھن ارشدؔ جی تیڈے نال دا سوہنڑاں کوئی نہیں

توبہ

بس پیار توں میڈی توبہ ہے
تیں یار توں میڈی توبہ ہے

تیکوں ڈیکھ کے دل اے دھڑکدا ہے
تیڈے باہجوں پاگل تڑپدا ہے
پر جانڑداں ڈکھ اقراراں دے
اقرار توں میڈی توبہ ہے
تیں یار توں میڈی توبہ ہے

چن ظلماں دی تو چس چیندائیں
ہر وار رڑا کے ٹر ویندائیں
ہنڑ پکیاں دل وچ سوچ لیاں
دیدار توں میڈی توبہ ہے
تیں یار توں میڈی توبہ ہے

میں پیار اچ دھوکہ کھا بیٹھاں
کنڈیاں کوں جھولی پا بیٹھاں
نہ چاساں ناں انتباراں دا
انتبار توں میڈی توبہ ہے

میں جانڑداں چمن دا ٹوٹا ہیں
نم منڑاں اندر دا کھوٹا ہیں
لکھ واری بھانویں آکھ ڈیویں
تکرار توں میڈی توبہ ہے
تیں یار توں میڈی توبہ ہے

میں راہی لکیاں راہواں دا
میں عادی سنجیاں جھانواں دا
میں وس کے آخر کیا کرڑائیں
گھر بار توں میڈی توبہ ہے
تیں یار توں میڈی توبہ ہے

بھانویں بڈساں تے بھانویں ترساں میں
چن منہ ہوں اف نہ کرساں میں
ارشدؔ جی کوڑ سہارے نی
پتوار توں میڈی توبہ ہے
تیں یار توں میڈی توبہ ہے
بس پیار توں میڈی توبہ ہے

ونج ہور شنائیاں لا کملا

ہنڑ روندا تے کرلاندا ہیں — وتا ہال دہائیاں پاندا ہیں
کر حسن تے ہور وسا کملا — ونج ہور شنائیاں لا کملا
تیکوں آکھا نم تورل ویسیں — پچھے کپڑے پاونڑ بھل ویسیں
اکا جگ تے پاگل ہل ویسیں — نہ سوہنڑاں دے وچ باہ کملا

ونج ہور شنائیاں لا کملا

نت ونج کے پتڑاں تے باہسیں — تنہائی وچ روسیں کرلاسیں
بالآخر قسمیں پچھتاسیں — نیو کردا حسن وفا کملا

ونج ہور شنائیاں لا کملا

سکھ چین تباہ کر ڈیندا ہے — ہر سجن جدا کر ڈیندا ہے
اکا ساڑ سواہ کر ڈیندا ہے — اے پیار ہیئی بلدی بھا کملا

ونج ہور شنائیاں لا کملا

وچوں سوہنڑیں بہوں سنگدل ہوندین — اتوں مٹھڑی مٹھڑی کھل ہوندین
اکا قسمیں پتھر دی سل ہوندین — کر ویندین یار دغا کملا

ونج ہور شنائیاں لا کملا

اتھے کوئی جسم دی کھل منگدائے — یا کوئی نوٹاں دی چھل منگدائے
یا اگلا تاج محل منگدائے — تھیسیں ارشدؔ یار تباہ کملا

ماہی چھٹی آوݨ آلا ہے

ماہی چھٹی آون آلا ہے رج دیدار کریساں
سامنے باہ کے نال اکھیاں دے ول ول پیار کریساں
خط آیا ہے اج سانول دا دل میں چھیتی آساں
ہجر تے درداں دے سب تیڈے آتڑ فار مکاساں
ہک ہک لحظہ گنڑ گنڑ کے ہنڑ انتظار کریساں
ماہی چھٹی آون آلا ہے رج دیدار کریساں
ویہڑے وچ جو وڑسی ماہی رلسی سب لگداں کوں
میڈے گولنڑ کانڑ بھواسی ہر پاسے نظراں کوں
باہ کمرے وچ پنزیاں دا میں چھنڑکار کریساں
ماہی چھٹی آون آلا ہے رج دیدار کریساں
کوڑا کوڑی اس توں قسمیں پہلے موڈ بنڑاساں
ہتھ او جوڑ کے ترلے پاسی منتاں خوب کراساں
وت اس سوہنٹریں دے گل باہواں دا چاہار کریساں
ماہی چھٹی آون آلا ہے رج دیدار کریساں

میڈے کنڑ جو گھن کے آسی تحفے میکوں ڈیسی
چوڑیاں کڈھ کے ویڑیں دے وچ میکوں آپ پویسی
جلکھدی جلکھدی میں سانول نال اکھیاں چار کریساں
ماہی چھٹی آون آلا ہے رج دیدار کریساں
بدلاں وانگوں اڈ دی ویساں گھن عشقے دیاں چھلاں
ساری ساری جاگ کے راتیں خوب کریسوں گلاں
نال مرن دے نال جیون دے قول قرار کریساں
ماہی چھٹی آون آلا ہے رج دیدار کریساں
خوشیاں دی نت رم جھم ہوسی نت میں عید مناساں
سرخی لاساں کجلا چھکساں کپڑے روز وٹاساں
نت میں اس دے کیتے ارشدؔ ہار سنگھار کریساں
ماہی چھٹی آون آلا ہے رج دیدار کریساں

ڈوہڑہ

جتھے تیں تے میں وکھیوڑاں ہے بس چند قدماں تے موڑا اے
تو سونا ہیرا موتی سہی چلو ارشدؔ ہک سکروڑ اے
کڈاں آکھداں میڈے کولوں راہ کڈا تیڈے سنگ دی تھوڑا اے
میڈی زیست دے ٹمکدے ڈیوے کوں تیڈی آخری پھوک دی لوڑا اے

دھرتی دا حسن ودھا ذرا

گھنڈ مکھڑے توں سانول چا ذرا   ہک وار دیدار کرا ذرا
دھرتی دا حسن ودھا ذرا

انجیں مست شرابی اکھیاں نی ٹُٹ مانڑ گیائے میخاناں دا
جیں کوں نظراں بھر کے ڈیکھ گھنیں بھل ہوش ویندا اس پیاناں دا
لوکاں توں چن کترا ذرا

تو آکھے لگ کے لوکاں دے انجیں بنڑ دائیں ساتھوں بیگانہ
تیڈی اکھ دی سوہنڑیاں جنبش تے میں جان چا ڈیساں نظرانہ
تو ہک واری ازما ذرا

جڈاں زلفاں ڈھاون مکھڑے تے تک رات وی چن شرماویندی
تیڈے نازک لب جاں کھل ویندین دنیا تے مستی چھاویندی
تو زلفاں یار کھنڈا ذرا

تیکوں ڈیکھ گھنیں کوئی جس جھاتے او بت بنڑ ویندائے اس جھاتے
تو پہلاں پا کے انج ٹردائیں پھل کھڑ ویندے ہن وچ راہ دے
موراں کوں ٹور بھلا ذرا

میکوں لفظ نی ملدے چن ماہی تیں سانول دی تعریف کیتے
رب صدیاں توڑیں سوچا ہائی ہکا تیں چن دی تخلیق کیتے
تیکوں لگے نہ تتڑی وا ذرا

ساکوں گھیر کے ناز اداواں وچ کتھوں سکھیائی پاگل دل کرڑاں
تیڈے اس شرمیلے ہاسے توں سکھا تاریاں ہے جھلمل کرڑاں
بس ہک واری شرما ذرا

رنگ سارے گھن کے دھرتی دے تیکوں رب نے یار بنڑایا ہے
نالے کنول گلاب چنبیلی نے تیڈے بدن دا لمس چرایا ہے
لوکاں تو حسن لکا ذرا

جڈاں مکھ توں آنچل سرک گیا کل مست نظارے سڑ ویسن
ہک نظر جو قہر دی ڈیکھ گھنیں سبھے پھل شاخاں توں جھڑ ویسن
کلیاں دا روپ وٹا ذرا

تو مالک انیاں خوبیاں دا کئی قلم نہ ارشدؔ لکھ سکسن
ڈند چٹڑے تیڈے ڈیکھ جن سب جوہری موتی سٹ گھنسن
کڈی ہس کے چن ڈکھلا ذرا
دھرتی دا حسن ودھا ذرا

نہ کر سانول تنگ نہ کر

نہ کر سانول تنگ نہ کر جو چھوڑناں ہئی تاں چھوڑ ڈے
تیڈے باجھوں مر نہ ویساں در توں خالی ٹور ڈے
منتاں کر کر اک گئی ہاں میں ہنڑ تاں قسمیں تھک گئی ہاں میں
جگرے دے وچ ہجر دا نیزہ کھوڑناں ہئی تاں کھوڑ ڈے
نہ کر سانول تنگ نہ کر

غیر دی من کے چن تڑپاندائیں نت نت ساکوں خون روواندائیں
جان چھڑا ہنڑ میں کملے توں سانگا سجن تروڑ ڈے
نہ کر سانول تنگ نہ کر

لنگھیاں چن برساتاں رو رو ڈھیر گزاریاں راتاں رو رو
تیڈی سنگت تو رج گئی ہاں میں پیار اساڈا موڑ ڈے
نہ کر سانول تنگ نہ کر

تُر تُر ارشد تکدا راہسی کوئی شکوہ نہ لب تے آسی
غیر دے آکھے لگ کے جیویں پیار دی بیڑی بوڑ ڈے
نہ کر سانول تنگ نہ کر

نہ کر سانول تنگ نہ کر جو چھوڑناں ہئی تاں چھوڑ ڈے
تیڈے باجھوں مر نہ ویساں در توں خالی ٹور ڈے

کوڑا

بھل گیائیں توں تے سبھے قول تے قرار وے
کنجیں میں بھلانواں دلوں چناں تیڈا پیار وے

ہر پاسوں ڈسدیاں سنجیاں اے جھانواں
تیڈے باہجوں چن ماہی کہڑے پاسے جاواں
کتھے ٹرگیوں جانی گھن کے بہار وے
کنجیں میں بھلانواں دلوں چناں تیڈا پیار وے

ہنڑ پتہ لگا می وچھوڑے برے ہوندے نیں
حال میڈا تک کے تے لوکی روپوندے نیں
چنگا ہتھ کر گیائیں سوہنڑاں دلدار وے
کنجیں میں بھلانواں دلوں چناں تیڈا پیار وے

اجے توڑیں چانڑیاں راتاں پئی آں آندیاں
تیڈے کولوں وکھ ہو کے بڑا اتڑپاندیاں
کھس کے توں گھن گیائیں راتاں دا خمار وے
کنجیں میں بھلانواں دلوں چناں تیڈا پیار وے

ہجرے دے ہتھوں چناں بک بک روندا ہاں
ہر ویلے ہنجوآں دے ہار پروندا ہاں
لبھدا ہاں یاداں وچ چین تے قرار وے
کنجیں میں بھلانواں دلوں چناں تیڈا پیار وے

تیڈے باہجوں ہک پل راہا نمی تھیندا وے
جھٹ وی وچھوڑا تیڈا ساہا نمی تھیندا وے
رس پیائیں ساڈے کولوں کیوں سرکار وے
کنجیں میں بھلانواں دلوں چناں تیڈا پیار وے

جیندے ساڈے چن ماہی بھانویں تو نہ سوچسیں
اس ویلے ڈس کنجیں ہنجوآں کوں روکسیں
راہ وچ آسی ماہی ساڈا جو مزار وے
کنجیں میں بھلانواں دلوں چناں تیڈا پیار وے

ہنڑ چناں لڑدا ہیں او ویلا وی ہو وڑائیں
ہک ڈینہہ چن ماہی تیں وی آنڑ رووڑائیں
جتھے آنڑ رونڑ گے ہائے سنگی زار زار وے
کنجیں میں بھلانواں دلوں چناں تیڈا پیار وے

جگ اتے ماڑ ہمی چناں تیں یار دا
تو وی ماہی بنڑ گیائیں ویری میڈے پیار دا
پھلاں دے بلیکھے اتے گل پائے خار وے
کنجیں میں بھلانواں دلوں چناں تیڈا پیار وے

لہو نال بھریاں فضاواں کتھے گھن ونجاں
ہجر پیچ رکدیاں ساہواں کتھے گھن ونجاں
تیڈے باجھوں ہر ویلے رووے دل زار وے
کنجیں میں بھلانواں دلوں چناں تیڈا پیار وے

چین تے سکون والی بیڑی پئی ہے بڈدی
ہر پاسے درداں دی دھوڑ پئی ہے اڈدی
سنج پئے ڈیسندے میکوں سبھے گلزار وے
کنجیں میں بھلانواں دلوں چناں تیڈا پیار وے

جتھے پینگھاں پاندے ہسے اجے اوہا برگد
کردا ہے یاد تیکوں ول آ ارشدؔ
واسطہ ہئی پیار دا تو موڑ مہار وے
کنجیں میں بھلانواں دلوں چناں تیڈا پیار وے

کڑوی گولی

زیست کرڑیں زمانے چ اوکھی ہوی
زندگی دوستا کڑوی گولی ہوی
بھانویں جتنی وی ہے زیست تلخی بھری
اپڑیں آمد تے خوشیاں اے منواندی ہے
توشے برفی تے لڈو وڈیندے ہنی
ڈھول واجے تے شرنائیاں وجواندی ہے
وت بڑی چھیتی رخ پھیر گھندی ہوی
زندگی دوستا کڑوی گولی ہوی

جیویں دھپ تتڑی وچ کوئی بدل چھا ونجیں
ایویں بچپن بہاراں دا دور ہونودائے
نالے ما پیو دی الفت دی چھتری تلے.
قسمیں رنگیں بہاراں دا دور ہونو دائے
اے ڈیہاڑے ہوا بنڑ اڈاندی ہوی
زندگی دوستا کڑوی گولی ہوی

جیویں موسم اچانک بدلدائے ادا
اونویں چڑھدی جوانی دا زور ہوندا ہے
چاروں پاسے فضاواں چ مستی رچے
نالے جذباں امنگاں دا شور ہوندا ہے
خواباں خواباں چ چن تے پچاندی ہوی
زندگی دوستا کڑوی گولی ہوی

گئی جوانی تے خوشیاں سبھے گھن گئی
زندگی وت عذاباں دی رات ہوندی ہے
ادھی لنگھدی ہے روزی دے چکراں دے وچ
ادھی فکراں تے سوالاں دے وات ہوندی ہے
اندروں روندی تے اپروں اے ہسدی ہوی
زندگی دوستا کڑوی گولی ہوی

ہک بیا روپ وی ایدا ہے دوستو
خالی ہمدردیاں توں اے ہک دل ہنیں
اے اچانک جڈاں ظلم تے تل ونجیں

مامتڑیئی دے کولوں وی سنگدل ہنیں
زخم دے وچ نواں زخم لاندی ہوی
زندگی دوستا کڑوی گولی ہوی

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

اے شیزاداں کوں ڈیندی چا کشکول ہے
ناتواواں توں مزدوری کرواندی ہے
دشمناں دا تاں کم دشمنی ہوندا ہے
اے سجن کولوں پڑ وچ چا مرواندی ہے
چھوٹے بالاں توں محنت وی گھندی ہوی
زندگی دوستا کڑوی گولی ہوی

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

کیندے کتے وی گھیو تے پیئے ڈدھ پیندے ہن
کیندے بالاں کوں روٹی میسر نیو
کوئی ہک سوٹ بس ہک دفعہ پاندا ہے
کیں کوں چولا تے دھوتی میسر نیو
ہک نوالے کیتے وی لوہاندی ہوی
زندگی دوستا کڑوی گولی ہوی

اس توں تنگ تھی کے جیہڑا وی رو ڈیندا ہے
اس دی مجبوریاں تے اے ہس پیندی ہے
علم دی روشنی دے بجائے ڈیکھ گھن
نوجواناں دے ہتھ وچ چرس ڈیندی ہے
کتنے گھراں دے ڈیوے بجھاندی ہوی
زندگی دوستا کڑوی گولی ہوی

بے حسی دا ایدا روپ اے وی تاں ہے
چھوٹے بالاں توں ماپیو اے کھس گھندی ہے
وت یتیماں کوں دنیا جڈاں تنگ کرے
دوروں کھڑ کے تے قسمیں اے چس گھندی ہے
وانگ پھر کی دے جگ تے پھراندی ہوی
زندگی دوستا کڑوی گولی ہوی

زندگی تاں سراپا ہے درد و الم
قسمیں خوشیاں دا دھوکہ تاں جھٹ ہے پیا

اتوں دوزخ عذاباں دی دھمکی وی ہے
ساڈا جیون اے دوزخ توں گھٹ ہے پیا ؟
ہر قدم ہر گھڑی رت روا‌ندی ہوی
زندگی دوستا کڑوی گولی ہوی

☆☆☆☆☆☆

ساری محرومیاں کوں بھلاون کیتے
یارو رکھدی ہے نشیاں دے وچ گھوک اے
بدلے روزی دے ڈیکھو پھڑا ڈیندی ہے
کتنے معصوماں کوں اے قسمیں بندوق اے
ایہا تخریب کاری کراندی ہوی
زندگی ـــ دوستا کڑوی گولی ہوی

☆☆☆☆☆☆

قطعے

تیکوں خبرتاں ہائی اے پہلے توں نئیں نکلدا آب سراباں چوں
جڈاں پیر الفت وچ دھر باہویں نئیں چھٹدی جان عذاباں چوں
ہنڑ درداں وچ پروتا ہیں تاں رت دے نیر وہانداہیں
تیکوں آکھانم پہلے ارشدؔ جی گھنیں چنڑ تو خار گلاباں چوں

رلے یار ترانوڑاں بیڑیاں کوں او ارشدؔ پت جھڑ بھل سگداں ؟

تیڈا سبق پڑھا نوڑاں عشقے دا رہم یاد او فر فر بھل سگداں ؟

جڈاں کوئی سوہنڑاں جوہس پووے تیڈی کھا کھاں دے ٹو ہے یاد آندیم

تیڈا زلف کھندانوڑاں مونڈھے تے او چانجھا منظر بھل سگداں؟

خیال ارشدؔ ذرا رکھنڑاں کپیوے دل نہ سی تھیوے

نیوی ہوندی اے خود داری رقیباں چ سر کوں خم کرڑاں

جڈاں بے شک تو تنہا تھیویں ڈھائیں مار کے رووین

اے محفل ہے اتھے جائز نیوی پلکاں کوں نم کرڑاں

کڈاں عادی ہاسے پھلاں دے اساں عطراں دے خوشبوآں دے

اساں خوب بہاراں لٹیاں ہن تیڈی سنگت دے سرتے سانول

اساں عمر دے آخری لکھے تائیں چس بھل سگسوں ڈس کیویں

جیہڑیاں پینگھاں رل مل جھٹیاں ہن تیڈی سنگت دے سرتے سانول

قریب المرگ پنچھی وی نی کوئی پنجرے دے وچ ڈکدا

ے انساں موت دے قیدی کوں وچ زنداں کیوں ڈکدائے

اللہ کرے کوڑ ہووے

تیکوں قسماں سب بھل گئیاں تے اللہ کرے کوڑ ہووے
میکوں خبراں چن اے ڈھیاں تے اللہ کرے کوڑ ہووے
راتیں چناں خواب وچ ایہا کجھ تھیا ہے
تاراں کولوں رس کے تے چن ٹر پیا ہے
تعبیر توں ڈر دی پئی آں تے اللہ کرے کوڑ ہووے
میکوں خبراں چن اے ڈھیاں تے اللہ کرے کوڑ ہووے
بھنورے تے پنچھی دا کی اعتبار وے
دغا کیتا ئے تیڈے نال تیڈے دلدار وے
میکوں آدھیاں ساریاں سیاں تے اللہ کرے کوڑ ہووے
میکوں خبراں چن اے ڈھیاں تے اللہ کرے کوڑ ہووے
دکھ ہو کے سنڑ یا م بڑا خوش راہندا ہیں
ناں میڈا سنڑ کے چا متھے وٹ پاندا ہیں
اج غیر دیاں بچ گئیاں تے اللہ کرے کوڑ ہووے
میکوں خبراں چن اے ڈھیاں تے اللہ کرے کوڑ ہووے

حال میڈا تک کے تے لوکی سارے ہسدے
لگدے وی اج میں توں دور دور نسدے

سبھے آساں اج ٹٹ گئیاں تے اللہ کرے کوڑ ہووے
میکوں خبراں چن اے ڈھیاں تے اللہ کرے کوڑ ہووے

غیراں دا تو چن ہمراز تاں نی ہو گیا
خبرے تو ساڈے توں ناراض تاں نی ہو گیا

میں ارشدؔ سوچدی رہیاں تے اللہ کرے کوڑ ہووے
میکوں خبراں چن اے ڈھیاں تے اللہ کرے کوڑ ہووے

ڈوہڑے

مفلس دی سنگت توں ہر سنگتی انجیں قسمیں سانول پُھٹ ویندائے
جنجیں پتلا ٹینڑ اندھاریاں وچ اکا منڈھ توں یار ترٹ ویندائے
بے مصرف ڈگری رِت بکساںچ مفلس کوں ہر کوئی سٹ ویندائے
ہووے پیسہ ڈھیر تاں ارشدؔ جی چٹے قتل دا مجرم چھٹ ویندائے

اے حسن مکمل دنیا دا زردار دے کیتے بنڑیائے
رنگ رنگ دے چوشے نت گھنڑیں سردار دے کیتے بنڑیائے
مفلس دا ارشدؔ ہر جذبہ بس دار دے کیتے بنڑیائے
ہوندائے مفلس ٹھوکراں مارن لئی کڈاں پیار دے کیتے بنڑیائے

اللہ کرے مرجاواں

تیڈا پیار جو دلوں میں بھلاواں تے اللہ کرے مرجاواں
کوئی ہور سجنڑ میں بنڑاواں تے اللہ کرے مرجاواں

قسمیں خدا دی میڈا پہلا پہلا پیار ہیں
تو تے چن ماہی میڈے دل دا قرار ہیں
تیڈے نال جو دغا میں کماواں تے اللہ کرمرجاواں
کوئی ہور سجنڑ میں بنڑاواں تے اللہ کرے مرجاواں

پیار تے وفا دیاں قسماں میں کھاندی ہاں
چن تے ستاراں کوں گواہ میں بنڑاندی ہاں
تیں توں جھٹ وی جے مکھ پرتاواں تے اللہ کرے مرجاواں
کوئی ہور سجنڑ میں بنڑاواں تے اللہ کرے مرجاواں

پیار تیڈا دل وچ چناں سانبھ رکھساں
ڈکھاں دی کہانی چناں کیں کوں وی نہ ڈسساں
غم غیر کوں جے میں سنڑاواں تے اللہ کرے مرجاواں
کوئی ہور سجنڑ میں بنڑاواں تے اللہ کرے مرجاواں

دل ماہی چاہندا ہئی تاں غیر ہسائے کر
جناں وس لگدائی ڈکھ ماہی لائے کر
کوئی شکوہ جے لب تے میں لاواں تے اللہ کرے مر جاواں
کوئی ہور سجنڑ میں بنڑاواں تے اللہ کرے مر جاواں

اللہ دے حوالے چناں وسیں پیا شالا
تیڈا ہووے ارشدؔ رب رکھوالا
تیکوں لگن جو تتیاں ہواواں تے اللہ کرے مر جاواں
کوئی ہور سجنڑ میں بنڑاواں تے اللہ کرے مر جاواں

ڈوہڑے

سنگدل توں لوکو پچھ ڈیوہا کیوں یاری تروڑ گیا ہے
پک کر بیٹھاں بے دوش ہاں میں مکھ کیوں او موڑ گیا ہے
من غیراں دی او گل ارشدؔ میکوں راہ وچ چھوڑ گیا ہے
کل دنیا دے درداں دے سنگ میڈا رشتہ جوڑ گیا ہے

میں تیں توں بانجھ وی جی سکداں میڈا غلط تھیائے اندازہ
تیں توں وچھڑیاں نال ہی بند تھی گے میں تے خوشیاں دا دروازہ
ہکے واری ول آ جند توں وی تیڈا رکھساں خیال زیادہ
ساری عمر اداس نہ تھیونڑ ڈیساں تیکوں ارشدؔ میں ہک لحظہ

چھوڑ ڈتم

پنز یاں پانوڑاں میں چھوڑ ڈتائے
ونگاں چھنڑ کانوڑاں میں چھوڑ ڈتائے

پٹھی سیندھ کڈھ کے تے لنگھ لنگھ جاندا ہے
تلے والی کھیڑی پا کے بڑا اتراندا ہے
راہواں وچ باہوڑاں میں چھوڑ ڈتائے
ونگاں چھنڑ کانوڑاں میں چھوڑ ڈتائے

کجلے دی چھکدا ہے دھار چن سانولا
دلاں اتے کردا ہے وار چن سانولا
اکھیاں ملانوڑاں میں چھوڑ ڈتائے
ونگاں چھنڑ کانوڑاں میں چھوڑ ڈتائے

راڈو گھڑی بنھ کے تے باہواں ٹنگ لیندا ہے
ساڈے دل ارشد اکھ وی نہ چیندا ہے
دل ترسانوڑاں میں چھوڑ ڈتائے
ونگاں چھنڑ کانوڑاں میں چھوڑ ڈتائے

بوسکی دا چولا پا کے دھوتی لڑکاندا ہے
ہیراں تے عقیقاں دیاں مندریاں پاندا ہے
نخراں کوں ساہوڑاں میں چھوڑ ڈتائے
ونگاں چھنڑ کانوڑاں میں چھوڑ ڈتائے

گلے وچ پاندا ہے او سونے دی زنجیریاں
کڈاں اوں کوں بھاندیاں نے ساڈیاں فقیریاں
ہنڑ ڈکھی راہوڑاں میں چھوڑ ڈتائے
ونگاں چھنڑ کانوڑاں میں چھوڑ ڈتائے

ویڑیں اتے غیر دا اوناں کھٹوائی پے
کوڑیاں محبتاں دا دا ساکوں لائی پے
اتھرو وہاوڑاں میں چھوڑ ڈتائے
ونگاں چھنڑ کانوڑاں میں چھوڑ ڈتائے

ڈوہڑہ

جیہڑی گزر گئی بس گزرگئی توگزرے ویلے یاد نہ کر
تیڈی خواہش تے میں چپ ہویاں ہنڑ رورو کے فریاد نہ کر
میڈی لاش تے کھول کے وال اپڑیں انجیں لگداں کوں ناشاد نہ کر
ارشد دے مرن دی خیر ہے چن توحال اپڑاں برباد نہ کر

ساڈا ارڑا نہ کر

ساڈا ارڑا نہ کروے چن ماہیا

نت لڑا نہ کروے چن ماہیا

میڈا ڈھول سجن تو گل گل تے

انجیں اڑا نہ کروے چن ماہیا

پئے عاشق لوک فنا تھیندین کئی گھر پئے سجن تباہ تھیندین

من منت میڈی تو کوٹھے تے نت چڑھا نہ کروے چن ماہیا

ساڈا ارڑا نہ کروے چن ماہیا

نت لڑا نہ کروے چن ماہیا

کئی سوہنڑیں شہروں بھج ویسن گڈیاں وچ گڈیاں وج ویسن

تو سڑکاں دے چن موڑاں تے ول کھڑا نہ کروے چن ماہیا

ساڈا ارڑا نہ کروے چن ماہیا

نت لڑا نہ کروے چن ماہیا

کوئی سڑدا ہے تاں ساڑ دا راہ دل سجن رقیب دا پاڑ دا راہ

میں کملی کوں تو ملنڑ کیتے اکا ڈرا نہ کروے چن ماہیا

ساڈا ارڑا نہ کروے چن ماہیا

نت لڑا نہ کروے چن ماہیا

اے پیسے ہتھ دا میل ہوندین　　قدرت دے سارے کھیل ہوندین
انہاں کاراں کوٹھیاں بنگلاں توں　　تو سڑا نہ کر وے چن ماہیا
ساڈا ارڑا نہ کر وے چن ماہیا
نت لڑا نہ کر وے چن ماہیا

گھن ڈاکیے کولوں سٹ چھوڑیں　　چپ کر کے تے دڑ وٹ چھوڑیں
انہاں پاگل کملاں ڈکھیاں دے　　خط پڑھا نہ کر وے چن ماہیا
ساڈا ارڑا نہ کر وے چن ماہیا
نت لڑا نہ کر وے چن ماہیا

تیڈی بلیاں نازک پیمانہ　　تیڈی اکھیاں خود ہن مئے خانہ
گھٹ پیون لئی میخانے وچ　　تو وڑا نہ کر وے چن ماہیا
ساڈا ارڑا نہ کر وے چن ماہیا
نت لڑا نہ کر وے چن ماہیا

ہر ظلم جفا اے جر ویسی　　ہکے گل توں ارشدؔ مر ویسی
تو پیار دے نال رقیباں دا　　ہتھ پھڑا نہ کر وے چن ماہیا
ساڈا ارڑا نہ کر وے چن ماہیا
نت لڑا نہ کر وے چن ماہیا

اے پیسے ہتھ دا میل ہوندین   قدرت دے سارے کھیل ہوندین
انہاں کاراں کوٹھیاں بنگلاں توں   تو سڑا نہ کر وے چن ماہیا

ساڈا ارڑا نہ کر وے چن ماہیا

نت لڑا نہ کر وے چن ماہیا

گھن ڈا کیے کولوں ست چھوڑیں   چپ کر کے تے در ووٹ چھوڑیں
انہاں پاگل کملاں ڈکھیاں دے   خط پڑھا نہ کر وے چن ماہیا

ساڈا ارڑا نہ کر وے چن ماہیا

نت لڑا نہ کر وے چن ماہیا

تیڈی بلیاں نازک پیانہ   تیڈی اکھیاں خودہن مئے خانہ
گھٹ پیون لئی میخانے وچ   تو وڑا نہ کر وے چن ماہیا

ساڈا ارڑا نہ کر وے چن ماہیا

نت لڑا نہ کر وے چن ماہیا

ہر ظلم جفا اے جر ویسی   ہکے گل توں ارشدؔ مر ویسی
تو پیار دے نال رقیباں دا   ہتھ پھڑا نہ کر وے چن ماہیا

ساڈا ارڑا نہ کر وے چن ماہیا

نت لڑا نہ کر وے چن ماہیا

بھر زہر جام پیتام

تیڈے نال دل میں لا کے بھر زہر جام پیتام

ہائے اے کیا چا کیتام

تیکوں اپڑاں چن بنڑا کے بھر زہر جام پیتام

ہائے اے کیا چا کیتام

تیڈے باجھ سنج ستارے چن نہیں اے دل کوں بھاندا

ہر دم خیال تیڈا میکوں ہے رت رواندا

تیکوں دل دے وچ وسا کے بھر زہر جام پیتام

ہائے اے کیا چا کیتام

ڈکھ ہن اے عمراں ساری خوشیاں دا ویلا تھوڑا

چند ڈینہہ تو پیار کر کے میکوں ڈے گیا ئیں وچھوڑا

قسمِ وفا میں کھا کے بھر زہر جام پیتام

ہائے اے کیا چا کیتام

سرخی تے کجلا پوڈر تیڈے باجھ کیویں لیساں

آ خود تروڑ ونگاں تیڈے باجھ کیویں پیساں

مہندی وفا دی لا کے بھر زہر جام پیتام

ہائے اے کیا چا کیتام

ہو کے زمیں دا واسی چن نال دل میں لایا
تیڈے نال کر محبتاں اپڑاں امن ونجایا
ایہا اُچیاں پینگھاں پا کے بھر زہر جام پیتام
ہائے اے کیا چا کیتام

مدتاں توں پیاسی اکھیاں آ دید چن کرا ونج
میڈے دل دا سُنجڑاں ویہڑا ہک وار تو وسا ونج
تیکوں من دے وچ وسا کے بھر زہر جام پیتام
ہائے اے کیا چا کیتام

تیڈی مرضی ڈھول رس ونج تیڈی مرضی رت رواویں
میکوں تیڈی قسمیں ارشد میں لگی ہاں تیڈے نانویں
ایہا روگ دل کوں لا کے بھر زہر جام پیتام
ہائے اے کیا چا کیتام

تیکوں اپڑاں چن بنڑا کے بھر زہر جام پیتام
ہائے اے کیا چا کیتام

چوڈھویں داچناں

چوڈھویں دے چناں ہک کرداں سوال وے
سجناں کوں ونج کے تے ڈیویں میڈا حال وے
آندے راہندے ہر ویلے تیڈے ہی خیال وے
ڈسیں اوں کوں تیڈے باہجوں بچڑاں محال وے

ہجرے دی بھا وچ کڑاں دا میں دُکھداں
آندے جاندے راہی کولوں تیڈی پیا پچھداں
رُلداہاں تیڈے پچھے کتواں ہے سال وے
ڈسیں اوں کوں تیڈے باہجوں بچڑاں محال وے

یاد تیڈی چن ماہی بڑا تڑپاندی ہے
ساری ساری رات میکوں قسمیں جگاندی ہے
پیار تیڈا چن ماہی میکوں گیا گال وے
ڈسیں اوں کوں تیڈے باہجوں بچڑاں محال وے

ہکے واری بس چناں پھیرا آکے پا ونج
عمراں دے روندے ہوئے نین ہسا ونج
اکھیاں دا من گھن سوہنڑیاں سوال وے
ڈسیں اوں کوں تیڈے باہجوں بچڑاں محال وے

درداں دے ہتھوں چناں تھئی ہاں بے وس وے
جند کُرلاندی ہمی نیڑے آ کے وس وے
منتاں میں کردی ہاں ایہا نہ توٹال وے
ڈسیں اوں کوں تیڈے باجھوں بچڑاں محال وے

زندگی دا ارشدؔ آخری سہارا ہیں
تو تے چن ماہی میکوں جگ توں وی پیارا ہیں
یاد تیڈی ہر ویلے راہندی نال نال وے
ڈسیں اوں کوں تیڈے باجھوں بچڑاں محال وے

ڈوہڑہ

اس عشق بیماری چ جسم کولوں روح دور تھیسی جندتاں چھٹسی
بے تکیاں جھل جھل دل دا شیشہ اکا چور تھیسی جندتاں چھٹسی
تیڈی تانگ دی سانگ تے اکھ دی عانی بے نور تھیسی جندتاں چھٹسی
جڈاں کھرچ کھرچ کے زخم ارشدؔ ناسور تھیسی جندتاں چھٹسی

ہتھ جوڑ کے کیوں میں منت کراں ملاح دا خادم بنڑ کے
ہر چاہڑو تے تکرار کریں چاہڑیں ہک ہک چاہڑو گنڑ کے
تو تاں پکا پکا ونج کے وس پیا ہیں ارشدؔ جی پر لی منڑ تے
ہنڑ تانگ اچ عمر گزار ڈیں ہے میں کھڑ کے اُر لی منڑ تے

دل دھک دھک کردا

جدّاں چیروں اکھ جھمکاندا تے دل دھک دھک کردا
نالے ہسدا تے نالے شرماندا تے دل دھک دھک کردا

مستی بھرا ہے اوہدا انگ انگ وے
سجدا ہے ماہی اُتے ہر رنگ وے
رب کولوں سنگ اسے دلبردا
دنیا دے بدلے میں لیا منگ وے

جدّاں مُکھ گلابی پاندا تے دل دھک دھک کردا
نالے ہسدا تے نالے شرماندا تے دل دھک دھک کردا

ساہواں وچ میرے خشبو اسدی
چن اتے تاراں وچ لو اسدی
بس اوہدے ہاسیاں توں پھل کھڑدے
ساون دی لذت ہے جو اسدی

جدّاں ہتھ نال ہتھ ٹکراندا تے دل دھک دھک کردا
نالے ہسدا تے نالے شرماندا تے دل دھک دھک کردا

سوہنڑیں دیاں ساریاں اداواں چانجھیاں

جیویں کوئی مورنیاں پہلاں پاندیاں

چوڑیاں دی جڈاں کرے چھنڑ چھنڑ چھنڑ

سراں ستے اوہدے کولوں شرماندیاں

ماہی پائل جاں چھنڑ کاندا تے دل دھک دھک کردا

نالے ہسدا تے نالے شرماندا تے دل دھک دھک کردا

جگ اتوں سوہنڑیں اوہدے سبھے نخرے

دل دے کریندے ہن حصے بخرے

رس پیا ساڈے کولوں کیوں دلبر

مرویسوں اوہدے کولوں تھی کے وکھرے

جڈاں ارشدؔ ہے کتراندا تے دل دھک دھک کردا

نالے ہسدا تے نالے شرماندا تے دل دھک دھک کردا

ڈوہڑہ

کدی سوچیا نائی انج ٹرپو سیں میکوں چھوڑ کے کلم کلا

پئے ملک توں وکھرے وسدے ہاسے ڈوہیں رل کے خیریں صلا

کدی درد ہجر دا منہ نائی تکیا تے ڈاہڈا وقت ہا یار سکھلا

چلو تو سکھ مانڑیں ارشدؔ جی ساڈی آپ نبھاسی اللہ

ساکوں یاد کریسیں توں

ساڈیاں تانگاں وچ بوہا کھول رکھیسیں تو
ہک ڈینہہ چن ماہیا ساکوں یاد کریسیں تو

جاں وی کریسیں ہار سنگھارا ے یاد آسی تیکوں ساڈا پیارا ے
ساڈیاں گلیاں دے مڑ پھیرے پیسیں تو
ہک ڈینہہ چن ماہیا ساکوں یاد کریسیں تو

پنزیباں چھنڑ کاسی کوئی جاں وی چوڑیاں پاسی کوئی
اکھیاں دے اتھرو ڈس کنجیں یار رکیسیں تو
ہک ڈینہہ چن ماہیا ساکوں یاد کریسیں تو

کجلا پاسیں یاد اسائیں سرخی لاسیں یاد اسائیں
عید دے ڈینہہ سانول کنجیں مہندیاں لیسیں تو
ہک ڈینہہ چن ماہیا ساکوں یاد کریسیں تو

رل پکھیاں دا جوڑا باہسی تیکوں ارشدؔ خون رواسی
کیں کوں ڈس ڈھولا وت گل نال لیسیں تو
ہک ڈینہہ چن ماہیا ساکوں یاد کریسیں تو

میڈا چن کتھے گیا

گھن نیناں دا کشکول میں پچھدی ہاں تاریاں کول

تے میڈا چن کتھے گیا

میکوں درداں دے وچ رول میں پچھدی ہاں تاریاں کول

تے میڈا چن کتھے گیا

ہر ویلے سوہنڑاں چن تہاڈے کولوں راہندا ہے

میڈا چن وکھ ہو کے میکوں تڑپاندا ہے

ہک واری ڈیوہا گول میں پچھدی ہاں تاریاں کول

تے میڈا چن کتھے گیا

درد وچھوڑے والا ساہ نہ سگدی

اوہدے باہجوں ہک پل اکھ نم لگدی

سنجاں ڈسدا ہم ماحول میں پچھدی ہاں تاریاں کول

تے میڈا چن کتھے گیا

ادھی ادھی راتیں چناں اٹھ اٹھ باہندی ہاں

وچھڑی میں کونج وانگوں پئی کرلاندی ہاں

میکوں لبھ ڈیو سانول ڈھول میں پچھدی ہاں تاریاں کول

تے میڈا چن کتھے گیا

پیار تیڈا چن ماہی بھانویں میں لکاندیاں
سب کجھ لوکاں کوں اے اکھاں چاڑ ساندیاں
نم بھلدے مٹھڑے بول میں پچھدی ہاں تاریاں کول
تے میڈا چن کتھے گیا
تیکوں آ کے ارشد کیں پرچاونڑاں
کسے وی نی زخماں تے مرہم لاونڑاں
نہ درد پٹاری کھول میں پچھدی ہاں تاریاں کول
تے میڈا چن کتھے گیا

ڈوہڑے

میں توں سنگتی پچھدین حال میڈا کیہڑا اجڑ گیاں دا حال اے
میڈا امن سکون تباہ کر کے وداٹر دائے غیر دے نال اے
ہر شخص کوں تر تر ڈیکھدا ہاں انجیں آیا یار زوال اے
جیویں بال توں انگلی چھٹ ویندی میلے دی بھیڑ وچالے
ڈاہڈی درداں نال شنائی لگی ہے میڈا ساہ ساہ زخمی تھی گے
تیڈا عید دے ڈینہہ کوں ٹرپووڑاں لہو جگر دا ارشد پی گے
سنگ واہ واہ توڑ دا ڈے گیا ہیں چنگا تحفہ پیار اچ ڈھی گے
تیڈے ٹردیاں ہی ڈکھ ویہڑی رت میکوں ہر پاسوں ولٹی گے

توں وی روسیں تے میں وی روساں

نہ ونج پردیس مٹھا ماہیا اڈے توروسیں اڈے میں روساں

ہوی ہجر دی ظالم بھا ماہیا اڈے توروسیں اڈے میں روساں

جڈاں کوئل کو کو کرلاسی

جڈاں سجن بہار دی رت آسی

لگی جھاتے وت باہ باہ ماہیا اڈے توروسیں اڈے میں روساں

ہوی ہجر دی ظالم بھا ماہیا اڈے توروسیں اڈے میں روساں

جڈاں مٹھڑے لمحے سانوں نڑدے

ڈینہہ آسن جھولے جھولنڑ دے

پینگھاں دیاں رسیاں چا ماہیا اڈے توروسیں اڈے میں روساں

ہوی ہجر دی ظالم بھا ماہیا اڈے توروسیں اڈے میں روساں

جڈاں ٹھڈیاں ٹھار ہوائیں چلسن

جڈاں شام کوں پنچھی گھر ولسن

تک تک کے سنجڑیں راہ ماہیا اڈے توروسیں اڈے میں روساں

ہوی ہجر دی ظالم بھا ماہیا اڈے توروسیں اڈے میں روساں

جڈاں سانول عید شوال آسی

لوکاں لئی خوشیاں نال آسی

تصویراں کوں گل لا ماہیا اڈے تو روسیں اڈے میں روساں

ہوی ہجر دی ظالم بھا ماہیا اڈے تو روسیں اڈے میں روساں

جڈاں بیریاں چاسن بور سجن

دل کرسی بہوں مجبور سجن

وت ڈوہڑے ماہیے گاہ ماہیا اڈے تو روسیں اڈے میں روساں

ہوی ہجر دی ظالم بھا ماہیا اڈے تو روسیں اڈے میں روساں

وس درداں دے اساں پو ویسوں

ہک بئے دے منہ توں لوہ ویسوں

نہ انج پردیس وسا ماہیا اڈے تو روسیں اڈے میں روساں

ہوی ہجر دی ظالم بھا ماہیا اڈے تو روسیں اڈے میں روساں

جھجیں پترے یار خزاواں وچ

ہن اڈ دے سجن ہواواں وچ

ڈکھ انج نہ ساکوں لا ماہیا اڈے تو روسیں اڈے میں روساں

ہوی ہجر دی ظالم بھا ماہیا اڈے تو روسیں اڈے میں روساں

گھر ریت دے جڈن بنڑاسی کوئی

جڈاں گڈیاں چن پنڑ راسی کوئی

تصویراں کوں گل لا ماہیا اڈے تو روسیں اڈے میں روساں

ہوی ہجر دی ظالم بھا ماہیا اڈے تو روسیں اڈے میں روساں

جڈاں بیریاں چاسن بور سجن

دل کرسی بہوں مجبور سجن

وت ڈوہڑے ماہیے گاہ ماہیا اڈے تو روسیں اڈے میں روساں

ہوی ہجر دی ظالم بھا ماہیا اڈے تو روسیں اڈے میں روساں

وس درداں دے اساں پو ویسوں

ہک بئے دے منہ توں لوہ ویسوں

نہ انج پردیس وسا ماہیا اڈے تو روسیں اڈے میں روساں

ہوی ہجر دی ظالم بھا ماہیا اڈے تو روسیں اڈے میں روساں

جھجیں پترے یار خزاواں وچ

ہن اڈ دے سجن ہواواں وچ

ڈکھ انج نہ ساکوں لا ماہیا اڈے تو روسیں اڈے میں روساں

ہوی ہجر دی ظالم بھا ماہیا اڈے تو روسیں اڈے میں روساں

گھر ریت دے جڈن بنڑ اسی کوئی

جڈاں گڈیاں چن پنڑ راسی کوئی

یاد آ سی چھوٹا لا ماہیا اڈے تو روسیں اڈے میں روساں

ہوی ہجر دی ظالم بھا ماہیا اڈے تو روسیں اڈے میں روساں

جڈاں سجن کتھائیں شہنائی وجسی

جڈاں دلہن بنڑ کے کوئی بجسی

تھیسی ہک ہک زخم ہرا ماہیا اڈے تو روسیں اڈے میں روساں

ہوی ہجر دی ظالم بھا ماہیا اڈے تو روسیں اڈے میں روساں

رت جاں وی ارشد پلٹیسی

جڈاں ہر ہک ساوا رکھ تھیسی

تھیسی بنہاں تے ساوا گھا ماہیا اڈے تو روسیں اڈے میں روساں

ہوی ہجر دی ظالم بھا ماہیا اڈے تو روسیں اڈے میں روساں

ڈوہڑہ

تیکوں پیار دے نال نہ تکساں میں تیڈے راہواں دے وچ باہساں نہیں

تیڈے حکم مطابق ارشد جی میں پیار دے نال الاساں نہیں

لب سیساں اتھرو ڈکساں چا میں زخم جگر ڈکھاساں نہیں

ڈھمی تھیون ڈے شالا سکھ ماڑیں تیڈے شہر اچ نظریں آساں نہیں

﴾حسنِ لازوال﴿

میکوں آنڑ ڈسا یائے باد صبا اج تیئں دلدار اُسے رت ہے
اج نال بہاراں ٹردیاں ہِس اج سانول یار اُسے رت ہے
اج ہاساں تے پھُل کِھڑدے ہِس اج کھا کھاں وچ ٹوہے پوندے ہِس
اج نیناں دی رُشنائی تے چا گرد پتنگے ہوندے ہِس
اوہدی اکھیاں دے میخانے دا اج ہر میخوار اُسے رت ہے

اج نال بہاراں ٹردیاں ہِس اج سانول یار اُسے رت ہے

اج سمجھ گلاب دا پھُل سجرا آ سر تے تتلیاں باہندیاں ہِس
اج موڈ تے موسم بدلدے ہِس اج پریاں آنڑ سماندیاں ہِس
اج تیئں اس چانجھے سنگدل دا غیراں نال پیار اُسے رت ہے

اج نال بہاراں ٹردیاں ہِس اج سانول یار اُسے رت ہے

اج زلفاں یار کھنڈاوے چا تاں مست گھٹاواں چھاویندئین
اج سرمہ اکھیانچ پاوے چا ہر پاسوں شاماں آ ویندئین
اج توڑیں اس دے گالاں دا رنگ سرخ انگار اُسے رت ہے

اج نال بہاراں ٹردیاں ہِس اج سانول یار اُسے رت ہے

اج توڑیں چڑیاں تے طوطے اوں کوں ہکے تاراج تکدے ہِن
اج مندرانچ جوگی مورتاں دے ناں اس دے ناں تے رکھدے ہِن
اج توڑیں اس دے ویہڑے وچ او مست چنار اُسے رت ہے

اج نال بہاراں ٹردیاں ہِس اج سانول یار اُسے رت ہے

اجے ملاح پہلے پور کیتے   سانول دا پوکھا گھندے رہن
اجے قوسِ قزح تے پھل سارے   رنگ دلبر کولوں پندے ہن
اودی روشن کالیاں اکھیاں دا   اجے ہر ہر وار اُسے رِت ہے

اجے نال بہاراں ٹردیاں ہس اجے سانول یار اُسے رِت ہے

اجے چوڑی جو چھنڑکاوے چا   ہر پاسوں پائلاں وجدیاں رہن
اجے گھر توں باہر جو پیر رکھے   ہر پاسوں گلیاں سجدیاں رہن
رِناں ساڈے یار فقیراں دے   چاچجے دا شہر اُسے رِت ہے

اجے نال بہاراں ٹردیاں ہِس اجے سانول یار اُسے رِت ہے

اودی زلف کھنڈے جو موندھے تے   اجے سپڑیں بنڑکے ڈنگدی ہے
اودے گالاں دی اجے سرخی توں   رنگ شفق ادھارے منگدی ہے
اودے حسن دا دریاہر پاسوں   اجے تائیں تار اُسے رِت ہے

اجے نال بہاراں ٹردیاں ہس اجے سانول یار اُسے رِت ہے

اوذرک جودھپ تے نکل پووے   اجے پھُل وانگوں مرجھا ویندائے
اجے ہاٹھ چڑھے تاں روپوندائے   اجے بدلی تک گھبرا ویندائے
اجے گل گل تے پھُل کھڑدے ہِس   اجے تئیں گفتار اُسے رِت ہے

اجے نال بہاراں ٹردیاں ہس اجے سانول یار اُسے رِت ہے

ہتھ ذرک جو کھا کھ تے لگ پووے   اجے توڑیں رَت رسم پوندی ہے
او ہَس پووے تاں ہر پاسوں   اجے تئیں بجلی رِھم پوندی ہے
او گل دنیا دے سوہنڑاں دا   اجے تئیں سردار اُسے رِت ہے

اجے نال بہاراں ٹردیاں ہِس اجے سانول یار اُسے رِت ہے

اودی بانکی چال کوں تک کے تے — اج توڑیں مور کھلو ویندین
اوہدے سامنے سحر بیان سبھے — اُکا بھل ساری پشتو ویندین
اُکا ہر محفل تے چھا ویندائے — اج تیئں منٹھار اُسے رِت ہے

اج نال بہاراں ٹر دیاں ہِس اج ساؤل یار اسے رت ہے

او چوڈھویں رات کوں نکل پووے — تھی چانڑیں مدھم ویندی ہے
اج پھل گالاں کوں دھونڑ کیتے — اوں کوں شبنم روز گُلیندی ہے
اوں کوں سونے چ تول کے گھنسڑ کیتے — ہر کوئی تیار اُسے رِت ہے

اج نال بہاراں ٹر دیاں ہِس اج ساؤل یار اُسے رِت ہے

او قطرک کوڑ جو کربا ہووے — سبھے پھُل شاخاں توں جھڑ ویندین
اوہدے گال تے قطرے بارش دے — اج توڑیں موتی بنڑ ویندین
اوہدے بھیگے بدن دی خوشبو دی — میلاں تیئں مار اُسے رِت ہے

اج نال بہاراں ٹر دیاں ہِس اج ساؤل یار اُسے رِت ہے

ہتھ لابا ہووے جو کلیاں کوں — اج پوراں زخمی تھی ویندیئس
ہنج ڈھاونڑ توں پہلے اکھیاں چوں — اج توڑیں بلبلاں پی ویندیئس
اوہدے سر تے اج تیئں چھاں کر دی — کونجاں دی ڈار اُسے رِت ہے

اج نال بہاراں ٹر دیاں ہِس اج ساؤل یار اُسے رِت ہے

اج راہ وچ منگتے پئے ہوندن — ہک جھلکی دی خیرات کیتے
اج تیئں پئے دل قربان تھیندن — اودے ہک بوسے دی ڈات کیتے
میکوں ڈس او کملے ارشدؔ توں — اج تیئں بے زار اُسے رِت ہے

اج نال بہاراں ٹر دیاں ہِس اج ساؤل یار اُسے رِت ہے

گیت

ہائیو وعدہ ہجر دی جاں ڈو پہر آسی تاں وَل آساں
سجن ٹُبھل گیں تیں آکھیا ہائی بہار آسی تاں وَل آساں

کوئی پردیسی گھر آوے میڈی سوں ہئی توں نہ رووِیں
جڈاں چمن آسی جوبن تے توں وچ گلیاں دے نہ بھووِیں
جڈاں کنڑکاں اتے چڑیاں دا جھار آسی تاں ول آساں
سجن ٹبھل گیں تیں آکھیا ہائی بہار آسی تاں ول آساں

جڈاں تو تاں تے بُور آسی تیڈے ترڑ فا رُمک ویسن
جڈاں چنبیلی پھل چاسی تاں انتظار مُک ویسن
جڈاں سوہنڑے گلاباں تے نکھار آسی تاں وُل آساں
سجن بھل گیں تیں آکھیا ہائی بہار آسی تاں وُل آساں

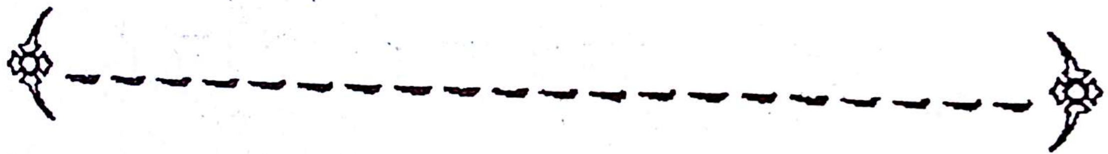
ونڈارے ہن اے روزی دے جھڑا پردیس ونجڑاں پے
نہ رووِیں تھوڑے عرصے کنڑ پرائے دیس ونجڑاں پے
قسم ڈینداں اجے اگلا نہ ہاڑ آسی تاں ول آساں
سجن بھل گیں تیں آکھیا ہائی بہار آسی تاں ول آساں

تیڈی یاداں توں زندگی بھر نہ مکھ میں موڑ ساں ارشدؔ

تیکوں ساونڑ دی رم جھم وچ نہ تنہا چھوڑ ساں ارشدؔ

جڈاں بارش دی من موہنڑی پھوار آسی تاں ول آساں

سجن بھل گیں تیں آکھیا ہائی بہار آسی تاں ول آساں

﴿سجن کوں آکھو ول آوے﴾

بہاراں آ گیاں ول کے سجن کوں آکھو ول آوے
ڈوہائیں پینگھاں پیاں رل کے سجن کوں آکھو ول آوے

ربناں سانول تے درداں توں انجیں جندڑی پھڑکدی ہے
رنجیں مچھلی کوں پانڑی چوں کڈھو چا تاں تڑپدی ہے
ہجر ست گھتیا ہم تل کے سجن کوں آکھو ول آوے
بہاراں آ گیاں ول کے سجن کوں آکھو ول آوے

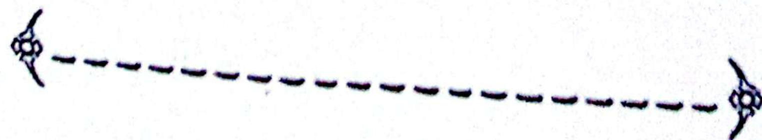
کڈاں تئیں رونوڑاں ہے میں کڈاں تئیں او رُساراہسی
کوئی تاں اس توں پچھ ڈیوے میکوں کے تئیں اوترساسی
تھکاں قاصد میں گھل گھل کے سجن کوں آکھو ول آوے
بہاراں آ گیاں ول کے سجن کوں آکھو ول آوے

اودی دیداں دے لئی خالی ہے میڈے دل دااے کاسہ
گھڑی بھر کوں او ہل پووے نی جھٹ زندگی دا بھرواسہ
میں بیٹھاں راستے مل کے سجن کوں آکھو ول آوے

بہاراں آ گیاں دل کے سجن کوں آ کھو ول آوے

جڈاں دا رُس گیا ئے میں توں نی آیا سکھ دا ہک لحظہ
ہجر تڑپاندا کتنا ہے نی اس کوں اسدا اندازہ
تھیاں کولا میں جل جل کے سجݨ کوں آ کھو ول آوے
بہاراں آ گیاں دل کے سجݨ کوں آ کھو ول آوے

میکوں تڑپاندا بہوں ارشد کنجیں زندگی گزاراں میں
میڈی لوں لوں دے وچ رچ گے کنجیں اس کوں وساراں میں
وداروندا اں میں پل پل وے سجݨ کوں آ کھو ول آوے
بہاراں آ گیاں دل کے سجݨ کوں آ کھو ول آوے

﴿دوہڑے ارشد ہاشمی عیسیٰ خیلوی﴾

ذرا رکناں راہیا گل سنڑناں تیکوں ارشد ملسی راہ تے
ودا روندا زار و زار ہوسی او پیار دی لاش اٹھا کے
اوں کوں آکھیں ہنڑ تاں باز آونج ڈے چھوڑ توں ماڑٹ وفا تے
کجھ ہوندین متھڑے بد قسمت کیوں روندائیں کھیڈ ہرا کے

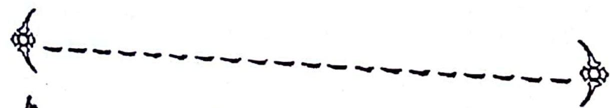
پُھل چا کے سنگدل مسل ڈتا گیا راز دی گل سمجھا اے
میں توں بچ کے راہوڑاں ارشدؔ جی تیڈا تھیسی حال ایہا اے
جڈاں کیس تھی ویندائے عشقے دا ڈاھڈی ملدی سخت سزا اے
بن جیلاں ، بن ہتھکڑیاں دے ڈیڈا حسن ہے قید سنا اے

ڈینہہ گزرے ارشدؔ وسر گیائیں توتاں دی چھاں بُھل گیائیں
ڈکھ اِسدا نی تو نکھڑ گیائیں اُکا یار گِراں بُھل گیائیں
کاغذ دیاں بیڑیاں ساوڑٹ وچ نالے چیتر مانہہ بُھل گیائیں
چُنڑ چُنڑ کے جوگ دے دکھ دے گیں ملہار دا ناں بھل گیائیں

میں سوچیا نئی رِنجیں اُجڑ دیسی ایڈی اِس دی قسمت بدہوسی
لگی پینگھ کوں جھوٹے ڈِے ڈِے کے کھلا روندا او بے حد ہوسی
کہری خاص نشانی پچھدا ہیں غمگین ودا از حد ہوسی
تکیں منہ تے داغ رہس ہنجواں دے ونجیں بُجھ قاصد ارشد ہوسی

ہتھ جگر تے رکھن مناسب نہیں پر درد شدید وی بہوں اے
نہ سیچل آوے اکھیاں تے اُتوں اے تاکید وی بہوں اے
اِڈوں ول ول دل مجبور کریندا ئے اڈوں او بے دید وی بہوں اے
چلو ارشد اوں کوں ڈیکھ آؤں ساں تے دید دی عید وی بہوں اے

اے کیہہ جیہاں درد عطا کر گئیں جھٹ سکھ دا رہون نی ڈیندا
پئی نہدی ہے چِن جگراتاں وچ اُکا قطرک سون نی ڈیندا
تڑپاندا راہندا ئے ہر لمحہ ہتھ جگر توں چون نی ڈیندا
جہڑے ڈینہہ دا در توں ہٹکائی ارشد کیں در تے ڈھون نی ڈیندا

پھٹ ڈکھدین تاں بھرآہ باہنداں لب سی نہ سگدا قسمیں
ہے زہر ہجر دا بہوں ظالم میں پی نہ سگدا قسمیں
تیکوں سُنڑناں پوسی ارشدؔ جی چپ تھی نہ سگدا قسمیں
تیڈے باجھوں مر تاں سگدا ہاں پر جی نہ سگدا قسمیں

نہ سسکی چیخ تے آہ نکلے نہ حرف پیار تے آوے
تیڈے ہونٹاں تے مُسکان ہووے بھانویں جگر کپیندا راہوے
تنہائی وچ روِگھن رج رج کے ہنج محفل وچ نہ ڈھاوے
"جگراتے" کٹ پر ارشدؔ جی نہ اکھیاں لالی آوے

شہزادہ دور دے دیساں دا کڈاں تیڈے گھر وچ راہ سگدائے
تیڈی جھُگڑی روشن کرن کیتے ڈس چن اسمان توں لاہ سگدائے
ایڈی اُجڑی آس امید نہ رکھ کوئی سورج مُٹھ وچ پاسگدائے
بس کر ارشدؔ بھلا ہر کوئی کڈاں تاج محل بنڑوا سگدائے

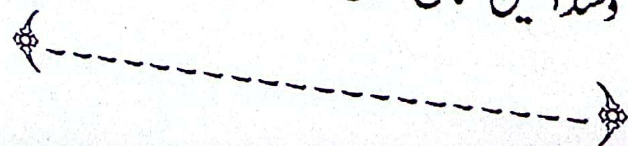
اس پیار توں ارشدؔ باز آونْج ھیئی بھاہ دا یار اَلمب اے
نہیں وصْل مقدر ہر کیں دا اِتھے ہجر سٹیندا ڈنبھ اے
تعمیرِ گھر دی حسرت دا گیاں ڈیکھ نتیجہ کمبھ اے
پئی مردہ چڑی ہائی شجر تلے ھَس پُنجھ دے وچ ہک کھَمب اے

بچ ارشدؔ توں ودا پیار دے وِچ اُکا کوڑے لارے لاندائی
تیڈی مانگ ہے کوٹھیاں بنگلاں دی اے کنگلا جگ دنیا دائی
اس ٹھگ کن خالی پیار ہوِی پیا کوڑے خواب ڈکھاندائی
جُھگی ہِک وی نی جیڑا گھت سگیا وتا تاج محل بنڑواندائی

میڈی اَڈی اوئی سانول راہ گئی ہے سوہْنہ رب دی بانْہہ تَیں کیتے
چلو ہر ڈُکھ میڈی قسمت سہی ہووے سکھ دی چھاں تَیں کیتے
میں چھپ کے ارشدؔ رو رِھنساں دل تِھیسی جاں تَیں کیتے
اُڈے خوش وسدائیں تاں میں آکھ ڈیساں نم تھِیندا ہاں تَیں کیتے

لنگھ عُمر گئی جگراتاں وچ ہر رات دے مجرِم ہاں پئے
رَت اتھرو جگر تے سٹدے رہے برسات دے مجرِم ہاں پئے
کڈاں ارشدؔ تیڈیاں دیداں دی بُہتات دے مجرم ہاں پئے
ہِکے واری سجن زیارت دی خیرات دے مجرِم ہاں پئے

واہ قسمت ساکوں رول ڈِتائی ٹکے ٹکے دے بندے دے پیرانْ
جَیندے کیتے عمر تباہ رکیتم اُس عمر لنگھائی چا غیرانْ
اساں ڈِٹھے ہن دستِ حنائی سڑدے بھاہ لگی ہوئی ڈِٹھی ہے سہرانْ
تاہیں ارشدؔ دردِ دل ساراچا سجنؒ پروتام شعرانْ

نَس جائز اچانک تُر ونجڑاں کوئی خواب ڈِکھا کے تاں ویندا
خط لکھڑیں توں منع کر ویندا پتہ ڈھول ڈسا کے تاں ویندا
اُکا کوڑا سہی بھانویں ارشدؔ جی کوئی لارا لا کے تاں ویندا
چلو گل نئی لاندا کوئی گل نئی ہتھ یار مِلا کے تاں ویندا

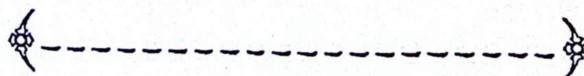
وَس نِم لگدا پیریں پو کے وی تیکوں ساںوݨ یار منا آنڑاں
نالے سرِ توں گھن کے پیراں تائیں تیکوں سونے نال سجا آنڑاں
ہے ارشدؔ غربت بہوں ظالم رنجیں ہیراں وچ سَبڑا آنڑاں
دل کملائے ہاڑ دی دُھپ دے وِچ رنجیں چیتر یار ولا آنڑاں

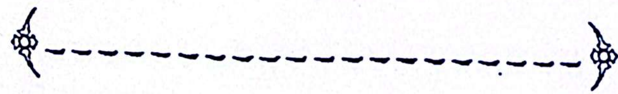
چا گردوں خون اچ لتھڑے اوئے میڈا ساںوݨ یار گلاب کیوں ہِن
حیران ہاں میکوں روزانہ پئے ایہہ جئیں آندے خواب کیوں ہِن
بے رُخیاں بے پرواہیاں دے ایڈے نتِ نت سجݨؔ عذاب کیوں ہِن
کیا پُچھ سگداں میڈا چن ارشدؔ سرکار دے موڈ خراب کیوں ہِن

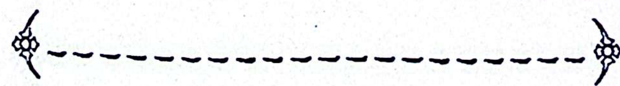
اجے توڑیں ارشدؔ چپ راہندائیں اجے تیئں یاداں تڑپاندیاں نی
کوئی پُھل جو شاخ توں ترُٹ پووے اجے تائیں اکھیاں بھر آندیاں نی
کوئی وسدے مینہ وچ دھا پووے ڈس ہنجواں ترِم ترم وہاندیاں نی
ہے اکھ وی جھمکݨ بہوں اوکھا تو پچھدائیں نینڈراں آندیاں نی

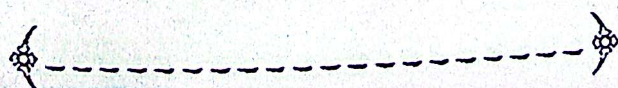
جہڑا رَسدا وَسدا سنج کر گیں میڈا شہر تاں یار ولا ڈے
چلو پیار نہ ڈے رجہڑا پیار تے ہم اِتبار تاں یار ولا ڈے
میں وی جیوڑاں ہے چلو کُوڑی سہی مُسکار تاں یار ولا ڈے
ونگاں رکھ رگھن ارشؔد لوکاں لئی چھنکار تاں یار ولا ڈے

جڈاں سُنج تے لمڑے چن ماہی لگے عمر دے کرسیں پدھ روسیں
جڈاں چھوڑ ویساں تیڈی نگری کوں گل لا کے وَت مرقد روسیں
وَت وچھڑی کونج دے رِت کر یاد سجن بے حد روسیں
نِت چھوٹے بالاں رِت کر کے ارشؔد ارشؔد ارشؔد روسیں

ہاں سجنڑ سراپا تانگ تیڈی کوئی وَنج آکھے سجناں کوں
رگھن تسبیح جپدا راہندا ہاں ڈینہہ رات تہاڈے ناں کوں
ہتھ رکھ اکھیاں تے کھڑیاں چا کے نت تکداں تیڈیاں راہنہ کوں
بس ارشؔد تیڈی دید کیتے میں روک رکھائے ساہواں کوں

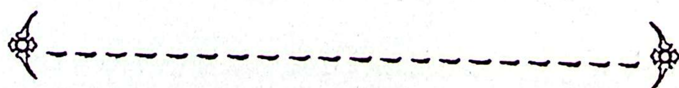
کاش اللہ سائیں میڈی مَن گِھندا تیڈے کولوں رھوݨ تے ہاں تھیندا ائے
سر سبز پلاٹ اِچ چند گھڑیاں رِنت نالے بہوݨ تے ہاں تھیندا ائے
ہک بۓ دے پیار اِچ ارشدؔ جی وَت قسماں کَھوݨ تے ہاں تھیندا ائے
کیڈا کملا ہاں میں چن ماہی تیڈے وال کھنڈاوݨ تے ہاں تھیندا ائے

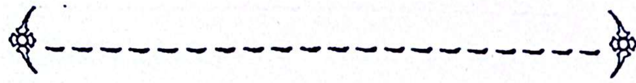
میں نزع دی آخری سکی تائیں نہ بُھل سکساں سجݨاں کوں
ھُݨ حسرت دے نال تکڑاں ہے تا حشر اُنہاں دی رانہہ کوں
میکو ں پک ہے اوی نہ بُھل سگسی میڈے پیار دیاں جُھوٹاں کوں
تاہیں ارشدؔ یار سنبھال رکھام اودی پینگھ دیاں جھوٹاں [رسیاں] کوں

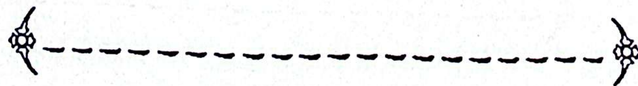
میڈی سُنج زندگانی لنگھ ویسی میڈے کول نہ ارشدؔ آوے
او خوش جو ہے وِچ غیراں دے دِل آیاں کردا راہوے
کڈاں عمر دی سنگت دا طالب ہاں کوئی اس کوں ونج سمجھاوے
رَلے مینہ وچ دھاوݨ دی حسرت ہائی کتھے ساوݨ لنگھ نہ جاوے

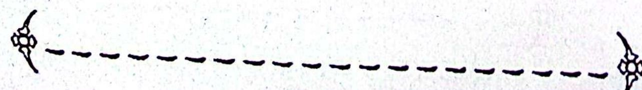
جڈاں کیں نال پیار کریسیں توں جڈاں تیکوں کوئی ٹھکراسی
جڈاں سالاں تئیں تیڈی الفت دا اُکا کاسہ خالی راہسی
تیڈے جگر تے بھانبڑ درداں دے جڈاں ہجر دی بھاہ بھڑکاسی
وت ارشدؔ ارشدؔ کریسیں تو تیکوں ارشدؔ نظر نہ آسی

ساری عمراں شہر بدر رکھ کے ہر سنگتی کول رہا سٹیاس
جِنہاں گلیاں کوچاں کھیڈدے ساں اوہا ڈیکھن کانْ لوہا سٹیاس
میڈے زخمی دل کوں ارشدؔ جی کر کُھنڈیاں نال ذبح سٹیاس
او آکھدا مر پو مر پوندا انجیں غیراں توں مروا سٹیاس

بدھی پینگھ تے ٹیٹْ ترُٹ پیا ہا بد قسمت لاہواں رو پیاں
ڈِینہہ عید تے سانول ٹُر دا ہیں تاہیوں اَڈیاں بانْہواں رو پیاں
تک چھالے دُھپ دے پاندھی دے یخ بستہ چھاواں رو پیاں
تیکوں سجنْ نکھیڑ کے ارشدؔ توں خود آپ قضاواں رو پیاں

مجبوری ہے ہر عید دی شب کوں تیڈے خط تے فوٹو کڈھ باہنداں
بھاثویں جانڑداں ارشدؔ نی ولڑاں تاں وی رو رو کے وَت سڈ باہنداں
کہیں ویلے سجنڑ سڈا بھیجے اسے واسطے مُڈیاں لڈ باہنداں
جڈاں موسم مہندیاں دے آندین لوکی ڈَسدیم تلیاں اڈ باہنداں

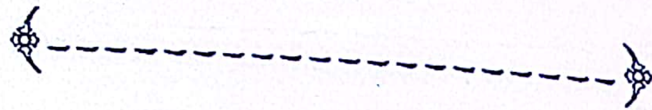
پتے زرد خزاں دے ڈے کے تے پھل سجنڑ بہار دے رکھن گے
ڈُکھ سارے جوگ دے بخش گیائے سبھے سرُ ملہار دے رکھن گے
پہلے پہراں دا بھائیوال ارشدؔ ڈنگ پچھلے پہر دے رکھن گے
میکوں سُنج کر ویندا کوئی گل نائی رنگ سارے شہر دے رکھن گے

میں سمجھ گیاں کیں حیلے وی میڈے یار توں کم نی آسگدا
بھاثویں پیر چُماں تیڈی آکڑ وچ اُکا ارشدؔ خم نی آسگدا
بہوں ڈاہڈین بول رقیباں دے تو رکھنڑ بھرم نی آسگدا
میں عزرائیل کوں روک رکھائے تو چار قدم نی آسگدا

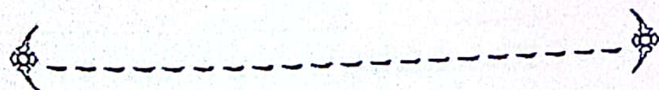
سنگدل زندگی دے ارشدؔ جی رنگ کتنے وار ڈِٹھے نی
بھاء لگی ہوئی جھلانج یا دُکھدے میڈا سجنڑ چنار ڈِٹھے نی
پتہ ہئی رنجیں ہجر ہے لگ کردا روہ ڈھاندے سار ڈِٹھے نی
دُکھ سک کے لکڑ تھی ویندے ہن کڈاں انتظار ڈِٹھے نی

تیکوں کیں آکھائے دلدار میڈا ہُنڑ جلدی آ میڈی نی نبھدی
میں نی آکھا سردار میڈا میکوں گل نال لاء میڈی نی نبھدی
اے وی رنم آکھا غمخوار میڈا کوئی پھیرا پا میڈی نی نبھدی
میں آکھائے ارشدؔ یار میڈا میڈے کولوں راہ میڈی نی نبھدی

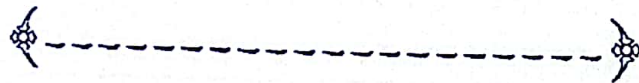
میڈے سنگیاں پچھیاس کے ہویاس کیوں سڑکاں تے ودا بھونڈائے
کے کیتاسی بھیڑا ڈس تاں سہی کیوں گل گل تے رو پونڈائے
ڈُکھ ویڑھ گئے ہس ہر پاسوں ودا خوشیاں رکیتے لوہنڈائے
او ہس ہس آدہائے ارشدؔ کوں آکھو انج تاں پیار اِچ ہونڈائے

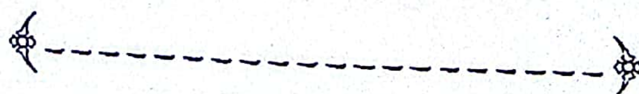
تنہائی وچ رو تاں سگدا ہاں ٹھنڈی آہواں بھر تاں سگداں
یا اس تے وی پابندی ہے ہتھ جگر تے دھر تاں سگداں
چلو میکوں ارشدؔ نی ملنڑاں ہک گل میں کر تاں سگداں
تیڈے باجھوں جی تاں نہ سگدا تیڈے باجھوں مر تاں سگداں

چلو غیر دی سہی تو جو سمدا ہیں تھیواں اس میں بانہہ توں صدقے
جتھے عین ڈوپہر آرام کریں اس توت دی چھاں توں صدقے
جتھے پینگھاں پاندائیں تو ساڈول اس رٹینڑ تے لانہہ توں صدقے
ہک وار نہیں لکھ وار ارشدؔ تیڈے سوہنڑیں ناں توں صدقے

ہر ویلے جگر تے ہتھ راہندم ایہا روگ ولا کے رکھن ونج
پیا ہجرا پیندم رت ارشدؔ میکوں نال رلا کے رکھن ونج
جتھے یار نی یار کوں ڈکھ ڈیندا اسے سجنڑ علاقے رکھن ونج
میڈا لہو پیونڑ تے تل گئے رہن ایہا ہنڑ جگراتے رکھن ونج

ہے ظالم پَینڈا عشقے داہوی ہجر دا تھل تو رو پوسیں
پرے ارشدؔ اِنج نادان نہ بن نہ پیار دو وَل تو رو پوسیں
میڈے خون آلودہ جذباں دی سُنڑ ہک ہک گل تو رو پوسیں
جگراتے عمر دے بہوں اوکھیں میڈا یار مٹھل تو رو پوسیں

ہوندا عشق اچ رُلڑاں بہوں اوکھائے ڈیکھاں بازی ہار کے ڈیدھوں
بے تکیاں جھل جھل سجن دیاں لہو جگر دا کاڑھ کے ڈیدھوں
نم آہدا قسمیں ارشدؔ رت ساری عمر اجاڑ کے ڈیدھوں
کیندے ہجر دے وچ بس رو رو کے ہکا رات گزار کے ڈیدھوں

اے درد ہجر تیڈے تحفے ہن اساں ہس ہس کے گل لاسوں
جھڑے ویلے ای میں تنہا تھیساں رَلے محفل لا کے باہسوں
جڈاں بہوں تنگ کرسی زخمِ دل تیڈا فوٹو چُمدے راہسوں
تو خوش راہ ساڈی خیر ہے چن اساں تیکوں مِلنڑ نہ آسوں

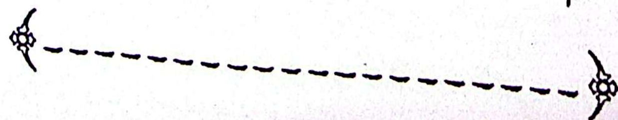
ہِک واری رِل تیکوں نہ ہٹکیساں پِچھے یار ولا کے وَل ونج
کڈاں پیار میں ارشدؔ منگدا ہاں رَلے عید لنگھا کے ول ونج
لڑ نپ کے کیں زردار دا چن میکوں وَت ٹھکرا کے ول ونج
بڑی حسرت ہے وَت جِگر اُتے میڈا ہتھ رکھوا کے وَل ونج

کوئی گل تاں ہے کسے جرم پچھے ارشدؔ لِتڑیندا وتائیں
ہر گل ہا تیڈی لکھ لکھ دی کھوں ہولا تھیندا وتائیں
ہتھ جھٹک جھٹک کے تھک گیائے او تو نال گھلیندا وتائیں
کیں رُلے ہوئے بندے دی آہ لگی ہئی جھڑا نت چھترِیندا وتائیں

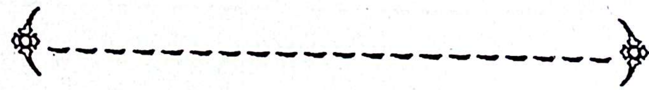
رِنجیں آکھاں ارشدؔ اُجڑ گیائیں کنجیں آکھاں رووݨ بس کر
بھیڑا کے ملدا ہئی کھاڑاں تے ڈینہہ رات کھلووݨ بس کر
کڈاں بھیک اِچ ملدن پیار سجݨ اودے پیرے پووݨ بس کر
تیکوں آکھا نم تو رُل ویسیں نت بانہہ تے سووݨ بس کر

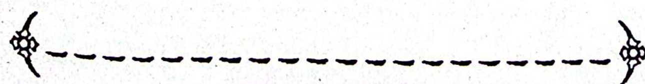
کھڑا ساڈے پیار دا مُل بھریائی ہر کیں نال یاریاں کر لے
ساکوں قدم قدم تے خون رُلوا نالے دل آزاریاں کر لے
بے رخیاں جلدی رکھن ویسُم سِکاں پوریاں ساریاں کر لے
جھلا ارشدؔ ہتھ جو آگیا ہئی رج رج سرداریاں کر لے

رسدیاں وسدیاں خوشیاں وچ انج زندگی رنگ بدلا ہے
ہن ساہ میڈے بن سُولی گئے تاہیں قاتل خوش راہندا ہے
ودا پاگل پھرداں گلیاں وچ ڈھیا پیار دا اے تحفہ ہے
تیکوں پتھر مارݨ بال ارشدؔ تیڈے سجݨ دی اے منشاء ہے

میڈی ستم رسیدہ زندگی وچ ظلمات دی اِنج بُہتات اے
ہر موڑ تے پیار دا ناں لَے کے میرے کچلے گئے جذبات اے
میں ہر سنگتی ازمائی بیٹھاں نَس ویندائے اوکھی جھاہ تے
جھڑی اکھیاں چوں رت واہندی ہِم تیڈی ارشدؔ اے سوغات اے

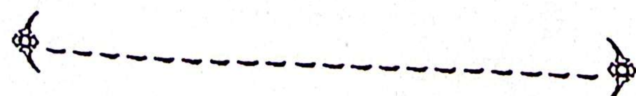
میرے خون آلودہ جذباں تے سنگدل کوں تھئی تسکین اے
ہس خواہش میڈے اُجڑݨ دی تائیں راہنداں میں غمگین اے
میڈے پیار دی صاف کہانڑی ہائی تھئی ظلماں نال رنگین اے
سنگدل توں ارشدؔ رحم منگاں میڈے پیار دی اے توہین اے

جاں ویدھاں نال رقیب ہوندِن ودا خوش ہوندائے سجݨاں وچ
میں منگتا اس دے پیار دا ہاں کیوں باہوے او منگتاں وچ
ایہا آس رہندی رہم ہر ویلے متاں آنکلے عمراں وچ
او چن ارشدؔ دا خوش راہوے میڈی لنگھ ویسی ظلماں وچ

مکھ موڑ گیا ہیں چن ماہی جَس پیار دی میکوں پا کے
دمساز ہمی، ہمراز ہمی ہائیں سدا سینے لا کے
ہُݨ لنگھدائیں نال رقیباں دے زخماں وچ زخم لگا کے
میں سوچدا راہناں کے کھٹیائی ارشدؔ نوں اِنج تڑپا کے

دانستہ چن ماہی ظلماں تے آمادہ ہے الفت وچ
بالآخر سنگدل ڈنگ لَیندین جیندی زہر ہوندائے فطرت وچ
حیران ہاں میڈی زاری تے نئیں جوش آندا رحمت وچ
تیڈا ارشدؔ شکر ادا کرسی جہڑی یار رکھیں حالت وچ

ہَم واقف پیار دی سختی توں پر نَم اِتنا اندازہ
ہک چن ماہی دے نکھرن تے میڈا بکھر ویسی شیرازہ
ھُنڑ تانگ ہمی کیوں دستک دی جدوں گھر دا نئیں دروازہ
آکھے غیر دے منہ تے ارشدؔ کوں کنجیں پیار دا ہے خمیازہ

چن فردِ جرم میں سن بیٹھاں لگا رہم الزام وفا دا
تسلیم کریندااں جُرماں کوں حق بنڑدام یا ر سزادا
میکوں ڈس تاں سہی اس جیون وچ کیں کوں سجنڑ ملائے منشاء دا
ڈس ویندم حال احوال ارشدؔ ممنون ہاں بادِ صبا دا

آ بے شک نال رقیباں دے میڈی قبر تے بالکل جکھ نئیں
کیوں ڈردائیں یار شریکاں توں جذباں دی ڈِسڑیں رت نئیں
در پردہ جشن منائی رکھدائیں چکھی ہجر دی تیئں لذت نئیں
انجیں لگدائے کیں کوں قول ڈتائی ارشدؔ دی رکھنی پت نئیں

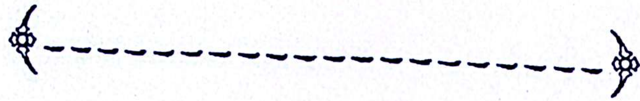
سنگدل دا رستہ ڈیدھاں ڈیدھاں اکھاں راہ گئیاں ہن پتھرا کے
معلم نہیں رکن ٹُر گیا ہے جذباں دی پیاس ودھا کے
پیا جیندا ہاں وچ درداں دے ارماناں کوں دفنا کے
جڈاں ماضی ارشدؔ یاد آندم ساہ نکل ویندائے کُر لا کے

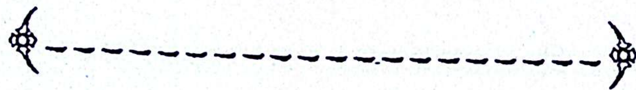
کڈھی عشق دی رسم ہے خود رب نے ایویں ناں ساڈا بدنام اے
تنگ تھی کے ہجر دے درداں توں بھیجا وصل دا ہُس پیغام اے
معراج دے ناں تے سال اٹھاراں کیتس سجناں نال کلام اے
او پھردا ہے تاہیں ارشدؔ دے جذباں دا قتلِ عام اے

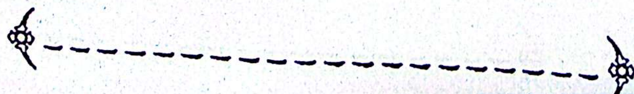
پیار دے ہِک ہِک نقطے دی کیتی سنگدل نے تشریح اے
میں سمجھ گیاں وچ الفت دے ہوندی غیراں کوں ترجیح اے
جاں ملیا ہے وچ ظلماں دے رھیا کردا او توسیع اے
بالآخر ارشدؔ تنگ تھی کے لکھے پیار دے رِھم مریٔے

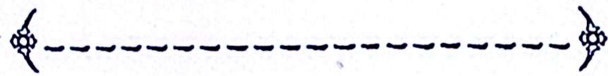
جڈاں موت آویندی اے جذباں تے انسان تاں جیندیاں مرویندائے
جڈاں ہتھ چھک لیندن سر دے سائیں شیرازہ یار بکھر ویندائے
جڈاں مالی چھوڑ چمن ویندائے پھُل دار وی بوٹا سڑ ویندائے
جڈاں ارشدؔ پیار گُریز کرے سُکھ چین سکون اجڑ ویندائے

طوفان اٹھا ہے نفرت دا لگی پیار نگر کوں ڈھا اے
کُل سپنے پیار تے الفت دے تھئے پل وچ یار تباہ اے
میں توں لوکی پچھدن چپ راھندائیں توں کجھ تاں حال ڈسا اے
کیویں ارشدؔ آکھاں اجڑنؑ تے بیدرد دی ہائی منشاء اے

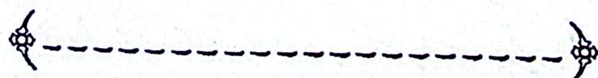
جھٹ صبر تاں کر میں اُٹھ ویساں میڈی کجھ تسکین تاں تھیون ڈے
تیڈی اکھیاں نچ وسدین پیمانے میکوں تھوڑی دیر دا پیون ڈے
مڑ بے شک ارشد ظلم کریں میکوں اگلے زخم تاں سیون ڈے
ہتھ جوڑ کے آدھاں سنگدل کوں اُجڑی کے تاں چن جیون ڈے

ایہا سوچ سمجھ کے بے دردا گیا چھوڑ ہے پیار نگر اے
اِس زخمی پنچھی کے اُڈرائیں جیندے کٹ لئے ہِن میں پَر اے
لُٹا سنج کے ہے میں ارشد کوں رَم ول کے وَنڄ دا ڈر اے
اِنجیں عادی ہویائے زخماں دا ودا لبھدائے آپ پتھر اے

سنگ سجڑاں دے خوش وسدا ہم ہِک ڈینہہ دا اے قصہ اے
تقدیر میڈی میکوں روک آدھی تیڈے واسطے ہِک تحفہ اے
بھوں کر چا گزریاں خوشیاں کوں رکھن درداں دا حصہ اے
اُسے ڈینہہ دا ارشد اجڑ گیاں کہڑا سجڑاں دا شکوہ اے

کدی طُور ملیں کدی عرش ملیں تیکوں ہجر دا کیا احساس اے
میڈے وانگوں تو مجبور ہوندا تیڈی زخمی تھیڈی آس اے
تیڈا یار تیکوں تڑپاندا کجھ رہندی وصل دی تیکوں پیاس اے
آدھا ارشدؔ وانگوں اُجڑ کے تو میکوں عشق نہ آیا راس اے

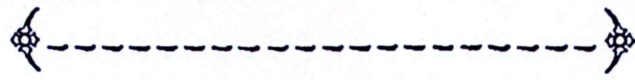

تقدیر دے یکدم پلٹڻ دی ایہا پیار بݨائے بنیاد اے
دِل لاوݨ توں پہلے خوشیاں ھِن ہم فکراں توں آزاد اے
ھُݨ ہسدیاں رو ڈیندان انجیں ہجر کیتام برباد اے
ہئے پتھر لگدیم بالاں توں اجے ارشدؔ او ناشاد اے

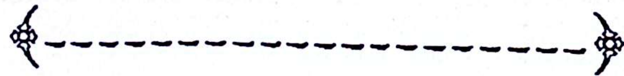

سرمایہ میڈی زندگی دا میڈے ماضی دے منظر رہن
کُجھ موسم چیت بہاراں دے کُجھ یاداں وچ پت جھڑ رہن
کُجھ جذبے قتل کرݨ والے معصوم جئیں پیکر رہن
کُجھ ارشدؔ وچ برساتاں دے ہئے ڈِسدے جلدے گھر رہن

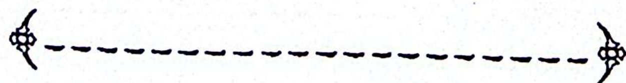
کُل ساڑنڑ والیاں چیزاں چوں ہوندا عشق دا رنگ جدا اے
مضبوط عمارت جسم دی کوں ویندا اندروں اندروں کھا اے
اِتھے جیونڑاں پوندائے لب سی کے ہوندا شکوہ چن بے جا اے
ہر گزرنڑ والا وقت ارشدؔ ویندا درد مزید ودھا اے

شیش محل میڈی الفت دے بے دردا چکنا چور نہ کر
میں جانڑدا ہاں توں پھِردا ہیں روح جسم دے کولوں دور نہ کر
نِم جان ساندھی میڈے سامنے توں اِنجیں غیراں کوں مسرور نہ کر
میڈے پیار دا دشمنڑ رہ ونجیں ہا میکوں آہواں تے مجبور نہ کر

افسوس نہ کر میڈے اجڑنڑ دا تیڈی خواہش دی تکمیل اے
توں چاہندا ہائیں میں اُجڑ گیاں ہے بس اتنی تفصیل اے
سمجھائی بیٹھاں ارماناں کوں نہ پیار دی کر ترسیل اے
نہیں خون بہا چن جذباں دا تیڈی ارشدؔ کوئی تاویل اے

زخم دے وچ وت زخم لگا جدوں پہنچیا یار دے شہر اے
ھس اکھیانج رت" جگراتے "دی نالے پہلو دے وچ غیر اے
وت تک کے میں وَل ہَس پیا ہائی اٹھی درد بے درد دی لہر اے
اُسے ڈینہہ دا بن مقسوم گیائے تنہائی دا ارشد زہر اے

جہڑی گزر گئی بس گزر گئی تو گزرے ویلے یاد نہ کر
تیڈی خواہش تے میں چپ ہویاں ھُنڑ رو رو کے فریاد نہ کر
میڈی لاش تے کھول کے وال اپنڑے اِنجیں لگداں کوں ناشاد نہ کر
ارشد دے مرنڑ دی خیر ہے چن توحال اپنڑا برباد نہ کر

اِسے آس تے سال گُزار بیٹھاں چن عید دے ڈینہہ تاں آسی
بھُل ارشد سارے درد ویساں جڈاں گل دے نال چا لاسی
نَم جانڈا دل دا پتھر ہے وچ غیراں عید مناسی
میڈے سامنڑے غیر کوں پا جپھیاں میکوں رت دے نیر رواسی

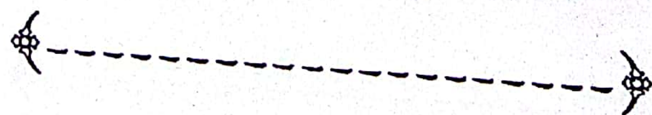
طنز، ہجر تے درداں وچ میڈی زندگی رانج زخمائی گئی
ہر موڑ تے غیر دی خواہش تے میڈی ہر کوشش ٹھکرائی گئی
بے بسیاں ڈیکھو عید سعید وی ہنجواں نال سجائی گئی
اِڈوں ارشدؔ آخری ہچکی ہائی اُڈے ہتھاں تے مہندی لائی گئی

میڈے ہنجواں دے گھن چھن قطرے ارشدؔ برسات بنائی گئی
میڈے جگر دی سجری رت گھن کے وچ شفق دے یار ملائی گئی
تیڈے ہجر چوں رگھن کے خس بھورا اگ دوزخ دی بنوائی گئی
تیڈے وصل دا منگ کے ہک لحظہ کل جنت یار سجائی گئی

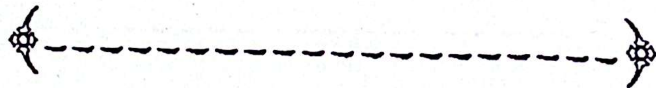
میڈے اجرن تے پیا خوش تھیندا ئے او سوہنڑاں انج سنگدل ہے
میڈے سب جذبے بے اثر تھئے بے رحم پتھر دی سل ہے
چھک دولت دی میں توں کھس کھڑیا آدھا وت وی ہاں منزل ہے
میڈی چپ توں ارشدؔ یار آدھن اج اُجڑی ہوئی محفل ہے

ڈُکھ درد دا خالق عرض رِہی ہک وار او دور ولائیں ہا
میں رج رج کے کر دید گھناں توڑے وَت چا وَل نکھڑائیں ہا
ودا زخماںؔ لاندائے زخم نویں سنگدل کوں رِچھک کوئی لائیں ہا
ھُݨ ویلے وَنڄ دے بھل بیٹھائے ارشدؔ کوں سجݨ ملائیں ہا

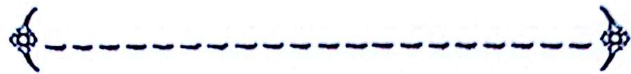
ہک غیر دے عارضی خلق پِچھے میڈا سارا امن تباہ کیتائی
میری غربت ڈیکھ کے چن ماہی میڈی الفت کوں رسوا کیتائی
میڈی لاش تے غیر ہسا بیٹھائیں حق پیار دا خوب ادا کیتائی
بہوں مخلص ہائیں توں ارشدؔ دا بیٹھا سوچدا ہاں اے کیا کیتائی

جہڑے ڈیہنہ دا تحفہ ہجر بھیجائی غمگین راہندا ازحد اے
میڈے خط اچ غیر کوں پچھ منجھدائیں چن ظلماں دی اے حد اے
کیں لگدے تے کیوں دوش ڈیواں میڈی اپنی قسمت بد اے
تاہیں عید تے سنجیاں راہواں وچ بیٹھا روندا ہائی ارشدؔ اے

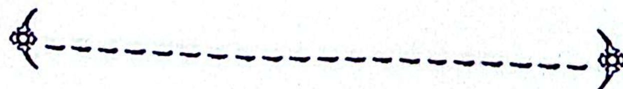
جے دل کملا اے بال ہوندا کیں گل تے تاں ٹھگیچ پوندا
نی جاندا اپنی قسمت کوں ہے گل گل تے ولیچ پوندا
کدی ارشد پھیرا تو ں پاندوں سُنجاں گھر میڈا سبڑیچ پوندا
ہکا تو میڈا بݨ ویندوں چن توڑے غم جگ داپلیچ پوند

اس الفت وچ میں کے کھٹیائے چن امن سکون گنوا بیٹھاں
سنگدل دے وصل دی خواہش وچ ہر سنگتی نال ونجا بیٹھاں
انجیں ول ول جذبے قتل تھئے کر خون آلود فضا بیٹھاں
بس ارشد پیار دی بازی وچ کتناں زیست دا آپ ہرا بیٹھاں

جہڑا پیار توں پیارا لگدا ہم اوہا کر گیا رہم رسوا اے
ہر موڑ تے ظلم دی بارش تھئی نم کیتا لکھ شکوہ اے
کُل حال سُناواں نہ پھردا بس دو حرفی قصہ اے
انجیں ودھ ودھ ارشد وار کیتیس رو پئی اے مقتل گاہ اے

جے دل کملا اے بال ہوندا کیں گل تے تاں ٹھگیچ پوندا
نی جانڈا اپنی قسمت کوں ہے گل گل تے ولیچ پوندا
کدی ارشد پھیرا تو ں پاندوں سُنجاں گھر میڈا سبڑیج پوندا
ہکا تو میڈا بݨ ویندوں چن توڑے غم جگ داپلیچ پوند

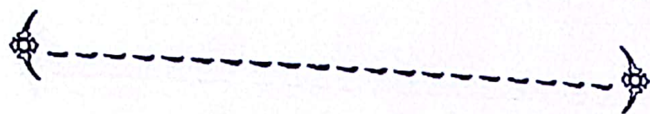
اس الفت وچ میں کے کٹھیائے چن امن سکون گنوا بیٹھاں
سنگدل دے وصل دی خواہش وچ ہر سنگتی نال ونجا بیٹھاں
انجیں ولّ ول جذبے قتل تھئے کر خون آلود فضا بیٹھاں
بس ارشد پیار دی بازی وچ کُناں زیست دا آپ ہرا بیٹھاں

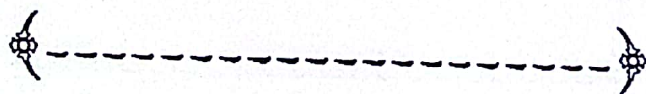
جہڑا پیار توں پیارا لگدا ہم اُوہا کر گیا رہم رُسوا اے
ہر موڑ تے ظلم دی بارش تھئی نم کیتا ککھ شکوہ اے
گُل حال سُناواں نہ پھردا بس دو حرفی قصہ اے
انجیں ودھ ودھ ارشد وار کیتیس رو پئی اے مقتل گاہ اے

آ چن ماہی ہُݨ پھیرا پا پھُل آساں دے کملا گئے
راتیں گھر ڈائیں ولدے پنچھی چن میکوں تیڈی یاد ڈِوا گئے
بے رُخیاں دی کجھ بِھیڑ تھئی کجھ موسم درد ودھا گئے
کیہاں ماݨ محبتاں دا ارشدؔ واہ سنگتی درد ونڈا گئے

حیران ہاں کیوں نہ جگر پھٹا میڈے سامݨے غیر منایاس
بن پرکھیاں دل جو لایا ہم تاہیں پیار مذاق بݨایاس
اج لُوں لُوں ہے میڈی زخمی تھئی واہ ارشدؔ پیار نبھایاس
کوئی ہَس پووے میں رو ڈیندا ں انجیں درداں نال رچایاس

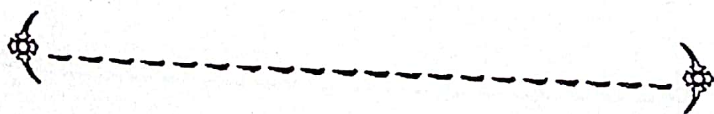
سنگدل توں لوکو پچھ ڈیو ہا کیوں یاری تروڑ گیا ہے
پک کر بیٹھاں بے دوش ہاں میں مکھ او کیوں موڑ گیا ہے
من غیراں دی او گل ارشدؔ میکوں راہ وچ چھوڑ گیا ہے
کُل دنیا دے درداں دے سنگ میڈا رشتہ جوڑ گیا ہے

آ چن ماہی ہُنڑ پھیرا پا پُھل آساں دے کُملا گئے
راتیں گھر ڈائیں ولدے پنچھی چن میکوں تیڈی یاد ڈِوا گئے
بے رُخیاں دی کجھ رِبھیڑ تھئی کجھ موسم درد ودھا گئے
کیہاں مانڑ محبتاں دا ارشدؔ واہ سنگتی درد ونڈا گئے

حیران ہاں کیوں نم جگر پھٹا میڈے سامنڑے غیر منایاس
بن پرکھیاں دل جو لایا ہم تاہئیں پیار مذاق بنڑایاس
اج لُوں لُوں ہے میڈی زخمی تھئی واہ ارشدؔ پیار نبھایاس
کوئی ہس پووے میں رو ڈیندااں انجیں درداں نال رجایاس

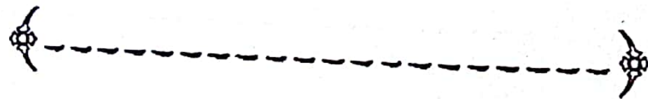

سنگدل توں لوکوپچھ ڈیو ہا کیوں یاری تروڑ گیا ہے
پک کر بیٹھاں بے دوش ہاں میں مکھ او کیوں موڑ گیا ہے
من غیراں دی او گل ارشدؔ میکوں راہ وچ چھوڑ گیا ہے
کُل دنیا دے درداں دے سنگ میڈا رشتہ جوڑ گیا ہے

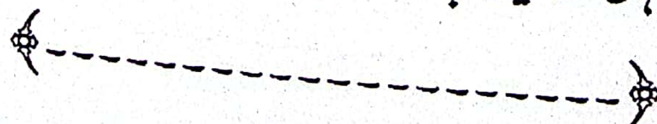
توڑے بالکل چپ کر باہوئیں ہا بیٹھا راہوئیں ہا میڈے کول سجݨ
تیکوں ڈیکھدا راہواں بُت بݨ کے میڈا جگ توں سوہݨا ڈھول سجݨ
تُو ناں جاندائیں ، میڈا جگر کِپیندائے ایہا وݨجݨ دی گل نہ کھول سجݨ
ہمیں عرض ایہا من غیراں دی انجیں ارشدؔ کوں نہ رول سجݨ

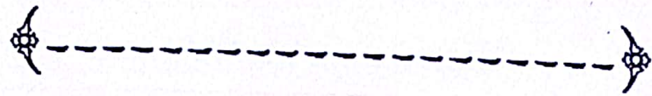
وت جگر تے ہتھ ہے کملے دا کجھ نویاں چوٹاں کھا بیٹھائے
بے چینی صاف ڈسیندی ہس کیں لگدے نال وِنجا بیٹھائے
اِنجیں لگدائے پیار تے اُلفت کوں رساں دی بھینٹ چڑھا بیٹھائے
گیا ارشدؔ دے رِت اجڑ ہوسی جہڑا درداں کوں گل لا بیٹھائے

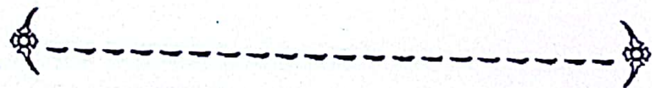
تیکوں بُھل نہ سگدا چن ماہی اے دل کملا مجبور اے
میکوں چھوڑ کے جگ دے درداں وچ تُو راہندا ہیں مسرور اے
ہتھ سنگدل دا ہے وِچ ارشدؔ یا اپنا اِنج مقدور اے
بیٹھا سوچدا ہاں کیویں پو گیا ہم اَج خوشیاں تے چم چُور اے

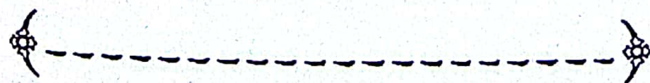
کر ظلم توں سنگدل پھردا ہیں تیڈے نال پیار جو پا بیٹھاں
چند روزہ پیار دی اُس تُس تے ہر سنگتی نال رُنجا بیٹھاں
آ ڈیکھ تاں سہی توں حال میڈا کنجیں عید تے جشن منا بیٹھاں
میں ہک وچ رکھن کے پیار دی رت چہرے تے ارشدؔ لا بیٹھاں

توڑے زندگی بھر محتاط رہیاں ہک مَیں توں غفلت ہوگئی
تیڈی اکھیاں ہم مجبور کیتا تیڈے نال محبت ہوگئی
تیڈے باجھوں ارشدؔ گھبرانداں انجیں دل دی حالت ہوگئی
کے کھٹیا ہم تیڈے سنگ دے وچ جھنڑکینڑ دی عادت ہوگئی

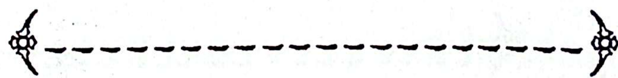
تُو چھوڑ گیا ئیں میڈی نہدی پئی جین گل گل تے جھنڑکی کے
میں توں خوشیاں ہن منہ موڑ گیاں بن زیست گئی ہک چیک اے
تیڈے پیار چا ہوش بھلایا ہم ہُنڑ سوچداں ہاں اُجڑی کے
نہ سنگدل دا اعتبار کریں گل سنگیاں دی ہائی ٹھیک اے

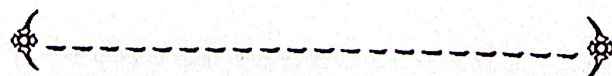
مین قسمت بد کوں کیا آکھاں چڑھی پینگھ اُلاہریوں ٹُٹ گئی
میں توں ظالم ہے منہ موڑ گیا پئے خوشیاں تے اج لُٹ گئی
حالات دی گردش بدل گئی میکوں وچ درداں دے سُٹ گئی
مقتل دی بھیڑ ڈساندی رہم ہے ارشدؔ دی اج گھُٹ گئی

میں توں سنگتی پچھدن حال میڈا کہڑا اُجڑ گیاں دا حال اے
میڈا امن سکون تباہ کر کے ودا ٹردائے غیر دے نال اے
ہر شخص کوں تڑ تُر ویکھدا ہاں رانجیں آیا یار زوال اے
جیویں بال توں انگلی چھُٹ ویندی میلے دی بھیڑ وچالے

جیویں سُن وَنڑ ہائی وچ لوکاں دے توں اُس توں وی سنگدل نکلائیں
تیڈے قدماں نیر وہائے رہم بے رحم پتھر دی سِل نکلائیں
تیکوں پیار دا رہبر منیا ہم تو جذباں دا قاتل نکلائیں
جہڑا سارے لگدے لوہڑ باہوے تو ارشدؔ او ساحل نکلائیں

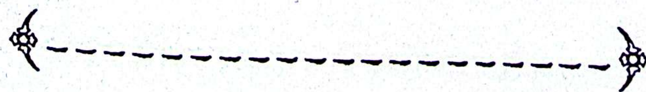
ہر قدم تے میں توں رس ونجڑاں ایہا سنگدل رسم مٹا ڈے
ہکا دور نہ تھیویں اکھیاں توں بھاویں جتنی سجݨ سزا ڈے
ہݨ تنگ آیاں میں جیوݨ توں میکوں ارشدؔ آپ صدا ڈے
پیا دل کملا گھبراندا ہم زلفاں دی یار ہوا ڈے

چا ہر گردوں بالکل ویڑھ گئی میکوں اُس ڈینہہ توں تنہائی
جس ڈینہہ توں ارشدؔ سانول نے ہے پیار دی گل ٹھکرائی
میں مجرم سہی اوں کوں ہتکو چا کرے ثابت نہ سچائی
اس مر ونجڑائیں جے ڈیکھ گھنیں میڈے زخماں دی گہرائی

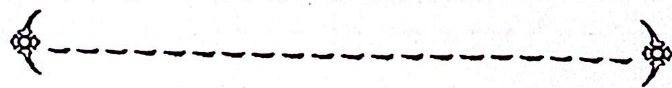
ذرا رُکنا راہیا گل سُنڑناں تیکوں ارشدؔ ملسی راہ تے
ودا روندا زار و زار ہوسی او پیار دی لاش اٹھا کے
اوں کوں آکھیں ہنڑ تاں باز آونج ڈے چھوڑ توں ماݨ وفا تے
کجھ ہوندین متھڑے بد قسمت کیوں روندائیں کھیڈ ہرا کے

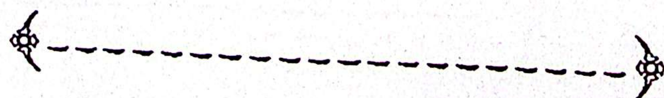
پھُل چا کے سنگدل مَسل ڈِتا گیا راز دی گل سمجھا اے
میں توں بچ کے راہوتاں ارشدؔ جی تیڈا تھیسی حال ایہا اے
جڈاں کیس تھی ویندائے عشقے دا ڈاھڈی ملدی سخت سزا اے
بن جیلاں ، بن ہتھکڑیاں دے ڈینڈا حسن ہے قید سُنا اے

میڈے چین سکون تے الفت دا نہ گلشن یار تباہ کرناں
میڈا اپنا بن کے ارشدؔ جی پیا رج رج ظلم جفا کرناں
ہکا بھا نہ لاویں ہجرے دی باقی ہووی جو منشا کرناں
بھاہ ڈیدھی نہیں سجن تے دُشمن کوں ایدھا کم اے ساڑ سواہ کرناں

جئیں دی چڑھی ہوئی پینگھ ترُٹ ویندی پتہ اس دِل کوں صدماں دا
پُچھ مالی توں کے گزر دی ہس جڈاں شاخ تے پھُل مرجھاندا
اللہ جانے میکوں کیوں ارشدؔ بے درد سجن یاد آندا
جڈاں بند پنجرے وچ کوئی پنچھی ہے تاراں تے ٹکراندا

چن پیار دی بازی وَت کھیڈوں ہِک وار ہِرا تُوں وت میکوں
رِنجیں ہجر دے درد پچاۓ ویڈین ایہا گال سِکھا تُوں وَت میکوں
دانستہ غیر دی بانہہ نپ کے پیا سجنْ رڈوا تو رت میکوں
تیڈے ارشؔد زخم سبب ہوونْ چنگا لگداۓ جگر تے ہتھ میکوں

ہوندا زخمی پنچھی میں سجڑاں تیڈے ویہڑے دے وچ ڈھاندا
میڈے ڈیکھ کے پھٹ تُوں رو پوندا نالے ارشؔد ملماں لاندا
تیڈی باہواں وچ میں مَر ویندا تو نال ہتھیں دفناندا
اے قبر نشانٗی پیار دی ہے ایہا لکھ کے کتبہ لاندا

میکوں سنگیاں آنڑ ڈسایا ہے میڈا امن ونجا کے خوش وسدائیں
میڈے گل چوں کڈھ کے بانہہ اپنی گل غیر دے پا کے خوش وسدائیں
میڈے پیار پریت دے گھر سارے وچ خاک رلا کے خوش وسدائیں
ہئی پتھر دا دل چن ارشؔد دا جھڑا وطن چھڑا کے خوش وسدائیں

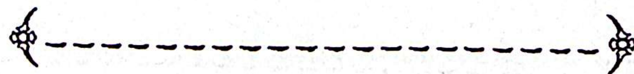
ہِت پنچھی ڈوں اس شجر اتے باہ گاندے پیار دے گیت اے
رِہک بۓ دے وچ تھی گُم ویندے جیویں میں تے ظالم میت اے
وِچ لذت پیار وسار ڈیندین اس جگ دی ظالم رِیت اے
ہوندا ارشدؔ ہجر ہے عُمراں دا وِصلہ چار ڈیہاڑ پریت اے

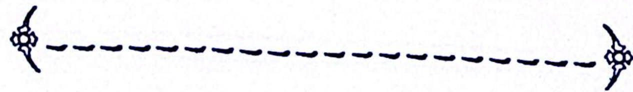
کہڑا شکوہ یار دے ظلماں دا ہائی بھنورہ پی کے رَس ٹُر گے
جاں بادِ خزاں چھا گُلیں تے گئی ساڈے نال او کر کے بَس ٹر گے
چند روزہ پیار دے جھانسے تے رِکھن زندگانی دی چس ٹُر گے
مَحبوس ہاں ہجر دے پنجرے وچ انجیں ارشدؔ کر بے وس ٹر گے

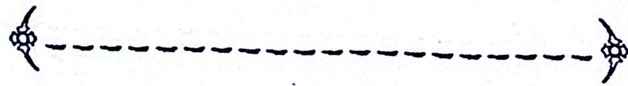
تیں سجݨ دے سانجھ سنجوگ لئی | میں در در ہے کھڑکایا
تیڈے کیتے درداں سُولاں کوں | میں ہس ہَس کے گل لایا
میڈا جے توڑیں دس لگدا ہائی | میں ارشدؔ توڑ نبھایا
تُو سنگدل جے تائیں پھر دا ہائیں | تیں چُݨ چُݨ کے پھٹ لایا

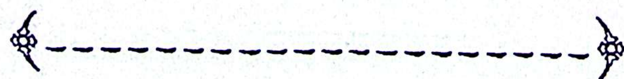
میڈا تو بے سجّݨ گوانڈھی ہوندا تے میں رج رج دید کریندا
نت در تے باہ کے شام صباح پیا جی دے لطف میں چیندا
تیڈی تک کے صورت لاثانی پیا ٹھنڈ کلیجے پیندا
افسوس کہ ہیں بہوں دور ارشدؔ پیا ہجر ہے جگر گلیندا

تیڈے پیار دی مٹھڑی چھاں باجھوں میڈی زندگی ہے صحرا اے
تیکوں واسطہ ڈیندا الفت دا میکوں کر نہ انج تنہا اے
ایں گال اتے کوئی شک ناہی تے بیڑی ٹھلدی نئیں باجھ ملاح اے
تیڈے باجھوں ارشدؔ نئیں بچڑاں تے نہ میں توں لڑ چھڑوا اے

جاں دیگر ویلے گلیاں چوں ہے دھوڑ اٹھیندی یاد آنائیں
رت چیت بہار اچ ہر ڈالی پھلاں نال لڈیندی یاد آنائیں
کئیں کوئل دی میکوں درد بھری جڈاں کوک سݨیندی یاد آنائیں
میڈے وانگوں ارشدؔ جاں کیندی ہے جھوک لٹیندی یاد آنائیں

ہن چھوڑ ڈے جگر ریسمیاں کوں رہیمیں آخری بالکل ساہ اے
ہوندی وقت نزع دی تلخی تے نہیں تلخی ہور روا اے
سائیں بنْ کے ہتھ رکھ اکھیاں تے نالے کفن تو آپ پوا اے
بھیڑا محسن بنْ ونج ارشد دا کر آخری وقت وفا اے

ونج قاصد لبھ ویراناں وچ اوں کوں بھانڈیاں سنجیاں جھائیں
اگے ارشد درد رسیدا ہئی کجھ پیار دے نال الائیں
ڈسیں اوں کوں سجناں ست گھتیائی تیڈا کوئی نی رہ گیا سائیں
لاوارث ہو گیائیں دنیا تے رو لمیاں کر کے باہیں

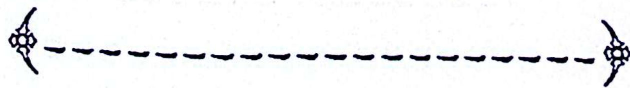
میڈے دل ڈکھیے دا کوئی سنگتی جاں درد ونڈاسی کے کرساں
جڈاں پکھیاں دا خوش رنگ جوڑا آشاخ تے باہسی کے کرساں
ڈس ہجرے وچ میکوں دردِ جگر جڈاں خون رواسی کے کرساں
جڈاں عید دی شام کوں چن ارشد میکوں نظریں آسی کے کرساں

سُنج تاریاں دی محفل کوں جاں چن آنڑ سجاںڈائے رو پونداں
جاں کٹ کے پر کَیں پنچھی دے کوئی پنجریچ پاںڈائے رو پونداں
نوخیز بہار اِچ جاں کوئی پھُل شاخ توں ڈھاںڈائے رو پونداں
اللہ جانڑے ارشؔد کے ہویام کوئی گل جاں لاںڈائے رو پونداں

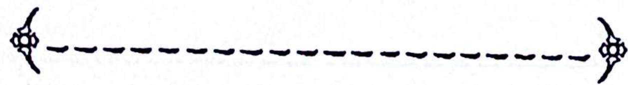
میڈا قطرہ قطرہ لہو پی کے ھُنڑ پچھدائیں کہڑا حال اے
ودا مُرداں نپ دیواراں کوں اِنج گل پیا ظلم دا جال اے
گل گل نال چولا پُس ویندام انجیں ویڑھیا درد جنجال اے
ساہ گھنداں جگر کپیندا ہِم تیڈا ارشؔد یار کمال اے

رسدیاں وسدیاں پیار میڈے چا بدلے اِنج تیور ہن
اُوہا لوکی کنڈھ کر لنگھدے رہن جہڑے زندگی دا محور ہن
ہنِ خوشیاں آئیاں گردش وچ پائے غم دے میں زیور ہن
جس پاسے ارشؔد نظر کراں سب جلدے ہوئے منظر ہن

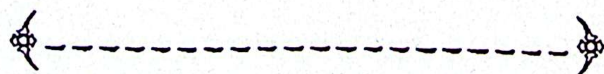
میکوں لوگ آدھین کجھ وَس لگدائی تاں کیں صورت منوا گھن
جے بچڑائیں ارشد درداں توں اوں کوں غیراں توں ولوا گھن
شبیرؑ دی پیاس دا ناں ڈے کے بے درد کوں کول سڈا گھن
جے اے گل نی توں کر سگدا تاں کفن دی لیر بِوا گھن

پیا زخماں چ لا توں زخم نویں لاواں میں مرہم تُو تاں آکھیں
ودا غیراں نچ عید منا سجناں تھیوے اکھ جو نَم تُو تاں آکھیں
تیڈے در توں ہٹ کے ہو رکِڈاہیں اُٹھے یار قدم تُو تاں آکھیں
نت ارشد میکوں تُوں رُسیا رہ تھیواں میں برہم تُو تاں آکھیں

میں توں سکھیاں پچھدیاں ٹھگ ٹھگ کے ودی آونسیاں پاندی ہیں کیں کیتے
کہڑا من موہنا راھیں چھوڑ گیائی ونج راہ تے باہندی ہیں کیں کیتے
کہیاں جھورا ارشد لایا ہئی ودی جند پھڑکاندی ہیں کیں کیتے
کجھ درد سنا دُکھ ہولے کر لب سی کے ساہندی ہیں کیں کیتے

تیئں توں دکھ ہو کے میڈا چن ارشدؔ کنجیں نبھدے پئے حالات نہ پچھ
کنجیں پھس گیاں ہجر عذاباں وچ لٹے خوشیاں دے باغات نہ پچھ
باہ غیر دے سامنے رو پونداں اس الفت دے صدمات نہ پچھ
بس ڈیکھ چا سکیاں ٹینڑیاں کوں میں توں ہجرے دی گل بات نہ پچھ

پھل ٹٹیا آخر سک ویندائے باہویں سایاں ہیٹھ مکائیے
کم اصل وفا نی کر سگدا باہویں جگر دا خون پلائیے
سپ ہک ڈینہہ ارشدؔ ڈنگ لیندائے باہویں چوریاں کٹ کھلوائیے
پھٹے ڈدھ دی نہ یار ملائی بنڑی باہویں لکھ بھاہ تے ابلائیے

میں نکلاں ہجر عذاباں چوں اودی ارشدؔ اے منشا کوئی نئیں
ہنڑ پھس گیا ہاں بند گلیاں وچ لبھے نکلنڑ کیتے راہ کوئی نئیں
باہویں غیراں بنگلے پا چھوڑین اوں کوں اسدی ککھ پروا کوئی نئیں
ساڈے کیتے ڈھول دی نگری وچ ساڈی قبر دے کیتے جھاہ کوئی نئیں

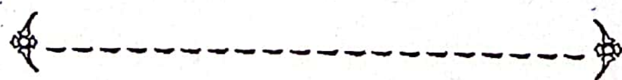
ڈوں چار ڈِینہاں دی اَس تَس تے جڈاں اگلے زخم کُما گئے
مَیں سمجھیا خوشیاں پَج گیانم میں توُں درد کنی کترا گئے
اجے رَج کے نَم دیدار کیتا میڈے لیکھ وَلاکا کھا گئے
وَت ڈینہہ پھِر گئے ہِن ارشؔد دے تاہیں سر تے بانہہ رکھوا گئے

تیڈی چُپ توں ارشؔد تنگ آیاں ہِکے ہاں چا کر، ہِکے نانہہ چا کر
ہِکے ہجر چا میڈی قسمت کر ہِکے میں تے وصل دی چھاں چا کر
ہِکے سُکھ نگری دا باسی کر ہِکے ہر ڈُکھ میڈے ناں چا کر
ہِکے چُوک چُھڑا میں کملے توں ہِکے میکوں وردِ جاں چا کر

میڈے مرن دا سوگ منایاس اِنج کہ گُل ہر اک فانوس کیتاس
میڈا چُوک چھڑاونْ ظلماں توں میں مُنٹھیائے بہوں محسوس کیتاس
نت نت دے ظلم بچاونْ وِچ نویں یار جڈاں مایوس کیتاس
میں مُنٹھیائے ناں ہِکن ارشؔد دا کئی پنچھیاں کوں محبوس کیتاس

گیت

گھنڈ مکھڑے توں سانول چا ذرا ہک وار دیدار کرا ذرا
دھرتی دا حسن ودھا ذرا

انجیں مست شرابی اکھیاں نی ٹٹ مان گیائے میخاناں دا
جینکوں نظراں بھر کے ڈیکھ گھنیں بھل ہوش ویندا اس پیماناں دا
لوکاں توں چن کترا ذرا

تو آکھے لگ کے لوکاں دے انجیں بنڑ دائیں ساتھوں بیگانہ
تیڈی اکھ دی سوہنڑیا جنبش تے میں جان چا ڈیساں نذرانہ
تو ہک واری ازما ذرا

جڈاں زلفاں ڈھاونڑ مکھڑے تے تک رات وی چن شرما ویندی
تیڈے نازک لب جاں کھل ویندین دنیا تے مستی چھا ویندی
تو زلفاں یار کھنڈا ذرا

تیکوں ڈیکھ گھنیں کوئی جس جھاتے او بت بنڑ ویندائے اس جھاہ تے
تو پیلاں پا کے انج ٹردائیں پھل کھڑ ویندے ہن وچ راہ دے
موراں دی ٹور بھلا ذرا

میکوں لفظ نی ملدے چن ماہی تیں سانول دی تعریف کیتے
رب صدیاں توڑیں سوچا ہائی ہک تیں چن دی تخلیق کیتے
تیکوں لگے نہ تتڑی دا ذرا

ساکوں گھیر کے ناز اداواں وچ　　کتھوں سکھیائی پاگل دل کرناں
تیڈے اس شرمیلے ہاسے توں　　سکھا تاریاں ہے جھل مل کرناں
ساتھوں ہک واری شرما ذرا

رنگ سارے گھن کے دھرتی دے　　تیکوں رب نے یار بنایا ہے
نالے کنول گلاب چنبیلی نے　　تیڈے بدن دالمس چرایا ہے
لوکاں توں حسن لُکا ذرا

جڈاں مکھ توں آنچل سرک گیا　　گُل مست نظارے سڑ ویسن
ہک نظر جو قہر دی ڈیکھ گھنیں　　سبھے پھل شاخاں توں جھڑ ویسن
کلیاں دا روپ وٹا ذرا

تو مالک اِنیاں خوبیاں دا　　کئی قلم نہ ارشدؔ سکھ سگسن
ڈند چٹڑے تیڈے سجن　　سب جوہری موتی سٹ گھتسن
کدی ہس کے چن ڈکھلا ذرا

غزل

رقت ہے لنگھ گیا، تھی گے ارشد خفا ہن نہ افسوس اتنا کرو دوستو
ہنا کوں آدھا جو ہم خیال رکھنا ذرا ھن ودے رل کے اس کو لبھو دوستو

یڈی لگڑی حو پلیچ کل رات بھر وین تھیندے ہے جھات کیں نہ گھتی
کون دکھڑے سنڑیں کون چیکاں سنڑیں کون اتنا ہے ویہلا ڈسو دوستو

للہ جانے میں کیوں تہاڈی اکھیاں دے وچ خار بن کے ہمیشہ کھٹکدا ریہاں
یڈی قسمیں ہے بس تہاڈی دنیا کولوں خوش تھیو رل پتا سے ونڈو دوستو

یکدہ اے ہمیشہ سلامت رہوے جام تے جام خوشیاں دا چلدا رہوے
یڈی واری مکی میں چلا دوستو جام میں توں تساں ھن گھنو دوستو

رگی رہی تاں ول کے اساں رب دی سوں پکی گنڈھ تھی وساں گھیوتے کھنڈ تھی وساں
رِ غربت ولا میں تے آندا پیائے کجھ ڈیہاں کیتے سب رس ونجوں دوستو

گیت

نویں سنگت نویں یاری مبارک ہووی چن سجناں
اسے رُت دی خوشی پیاری مبارک ہووی چن سجناں

اساڈا کیا ہے رُل ویسوں ہجر دے کالے جنگلاں وچ
اساں زندگی لنگھا ڈیسوں انہاں سنسان گلیاں وچ
تیکوں غیراں دی دلداری مبارک ہووی چن سجناں
اسے رت دی خوشی پیاری مبارک ہووی چن سجناں

بڑے عرصے توں چن ماہی توہائیں سنگتاں تروڑن تے
جگر دا خون ڈے ڈے کے کیتی کوشش میں جوڑن تے
گیاہیں جِت توں اس واری مبارک ہووی چن سجناں
اسے رت دی خوشی پیاری مبارک ہووی چن سجناں

سجن بن کے تیں سنج کیتی میڈی نگری محبت دی
میں مخلص ہم، میں مفلس ہم تیکوں ہائی لوڑ دولت دی
اے بنگلا تے محل ماڑی مبارک ہووی چن سجناں
اسے رت دی خوشی پیاری مبارک ہووی چن سجناں

تیڈے سب ناز چائے ہَم تیڈے نخرے اُٹھائے ہَم
تیڈے سب ڈکھڑے ہس ہس کے چادلڑی نال لائے ہَم
زخم لایائی بڑا کاری مبارک ہووی چن سجناں
اسے رت دی خوشی پیاری مبارک ہووی چن سجناں

تیکوں چھوڑم تیڈے رُلنڑیں تے ہاں رنجور بہوں قسمیں
میکوں آدھا ہیں کیوں ارشدؔ میں ہاں مجبور بہوں قسمیں
تیکوں تیڈی اے لاچاری مبارک ہووی چن سجناں
اسے رت دی خوشی پیاری مبارک ہووی چن سجناں

گیت

کوئی گل نئی ٹردے ویلے گل نال نِس چالایا
افسوس اِسدا بہوں ہے ہتھ وی چا نسِ ملایا

کاغذ دی بیڑیاں کوں سانول تراوُن بھل گے
ادھی راتیں اُس کوں گھر تائیں ساڈا پہنچاوُن بھل گے
اقرار سب وفا دے ہر عہد ہس بھلایا
افسوس اِسدا بہوں ہے ہتھ وی چا نسِ ملایا

لون اِچ ملا کے مرچاں رَل مِل کے کھانوڑاں او
بھج بھج کے تھک ترٹ کے تھلیاں تے باہوڑاں او
بچپن دا سوہنڑاں ویلا اساں یاد نِس ڈوایا
افسوس اِسدا بہوں ہے ہتھ وی چا نسِ ملایا

مٹی دا تیل چھپ کے گھر چوں گھن آنڑناں او
لکڑی تے بنھ کے ٹھگڑی ککھراں کوں ساڑناں او
اُکا ڈھول بھل گیا ہے بچپن کنجیں بتایا
افسوس اِسدا بہوں ہے ہتھ وی چا نسِ ملایا

بانہہ وچ پھسا کے بانہہ دے خربازیاں اوکھاون
ستھرڑیں کوں ٹنگ کے یار ومینہاں دے وچ اودھاون
ڈکھ دل کوں چیردا پے سب کجھ چاھِس بھلایا
افسوس اِسدا بھوں ہے ہتھ وی چانس ملایا

چنبیلی دے عطر وِچ بُنڑواں بھگو کے ڈیون
ٹردے او ٹیم بوسہ تلی تے رو کے ڈیون
میڈا دل گواہی ڈیندا دِلدار نی بھلایا
افسوس اِسدا بھوں ہے ہتھ وی چانس ملایا

او کوکلا شُپیتی چ دمبولا کسَ کے وٹراں
دانستہ وت دمبولا پچھوں آ کے سٹڑاں
ایہو جئیں حسین یاراں میڈا چین ہے ونجایا
افسوس اسدا بھوں ہے ہتھ وی چانس ملایا

تئیں میں دی کر کے منتاں ماں نجھےلوانونڑیں او

گُڈیاں دی بنھ کے کنیاں پیچے لڑانوڑیں او

ہر گل ہے یاد میکوں کجھ وی تاں نم بھلایا

افسوس اسدا بہوں ہے ہتھ وی چا نسِ ملایا

گیت

بھانویں بولے تے یار نہ بولے
راہوے سجن اساڈے کول اے

پھل سجن تروڑیم بیلے ہوندے ہن قسمت دے میلے
تھیوے نہ اکھیاں توں اولے راہوے سجن اساڈے کول اے

پھل سجن تروڑیم گلیاں تیڈے ہجر چا کیتم جھلیاں
ودے دکھدے ہاں تھولے تھولے راہوے سجن اساڈے کول اے

پھل سجن تروڑیم در توں تیڈا ناں وی نہ چاساں ڈر توں
مُنک ویساں میں ہولے ہولے راہوے سجن اساڈے کول اے

پھل سجن تروڑیم چھاں توں تیڈے مٹھڑے مٹھڑے ناں توں
تھیواں صدقے تے میں گھولے راہوے سجن اساڈے کول اے

پھل سجن تروڑیم راہ توں ناں ربدائی جلدی آ توں
نی تاں گھر بن ویسم کھولے راہوے سجن اساڈے کول اے

پھل سجن تروڑیم مندروں ڈھولا صاف جو ہونداا اندروں
نہ پوندے ارشدؔ رولے راہوے سجن اساڈے کول اے

ہر ویلے جگر تے ہتھ راھندام
ایہا روگ ولا کے گھن ونج

پیا ہجرا پیندام رت ارشد
میکوں نال رلا کے گھن ونج

جتھے یار نی یار کوں ڈکھ ڈیندا
اُسے سجن علاقے گھن ونج

میڈا الہو پیونڑ تے تُل گئے نی
ایہا ھنڑ جگرا تے گھن ونج

Imamia Printing Fsd.03216624539